

εργατική

Βδομαδιακή Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

αλληλεγγύη

5 Ιούλη 2017

www.sekonline.gr

No 1281

**Ντανιέλα Πρελορέντζου,
62 χρονών, οδοκαθαρίστρια.
Πέθανε δουλεύοντας τρίτη
βάρδια μέσα στον καύσωνα.**

**Έπρεπε να είχε βγει
σε σύνταξη πριν 7 χρόνια!**

ΝΑ ΤΣΑΚΙΣΟΥΜΕ ΤΑ ΔΟΛΟΦΟΝΙΚΑ ΜΝΗΜΟΝΙΑ...

**...ΚΑΙ ΤΟΥΣ
ΑΠΕΡΓΟΣΠΑΣΤΕΣ
ΠΟΥ
ΚΙΝΔΥΝΟΛΟΓΟΥΝ
ΓΙΑ ΤΗ
“ΔΗΜΟΣΙΑ ΥΓΕΙΑ”**

Γυρίστε στις
σελίδες 3, 4, 5

**ΝΑ ΚΛΕΙΣΟΥΝ
ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΡΜΗΤΗΡΙΑ
ΤΩΝ ΝΕΟΝΑΖΙ ΣΤΗΝ
ΜΕΣΟΓΕΙΩΝ**

ΕΝΑΝΤΙΑ ΤΗ ΠΡΟΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ ΤΩΝ ΝΕΟΝΑΖΙ ΤΗΣ ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ

**ΕΞΟΙΦΑΣΤΕΣ ΣΤΟΙΣ ΠΕΤΡΟΝΙΕΣ
Β' ΕΛΜΕ ΑΘΗΝΑΣ
ΑΣΥΛΟΥΣ ΑΘΗΝΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ**

**Ανοικτή
εκδήλωση
συζήτηση**

**ΤΕΤΑΡΤΗ
5 ΙΟΥΛΗ**
ΜΕΤΡΟ ΠΑΝΟΡΜΟΥ, 7 ΜΜ

**Ισόβια στους δολοφόνους νεοναζί
Γεγονιές αλληλεγγύης, όχι μίσους
Ποτέ ξανά φασισμός**

ΠΡΟΤΟΒΟΥΛΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΚΛΕΙΣΙΜΟ ΤΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ
ΤΩΝ ΝΕΟΝΑΖΙ ΤΗΣ ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ

Κλείστε τα γραφεία
της Χρυσής Αυγής

σελ. 12, 13

ΠΡΙΝ 25 ΧΡΟΝΙΑ
Η θρυλική
απεργία της ΕΑΣ

σελ. 10, 11

Νέο τεύχος
Σοσιαλισμός από
τα κάτω και Γιορτές
για τα 25 χρόνια του

σελ. 18, 19

Εκδήλωση της ANΤΑΡΣΥΑ στο Χαλάνδρι, 28/6

Τοπικές εκδηλώσεις ANΤΑΡΣΥΑ

Εκδηλώσεις με κέντρο την πολιτική πρόταση της ANΤΑΡΣΥΑ για την ανατροπή των μνημονίων και της καπιταλιστικής βαρβαρότητας οργανώνουν αυτό το διάστημα οι τοπικές επιτροπές του μετώπου της αντικαπιταλιστικής αριστεράς.

“Την Τετάρτη 28/6 πραγματοποιήθηκε η εκδήλωση της ANΤΑΡΣΥΑ στην κεντρική πλατεία Χαλανδρίου”, μας έγραψε η **Μαριλένα**, “Την συζήτηση άνοιξαν ο **Θάνος Ανδρίτσος**, δημοτικός σύμβουλος του «Φυσάει Κόντρα» στην Αγία Παρασκευή, ο **Γιάννης Σηφακάκης** και ο **Γιώργος Μαυρομάτης** από την ΚΣΕ της ANΤΑΡΣΥΑ. Ο Θ. Ανδρίτσος αναφέρθηκε κυρίως στη μάχη στους ΟΤΑ, τονίζοντας τη βαρύνουσα σημασία της για τη συνολική μάχη για μόνη και σταθερή δουλειά, αλλά και την αναγκαιότητα να μπει και να στηρίξει αυτή τη μάχη η αντικαπιταλιστική Αριστερά. Ενώ σημείωσε τη δυνατότητα να δημιουργηθεί ένα μαχητικό και διεκδικητικό μέτωπο με κομμάτια της αριστεράς, πάνω στον άξονα της ρήξης και της ανατροπής με τη μνημονιακή πολιτική και την ΕΕ.

Στη συνέχεια, ο **Γιάννης Σηφακάκης**, ξεκινώντας κι αυτός απ’ την απεργία στους δήμους, τόνισε τρία βασικά σημεία που κάνουν αυτή τη μάχη καμπή για το εργατικό κίνημα: η πίεση στην κυβέρνηση με αποτέλεσμα μια πρώτη υποχώρησή της, η πίεση στη συνδικαλιστική γραφειοκρατία να κηρύξει τις κινητοποιήσεις και η ίδια η δύναμη της εργατικής τάξης που αναδείχθηκε απ’ αυτόν τον αγώνα και επέβαλε όλες τις παραπάνω εξελίξεις. Πάνω σ’ αυτή την εικόνα που αποδεικνύει τη διάθεση του κόσμου να παλέψει έχει να στηριχτεί η αντικαπιταλιστική Αριστερά και να επιδώσει την κοινή δράση με όλη την πέρα του ΣΥΡΙΖΑ αριστερά, στις μάχες ενάντια στα μνημόνια, στον ρατσισμό και το φασισμό.

Τέλος, ο **Γ. Μαυρομάτης** αναφέρθηκε στα βασικά σημεία του αντικαπιταλιστικού προγράμματος, τη διαγραφή του χρέους, τη ρήξη και αποδέσμευση απ’ το ευρώ και

την ΕΕ, την κρατικοποίηση των τραπεζών και των μεγάλων επιχειρήσεων, σαν τη βάση πάνω στην οποία χρειάζεται να στηριχτεί η εξωκοινοβουλευτική Αριστερά προκειμένου να επιτευχθεί ένας κοινός βηματισμός. Την εκδήλωση χαιρέτισαν ο πρώην πρόεδρος του Συλλόγου Εργαζομένων του Δήμου Χαλανδρίου, **Θοδωρής Πισιμίσης** και ο δημοτικός σύμβουλος με την «Αντίσταση με τους πολίτες Χαλανδρίου», **Γιώργος Λιερός**.

Δύναμη

Στην συζήτηση που άνοιξε τον λόγο πήραν μεταξύ άλλων ο **Ορέστης Ηλίας**, δημοτικός σύμβουλος στα Βριλήσσια, ο οποίος τόνισε τη δύναμη της εργατικής τάξης όταν οργανώνεται, παλεύει και νικάει φέρνοντας το παράδειγμα των μεταναστών εργατών στην Κ.Γεωργίου και η **Βασίλεια Χαρλαύτη**, φοιτήτρια στο ΤΕΙ Αθήνας, η οποία μίλησε για τη σημασία της μάχης ενάντια στον ρατσισμό και τους φασίστες, αναφέροντας το παράδειγμα της επιτυχημένης πρωτοβουλίας για διαδήλωση στον Ασπρόπυργο ενάντια στις φασιστικές επιθέσεις στους μετανάστες εργάτες γης. Τη συζήτηση παρακολούθησαν γύρω στα 60 άτομα”.

“Η εκδήλωση της τοπικής **Ν. Ιωνίας-Ν. Χαλκηδόνας-Μεταμόρφωσης** στο Πνευματικό Κέντρο Μεταμόρφωσης την Πέμπτη 29/6 συσπειρώσε δεκάδες κόσμο της γειτονιάς και της αριστεράς τοπικά”, μας είπε η **Αλεξάνδρα**, “Την κουβέντα άνοιξαν ο **Γιώργος Ράγκος**, η **Δέσποινα Κουτσούμπα** και ο **Παύλος Αντωνόπουλος**, μέλη της ΚΣΕ της ANΤΑΡΣΥΑ που στάθηκαν στις διεθνείς εξελίξεις της κρίσης του συστήματος και των αρχουσών τάξεων, στην αποτυχία της διαχείρισης του ΣΥΡΙΖΑ, στις μάχες του εργατικού κινήματος με κορυφαία στιγμή την απεργία στους δήμους, στους αντιρατσιστικούς και αντιφασιστικούς αγώνες, αλλά και στις δυνατότητες της ANΤΑΡΣΥΑ με προμετωπίδα το αντικαπιταλιστικό της πρόγραμμα να πρωτοστατήσει ενωτικά με όλες τις δυνά-

μεις της πέρα από το ΣΥΡΙΖΑ αριστεράς στις μάχες, ανοίγοντας ταυτόχρονα τη συζήτηση για την προοπτική.

Την εκδήλωση χαιρέτισαν οι **Βασίλης Καραβάκος** και **Δημήτρης Περιβολαράκης**, δημοτικοί σύμβουλοι στη Μεταμόρφωση που κάλεσαν σε κοινή δράση πάνω στα κρίσιμα μέτωπα της περιόδου, αλλά και ο **Γιώργος Ορταντζόγλου**, πρόεδρος του Σωματείου Εργαζομένων του δήμου Φιλαδέλφειας, που στάθηκε στην πολυήμερη απεργία των εργαζόμενων στους δήμους, τη σημασία της και στο πώς μπορούμε να συνεχίσουμε τον αγώνα ενάντια στα μνημόνια και τη λιτότητα. Ακολούθησαν παρεμβάσεις από μέλη της ANΤΑΡΣΥΑ και ερωτήσεις”.

“Την Παρασκευή 30 Ιούνη έγινε η εκδήλωση της τοπικής ANΤΑΡΣΥΑ **Βύρωνος-Παγκρατίου** στη Λαμπηδόνα”, μας είπε η **Έλλη**, “Τη συζήτηση άνοιξαν ο **Λεάνδρος Μπόλαρης**, από το ΠΣΟ της ANΤΑΡΣΥΑ, ο **Παύλος Αντωνόπουλος** και ο **Μάνος Σκούφογλου** από την ΚΣΕ της ANΤΑΡΣΥΑ που ανέδειξαν όλες τις πλευρές της πολιτικής της πρότασης στο κίνημα και την αριστερά.

Στην εκδήλωση παραβρέθηκαν αγωνιστές και αγωνίστριες από άλλες δυνάμεις της αριστεράς. Ο **Τάσος Μαυρόπουλος** από τη ΛΑΕ μίλησε για την ανάγκη η πέρα από το ΣΥΡΙΖΑ αριστερά να συζητά ανοιχτά, να παλεύει για την κοινή δράση και παρέμβαση στις μάχες της περιόδου αλλά να εκτιμά τις δυνατότητες και της εκλογικής συνεργασίας με στόχο το δυνάμωμά της. Ο **Χρίστος Αργύρης**, μέλος της τοπικής ANΤΑΡΣΥΑ και γιατρός στο Γεννηματά μίλησε για τις δυνατότητες της αντικαπιταλιστικής αριστεράς αυτή την περίοδο να δυναμώνει μέσα στα συνδικάτα απέναντι σε ΔΑΚΕ, ΠΑΣΚΕ και ΣΥΡΙΖΑ, φέρνοντας το παράδειγμα της πρόσφατης εκλογικής επιτυχίας της Αγωνιστικής Πρωτοβουλίας για την Ανατροπή στο Σωματείο του νοσοκομείου”.

Λ.Β.

Η ΕΚΤ “έχει νεύρα”

Μπορεί το πέταγμα μιας πεταλούδας στον Αμαζόνιο να προκαλέσει μια καταιγίδα στο Πεκίνο; Μπορεί λέει το διάσημο παράδειγμα της θεωρίας του χάους. Μπορεί μια φράση του διοικητή της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας σε μια εκδήλωση για φοιτητές στη Λισαβόνα να “βάλει φωτιά” στις αγορές; Μπορεί, όπως φάνηκε ανάγλυφα την περασμένη εβδομάδα.

Όχι μόνο γιατί οι αγορές είναι πιο “χαοτικές” από τον καιρό. Αλλά και γιατί η παγκόσμια οικονομία εξακολουθεί, δέκα χρόνια μετά το ξέσπασμα της κρίσης, να κρέμεται κυριολεκτικά από μια κλωστή. Γιατί ο καπιταλισμός είναι “τρελοκομείο”.

“Οι πληθωριστικές πιέσεις έχουν παραμερίσει τις αντιπληθωριστικές” είπε, ανάμεσα σε πολλά άλλα, ο **Μάριο Ντράγκι**, ο διοικητής της ΕΚΤ σε αυτή την εκδήλωση. Οι φοιτητές και οι φοιτήτριες μάλλον δεν έδωσαν καμιά ιδιαίτερη σημασία. Οι “χρηματιστές”, όμως, αναπήδησαν αμέσως στα γραφεία τους. Και οι εντολές άρχισαν να πέφτουν σαν το χαλάζι: “πούλα”.

Τι υπονοούσε ο κύριος διοικητής όταν έλεγε ότι οι πληθωριστικές πιέσεις έχουν πάρει τώρα το πάνω χέρι; Μα φυσικά ότι η κεντρική τράπεζα θα πρέπει να αντιστρέψει τώρα την πολιτική της. Ενώ η ΕΚΤ ως τώρα προσπαθούσε, με τα μηδενικά (ή ακόμα και αρνητικά σε κάποιες περιπτώσεις) επιτόκια και την ποσοτική χαλάρωση (δηλαδή την αγορά ομολόγων) να ανεβάσει τον πληθωρισμό έτσι ώστε να φτάσει στον στόχο του “κάτω αλλά κοντά στο 2%” που έχουν θεσπίσει οι συνθήκες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τώρα θα αρχίσει να αντιστρέφει αυτή την πολιτική. Από το φθινόπωρο λένε οι οικονομικοί αναλυτές -και ειδικά αυτοί που ειδικεύονται στην αποκρυπτογράφηση κάθε φορά των δηλώσεων του Μάριο Ντράγκι- η ΕΚΤ θα μειώσει τον ρυθμό με τον οποίο αγοράζει ομόλογα, από τα 60 δις ευρώ (κάθε μήνα σήμερα) στα 40 δις ή ακόμα πιο κάτω.

Ο μεγαλύτερος αγοραστής

Η ΕΚΤ είναι σήμερα, χάρη στο πρόγραμμα της ποσοτικής χαλάρωσης ο μεγαλύτερος αγοραστής ομολόγων στην Ευρώπη. Αν μειώσει τις μηνιαίες αγορές, οι τιμές, σύμφωνα με τη θεωρία της προσφοράς και της ζήτησης, θα συμπεστούν. Οι “πωλητές” -όχι μόνο οι κυβερνήσεις αλλά και μεγάλες επιχειρήσεις τις οποίες συμπεριέλαβε ο Ντράγκι τον Μάη του 2016-θα αναγκαστούν να προσφέρουν υψηλότερα επιτόκια στους υποψήφιους αγοραστές (δηλαδή τους δανειστές τους). Πριν προλάβουν καν να περάσουν μερικές ώρες από την επίμαχη δήλωση, τα επιτόκια είχαν αρχίσει να ανεβαίνουν -όχι μόνο της Ιταλίας και της Γαλλίας αλλά και της ίδιας της Γερμανίας που διπλασιάστηκαν (από το 0.2% στο 0.4%).

Η άνοδος αυτή ξύπνησε τους φόβους μιας επανάληψης της αναταραχής που είχε ξεσπάσει στις ΗΠΑ το 2013 όταν ο τότε διοικητής της FED (της αμερικανικής κεντρικής τράπεζας) είχε υπονοήσει ότι η οικονομία είχε αρχίσει να δείχνει σημάδια ανάκαμψης και ως εκ τούτου η κεντρική τράπεζα θα έβαζε “όρια” στις αγορές ομολόγων. Οι αγορές αντέδρασαν σπασμωδικά και οι τιμές των ομολόγων εκτινάχθηκαν. Το “Taper Tantrum” (εκνευρισμός για τον περιορισμό) όπως έμεινε στην ιστορία, ανάγκασε στη συνέχεια την αμερικανική κεντρική τράπεζα σε αναδίπλωση. Σε ένα πρόσφατο άρθρο του ο **Μπεν Μπερνάνκε**, ο τότε διοικητής της FED, θύμιζε το επεισόδιο αυτό και προέτρεπε τη σημερινή ηγεσία της τράπεζας να μην επαναλάβει τα ίδια λάθη.

Πέμπτη 29/6, 24ωρη απεργία της ΠΟΕ-ΟΤΑ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ

Στις 27.850 ευρώ ανέβηκε ο δείκτης της οικονομικής εξορμησης του περιοδικού Σοσιαλισμός από τα Κάτω, μετά την ολοκλήρωση των εκδηλώσεων που έγιναν σε μια σειρά από πόλεις σε όλη την Ελλάδα.

Ευχαριστούμε αυτούς που γράφτηκαν και ανανέωσαν την συνδρομή τους, ενδεικτικά: Δημήτρης Τ., Σπύρος Μ., Δημήτρης Γ., Μωυσής Λ., Προκόπης Π., Διονύσης Π.

Ευχαριστούμε τις συντρόφισσες και τους συντρόφους που συγκέντρωσαν, από τα Νοσοκομεία: Χατζηκώστα 17, Δουρούτη 15, Θριάσιο 11, καθώς και τα 60 ευρώ από το αντιρατσιστικό φεστιβάλ.

Ευχαριστούμε, επίσης, για τις προσωπικές σας ενισχύσεις που συνεχίζονται: Αποστόλης Λ. 200. Από 100 ευρώ: Φωτεινή Τ., Γιάννης Δ., Λεάνδρος Μ., Δημήτρης Τ. 50. Από 20 ευρώ: Σάββας Κ., Ανδρέας Ζ., Γιούλη Κ., Χαρίτα Μ., Νάσος Μ. και από 10 ευρώ: Μαρία Τ., Μάνος Κ., Ρούλα Σ., Γιώργος Φ., Κώστας Λ., Δανάη Χ., Στέλιος Γ., Ιωάννα Π., Μύρωνας Μ., Μανώλης Θ., Χρήστος Κ., Χριστίνα Κ.

Ένα θεωρητικό περιοδικό, όπως ο «Σοσιαλισμός από τα Κάτω» είναι πολλαπλά αναγκαίο στις σημερινές συνθήκες. Πρωτίστως, επειδή τίθενται υπό άμεση απαίτηση το ζήτημα του διαλόγου για την ταξική απάντηση έναντι των αναγκών της συγκυρίας, σε συνθήκες κρίσης υπερσυσσώρευσης, έντασης των πολιτικών εκκαθάρισης κεφαλαίων, συρρίκνωσης του κόστους του μεταβλητού κεφαλαίου (μείωση τα δαπάνης για εργασία, ασφάλιση, απασχόληση), αλλά και όξυνσης των αντιφάσεων της ιμπεριαλιστικής διαχείρισης. Αυτό, ιδίως όταν κατέστη απολύτως σαφές ότι η περιώδυνη «παγκοσμιοποίηση» ουδέποτε αναιρέσει την ύπαρξη της παγκόσμιας ιμπεριαλιστικής αλυσίδας, αλλά διατήρησε και επέκτεινε τις παγκόσμιες διαφορές του ποσοστού του κέρδους σε ένα πλαίσιο ανηλεών διεθνών ανταγωνισμών.

Όλα αυτά είναι μερικά από τα ζητήματα που απαιτείται να απαντήσει η Αριστερά. Να απαντήσει στη βάση, όμως, και θεωρητικών επεξεργασιών σε μια εποχή που η παγκόσμια κυρίαρχη ιδεολογία έχει συρρικνώσει τη θεωρία προς όφελος των απανταχού νεοθετικισμών. Ωστόσο, αυτή η θεωρία είναι απαραίτητη τόσο για την προαγωγή της επιστήμης, όσο και κυρίως για την ίδια την ιδεολογική απεικόνιση της Αριστεράς. Μόνο στη βάση μιας τέτοιας θεωρητικής επεξεργασίας, που δεν εγκλωβίζεται στο επιμέρους και περιπτωσιακό, μπορεί κανείς να αποφύγει τις περιγραφικές απόπειρες παρουσίασης των πολιτικών διαδικασιών και να αναδείξει τις ταξικές προσδιοριστικές τους συνιστώσες, αλλά και τη συμβολή των μαζών στο ιστορικό γίνεσθαι. Μόνο έτσι δεν θα μηρυκάζουμε τις αντιθέσεις στο εργατικό στρατόπεδο, αλλά θα απαντάμε ευθέως ότι το κυρίαρχο, πάντα, στοιχείο είναι η σύγκρουση κεφαλαίου και εργασίας, στο πλαίσιο της οποίας η ελληνική Αριστερά δέχθηκε ανηλεή κτυπήματα και παρόλα αυτά συνέχισε, μέσα από τις δυσκολίες εφαρμογής της στρατηγικής της, να εγράφη την ιστορία των ταξικών αγώνων στην νικηφόρα προοπτική της.

Το περιοδικό «Σοσιαλισμός από τα Κάτω» έχει αναμφίβολα τη δική του ξεχωριστή συμβολή σ' αυτήν την προσπάθεια. Αξίζει την ενίσχυση όλων μας!

Μιχάλης Λυμπεράτος, ιστορικός

Ένας θάνατος που έδειξε γιατί και πώς πρέπει να ξηλώσουμε τα Μνημόνια

Ο θάνατος της Ντανιέλας Πρελορέντζου, οδοκαθαρίστριας 62 χρονών στο Δήμο Ζωγράφου την ώρα που έπιανε δουλειά για τρίτη βάρδια μέσα σε συνθήκες καύσωνα κάτω από την πίεση “να τελειώνει η απεργία”, έχει συγκλονίσει όλους τους εργαζόμενους και τις οικογένειές τους. Γιατί συμπυκνώνει όλα τα μεγάλα ζητήματα που αντιμετωπίζει η τάξη μας αυτή τη στιγμή: τα Μνημόνια δολοφονούν και το ξηλωμά τους είναι ζήτημα ζωής και θανάτου.

Η Ντανιέλα είχε φτάσει 62 χρονών και δούλευε σε μια δουλειά αναμφισβήτητα βαριά και ανθυγιεινή. Θα έπρεπε να είχε βγει στη σύνταξη στα 55 της πριν από

εφτά ολόκληρα χρόνια, αλλά αυτά ήταν τα χρόνια των Μνημονίων που λεηλάτησαν τα ασφαλιστικά ταμεία και έσπρωξαν τα όρια ηλικίας για τη σύνταξη στα 67. Πόσες ζωές θα σωθούν αν ξηλώσουμε αυτές τις βάρβαρες ρυθμίσεις;

Πόσες ζωές θα σωθούν αν ξηλώσουμε τις απάνθρωπες περικοπές στη δημόσια Υγεία στο βωμό των “πρωτογενών πλεονασμάτων” και καθιερώσουμε την επέκταση των υπηρεσιών υγείας ώστε να υπάρχει κατάλληλο προσωπικό και μέσα στους χώρους δουλειάς;

Βία

Μέσα στη Βουλή, ο “διάλογος” των πολιτικών αρχηγών θεωρεί τη συζήτηση μνημόνιο-αντιμνημόνιο “ξεπερασμένη” και περιορίζεται στο ποιος είναι πιο “πειστικός” να κερδίσει την εμπιστοσύνη των “επενδυτών” ώστε να φέρουν κεφάλαια στην Ελλάδα. Αλλά ακόμα και αυτή η συζήτηση που βάζει τα “επενδυτικά κίνητρα” πάνω από τις ζωές των εργαζόμενων προσπαθεί να ντυθεί με κηρύγματα “κατά της βίας”, χωρίς ούτε μια λέξη πένθους (για να μην

πούμε μεταμέλειες) για το θάνατο μιας απλής εργαζόμενης γυναίκας.

Τώρα είναι η στιγμή για να θυμηθούμε τα λόγια ενός αγωνιστή της τάξης μας, του Τζο Χιλ που εκτελέστηκε πριν από περίπου έναν αιώνα: “Δεν θρηνούμε, οργανώνουμε”. Πρέπει να κάνουμε την οργή μας απόφαση για να οργανώσουμε τη συνέχεια των αγώνων.

Αυτό ισχύει προφανώς για το χώρο των εργαζόμενων στους Δήμους. Όχι μόνο γιατί είναι νωπή η απεργία τους που διακόπηκε με ευθύνη της συνδικαλιστικής ηγεσίας, αλλά και γιατί όλοι οι απεργοσπαστικοί μηχανισμοί που κραύγαζαν για τους “κινδύνους για τη δημόσια υγεία” έχουν πάνω τους το βάρος του θανάτου της Ντανιέλας.

Αλλά ισχύει και για όλα τα άλλα τμήματα της εργατικής τάξης. Ισχύει για τα Νοσοκομεία που δίνουν μάχη για τις τόσο επείγουσες μαζικές προσλήψεις στο χώρο της δημόσιας υγείας. Ισχύει για όλους τους εργαζόμενους στο δημόσιο που αντιμετωπίζουν ξανά τις προκλήσεις της “αξιολόγησης”. Ισχύει για τους εργαζόμενους του ιδιωτικού τομέα όπου οι συνθήκες υγιεινής και ασφάλειας δεν υπάρχουν ούτε στα χαρτιά αν δεν παλέψουμε, όπως έδειξαν οι μετανάστες εργάτες στη Γεωργίου ΑΕ.

Οργανώνοντας και συντονίζοντας όλους αυτούς τους αγώνες μπορούμε να πιαστούμε όλες τις βαρβαρότητες των μνημονίων, δυναμώνοντας την αντικαπιταλιστική αριστερά που επιμένει: “Οι άνθρωποι πάνω από τα κέρδη”!

Νέο τεύχος
ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΤΩ

Παρουσίαση στη σελίδα 18

• Βρετανία: αριστερό ΣΟΚ • Μακρόν, ο σωτήρας;
• Αντιρατσιστικός Αγρότης • Η Ελλάδα απέναντι στην Αμερική
• Ρωσική Επανάσταση και ιμπεριαλιστική επέμβαση • ΚΚΕ - 100 χρόνια απ' τον Οκτωβριο

Μαζική συμμετοχή και την τελευταία μέρα

Την περασμένη Πέμπτη 29/6, χιλιάδες διαδηλωτές απεργοί των δήμων και συμπαρασάτες τους αφήφισαν τον καύσωνα και τη θερμοκρασία που ξεπερνούσε τους 40 βαθμούς. Ήταν η μέρα που η ΠΟΕ ΟΤΑ είχε κηρύξει 24ωρη απεργία για δεύτερη συνεχόμενη Πέμπτη και η ΑΔΕΔΥ καλούσε με παναττική στάση εργασίας τους εργαζόμενους του δημοσίου στο πλευρό των συμβασιούχων συναδέλφων τους. Δεκάδες δημοτικά αμαξοστάσια σε όλη τη χώρα παρέμεναν για δεύτερη βδομάδα υπό κατάληψη. Η ΠΟΕ ΟΤΑ είχε απορρίψει την τροπολογία του Σκουρλέτη και επέμενε στις κινητοποιήσεις προτείνοντας τη δική της πρόταση νόμου.

Η ανάγκη για κλιμάκωση ήταν το βασικό θέμα συζήτησης ανάμεσα στους απεργούς, τόσο αυτούς που συγκεντρώθηκαν στην πλ.Καραϊσκάκη, όσο και αυτοί που ενώθηκαν μαζί τους στην Ομόνοια και στη συνέχεια βάδισαν στη Βουλή.

“Οι κινητοποιήσεις πρέπει να συνεχιστούν” μας λέει ο Βασίλης από το δήμο Θεσσαλονίκης που μαζί με δεκάδες συναδέλφους του κατέβηκε στην Αθήνα για τη διαδήλωση. “Η τροπολογία δεν μας καλύπτει καθόλου. Αφήνει τους περισσότερους απ’ έξω, τους πετάει στο δρόμο. Δεν υπάρχουν θαύματα και σωτήρες. Μόνο με έναν δυναμικό αγώνα μπορούμε να κερδίσουμε. Οι δήμοι ανήκουν στους δημότες και δεν πρέπει να καταλήξουν στα χέρια των εργολάβων”.

Σε κοινό μήκος κύματος και η Ειρήνη, επίσης συμβασιούχος στο δήμο Θεσσαλονίκης. “Η τροπολογία δεν λύνει κανένα πρόβλημα. Αφήνει πάρα πολλά παραθυράκια

29/6, Απεργία της ΠΟΕ-ΟΤΑ

στους εργολάβους. Φάνηκε από την πρόθεση του Μπουτάρη. Έβγαλε χτες τους ιδιώτες κι ευτυχώς που ήμασταν κάποιοι άνθρωποι και το σταματήσαμε. Πρέπει να συνεχίσουμε”.

Σχετικά με την τροπολογία της κυβέρνησης μίλησε στην Ε.Α και η Κατερίνα, συμβασιούχος στο δήμο της Αθήνας: “Δεν είμαστε ικανοποιημένοι με την παράταση που μας δίνουν. Η προκήρυξη που βγήκε για προσλήψεις θα είναι κλειστή. Πάρα πολλοί συναδέλφοι είμαστε εκτός, γιατί δεν μπορούμε να μαζέψουμε τα μόρια που ζητάνε. Η μάχη δεν έχει τελειώσει. Τον Μάρτη του 2018 που λήγει και η νέα παράταση θα έχουμε πάλι το ίδιο πρόβλημα”.

“Να μην κάνουμε πίσω”

“Θεωρώ ότι δεν πρέπει να κάνουμε πίσω” τονίζει ο Γιώργος Ορτανζόγλου, πρόεδρος Σωματείου Εργαζομένων Ν.Φιλαδέλφειας. “Είναι σημαντικό ο αγώνας να συνεχιστεί και να απλωθεί και σε άλλες ομοσπονδίες. Η υπόθεση των συμβασιούχων αφορά και τους συναδέλφους στην Υγεία και την Παιδεία

αλλά κι όλο το εργατικό κίνημα. Να ανοιχτούμε για να συγκροτήσουμε ένα μεγάλο κίνημα που θα διεκδικεί μαζικές προσλήψεις, μόνιμη και σταθερή δουλειά”.

Μια σειρά οργανώσεις και συλλογικότητες της αριστεράς διαδήλωσαν στο πλευρό των απεργών. Ανάμεσά τους η δημοτική κίνηση “Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας”, με πανό που έγραφε “Μονιμοποίηση όλων – Διαγραφή του χρέους”, ο Συντονισμός Ενάντια στα Μνημόνια με τα μέλη του να κρατάνε πικέτες συμπαράστασης στην απεργία και το Συντονιστικό των Νοσοκομείων με δεκάδες απεργούς από τη δημόσια Υγεία.

Μιλήσαμε με τη Μαρία Χαρχαρίδου, από το Σωματείο Εργαζομένων στο ΓΝΑ Γεννηματάς. “Κάναμε χτες εξόρμηση στο νοσοκομείο για τη σημερινή στάση εργασίας κι έχουμε κατέβει σήμερα στη διαδήλωση συμπαραστεκόμενοι στον αγώνα που δίνουν οι συμβασιούχοι. Πρέπει να νικήσουν για να ανοίξει ο δρόμος να νικήσουν όλοι οι συμβασιούχοι και στους δικούς μας χώρους”.

ΒΟΗΘΕΙΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ 24ωρη απεργία 6/7 και πανελλαδική συγκέντρωση

24ωρη πανελλαδική απεργία έχουν εξαγγείλει στις 6 Ιούλη, οι εργαζόμενοι στο Βοήθεια στο Σπίτι. Απεργιακή συγκέντρωση θα πραγματοποιηθεί στις 10πμ στην πλατεία Συντάγματος.

Οι εργαζόμενοι του ΒοΣ, πρόγραμμα που κι αυτό υπάγεται στους δήμους, παίρνουν τη σκυτάλη από τους συναδέλφους τους στην καθαριότητα, διεκδικώντας να μπει τέλος στον εμπαιγμό 3.500 εργαζομένων με “την αναγνώριση των συμβάσεων όλων των εργαζομένων του ΒοΣ σε αορίστου χρόνου”. Τονίζουν δε ότι οι εργαζόμενοι στη συγκεκριμένη υπηρεσία “εργάζονται ανελλιπώς επί 15 συνεχόμενα χρόνια, έχουν προσληφθεί μέσω ΑΣΕΠ και καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες των ευπαθών κοινωνικών ομάδων”.

Δημοτικό Βρεφοκομείο

Το πρωί της Τρίτης 4/7, οι εργαζόμενοι του Δημοτικού Βρεφοκομείου Αθηνών πραγματοποίησαν συγκέντρωση έξω από το υπουργείο Εσωτερικών. 85 εργαζόμενοι παρατασιούχοι χάνουν τη δουλειά τους κι άλλοι 19 θα τους ακολουθήσουν στο τέλος του μήνα.

“Καμίνης και Σκουρλέτης στέλνουν στο εκτελεστικό απόσπασμα της ανεργίας 85 εργαζόμενους του Δημοτικού Βρεφοκομείου Αθήνας” λέει η ανακοίνωση της “Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας” και καλεί τους εργαζόμενους σε κινητοποιήσεις: “Μόνο με μαζικές απεργίες διαρκείας και καταλήψεις θα αναγκάσουμε την κυβέρνηση να υποχωρήσει και τους Δημάρχους να μην προχωράνε σε απολύσεις”.

Σύγκρουση με τον “μνημονιακό κορσέ”

Η Εκτελεστική Επιτροπή της ΠΟΕ ΟΤΑ μετά την απεργιακή διαδήλωση στις 29/6, δεν μπόρεσε να καταλήξει σε απόφαση με αποτέλεσμα το σταμάτημα των καταλήψεων και την κυκλοφορία ξανά των σκουπιδαρικών στις γειτονιές. Στη συνεδρίαση από τα 11 μέλη της Ε.Ε ήταν παρόντα τα 10.

Η πρόταση του προέδρου της ΠΟΕ ΟΤΑ, Ν. Τράκα, μίλαγε για κύκλο γενικών συνελεύσεων και σύγκληση των Δ.Σ των σωματείων και στη συνέχεια Γενικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας, απ’ όπου θα έβγαινε η απόφαση για το τί μέλει γενέσθαι. Η πρόταση υπερψηφίστηκε από την παράταξη του προέδρου Συνδικαλιστική Ανατροπή (3 ψήφους) και τη ΔΑΚΕ (2 ψήφους).

Προτάσεις για συνέχεια των απεργιακών κινητοποιήσεων ήρθαν από τα αριστερά, οι οποίες όμως κι αυτές άθροισαν 5 ψήφους.

Η πρόταση της ΔΑΣ (ΠΑΜΕ), που πήρε 3 ψήφους, μίλαγε για 24ωρη απεργία, για την επόμενη μέρα, Παρασκευή 30 Ιουνίου, τη Δευτέρα 3 Ιουλίου Γενικό Συμβούλιο και αν την Τρίτη 4 Ιουλίου δεν έχουν γίνει οι πληρωμές των συμβασιούχων – παρατασιούχων, νέα απεργία την επόμενη μέρα, Τετάρτη 5 Ιουλίου.

Το ΜΕΤΑ πρότεινε κι αυτό 24ωρη απεργία την επόμενη μέρα, αποχή από την εργασία το Σαββατοκύριακο και συνεδρίαση του Γενικού Συμβουλίου το βράδυ της Κυριακής, ή το πρωί της Δευτέρας για τη συνέχεια. Η πρότασή του πήρε 2 ψήφους.

Τη λύση στο αδιέξοδο της Ε.Ε να τη δώσουν “οι χιλιάδες συμβασιούχοι και μόνιμοι που ενωμένοι απέργησαν, περιφρούρησαν πανελλαδικά τις καταλήψεις και διαδήλωσαν απανωτά κατά χιλιάδες στα συλλαλητήρια” λέει το δίκτυο εργαζομένων στους ΟΤΑ, “Σκουπιδιάρα”. “Οι συνάδελφοι και συναδέλφισσες να υλοποιήσουν την πρόταση για γύρο γενικών συνελεύσεων, διεκδικώντας αποφάσεις που να δίνουν συνέχεια στον αγώνα μας με απεργίες και καταλήψεις” τονίζει σχολιάζοντας την κατάληξη της Ε.Ε.

Στρίμωξαν την κυβέρνηση

Οι εργαζόμενοι των δήμων, με δύο βδομάδες ανυποχώρητων κινητοποιήσεων, κατάφεραν και στρίμωξαν την κυβέρνηση, αναγκάζοντάς την να ψηφίσει τροπολογία που παρατείνει τις συμβάσεις μέχρι το Μάρτιο του 2018 και να μιλάει για 2.500 προσλήψεις, συν όσες ζητήσουν οι δήμαρχοι που θα πρέπει να καταθέσουν τις ανάγκες τους σε προσωπικό μέχρι το τέλος του μήνα. Να θυμίσουμε ότι αρχικά με την απόφαση το Ελεγκτικού Συνεδρίου, θεωρείτο δεδομένος ο “Ξαφνικός θάνατος” των συμβασιούχων.

Όσοι οι εργαζόμενοι δίκαια δηλώνουν ότι δεν τους ικανοποιεί η τροπολογία της κυβέρνησης που αφήνει ανοιχτά μια σειρά ζητήματα. Τι θα γίνει με τους χιλιάδες εργαζόμενους που δεν θα συμπεριληφθούν στις 2.500 προσλήψεις; Ποιός θα είναι ο αριθμός που θα καταθέσουν οι δήμαρχοι ως ανάγκες τους σε προσωπικό; Ποιός μπορεί άλλωστε να τους εμπιστευτεί, όταν ένα μεγάλο τους κομμάτι, έπαιξε ανοιχτά απεργοσπαστικό ρόλο κι αρκετοί από αυτούς έχουν ήδη ανοίξει την πόρτα στους ιδιώτες; Κάποιοι απο αυτούς ήδη έχουν ξεκινήσει τις απολύσεις αφού η ίδια η εγκύκλιος δεν διευκρινίζει πότε αρχίζει η παράταση ή η νέα σύμβαση. Αλήθεια, ποιός εγγυάται ότι και η τροπολογία, παρότι ψηφισμένη στη Βουλή, δεν θα “κολλήσει” στο Ελεγκτικό Συμβούλιο που είναι αρμόδιο για να υπογράψει τα εντάλματα πληρωμών;

Αν έφτασαν την κυβέρνηση μέχρι εδώ, με τη συνέχεια των κινητοποιήσεων, οι εργαζόμενοι μπορούν να τα κερδίσουν όλα. Δηλαδή μόνιμη και σταθερή δουλειά με τη μετατροπή των συμβάσεων σε αορίστου για το σύνολο των συμβασιούχων, που ξεπερνούν τις 10.000. Και να ανοίξουν το δρόμο και για τους συναδέλφους τους στους υπόλοιπους κλάδους που αντιμετωπίζουν το ίδιο ζήτημα.

Μετά από σχεδόν μια δεκαετία μνημονίων, δεν υπάρχει κομμάτι του δημόσιου τομέα που να μην ταλαιπωρείται από τις τεράστιες ελλείψεις προσωπικού, οι οποίες να μισομαλώνονται με συμβασιούχους. Μάλιστα η μνημονιακή “γραμμή” του 1 προς 5, δηλαδή μία πρόσληψη για κάθε πέντε συνταξιοδοτούμενους, που έχει φέρει τα πράγματα σε αυτό το σημείο, σκληραίνει ακόμα πιο πολύ με το νέο μνημόνιο που μιλάει για μηδενικές προσλήψεις την επόμενη διετία.

Ο αγώνας των δήμων λοιπόν είναι μια μάχη που τα βάζει με τον ίδιο το μνημονιακό κορσέ κι ανοίγει τον δρόμο για όλους. Είναι ένας αγώνας που πρέπει να συνεχίσει και να απλωθεί.

Στέλιος Μιχαηλίδης

“Η Σκουπιδιάρα”: Να συνεχίσουμε την απεργία

Ανακοίνωση για το θάνατο της Ντανιέλας Πρελορέντζου εξέδωσε και το δίκτυο εργαζομένων ΟΤΑ “Η Σκουπιδιάρα”. Μεταξύ άλλων λέει:

“Για άλλη μία φορά οι εργαζόμενοι στην καθαριότητα θρηνούμε συνάδελφο. Μια συνάδελφο που πάλεψε για να κρατηθεί στην δουλειά μέσα από άγχη και αγωνίες για το πώς θα θρέψει τα παιδιά της και είχε κερδίσει δικαστικά το δικαίωμα στην δουλειά. Κανονικά μια γυναίκα που θα έπρεπε σε αυτή την ηλικία να είναι σε σύνταξη και να απολαμβάνει τους κόπους μια

ζωής (...οι μνημονιακές πολιτικές την είχαν καταδικάσει να δουλεύει μέχρι τα 67), έτρεχε μέσα σε συνθήκες καύσωνα, σε υπερεντατικοποιημένη εργασία για να μαζευτούν τα σκουπίδια.

Σε μια σκληρή δουλειά, εντατικοποιημένη, και αυτές τις μέρες κάτω από την πίεση και τις κραυγές όλων αυτών που ήθελαν να τελειώνουν με την απεργία.

Αλήθεια τι λένε οι νόμοι τους, τα συντάγματα και οι εργατικές νομοθεσίες για αυτές τις συνθήκες εργασίας, χωρίς προστασία, σε υψηλές θερμοκρασίες, χωρίς γιατρό στο χώρο εργα-

σίας. Υπάρχει νομοθεσία για το τι γίνεται σε συνθήκες καύσωνα και για ευπαθή άτομα; Που είναι τώρα τα κανάλια, οι δήμαρχοι και οι εισαγγελείς που τρέξαν από την πρώτη μέρα να την πέσουν σε έναν απεργιακό αγώνα που είχε δίκιο και πάλευε να δώσει λύσεις απέναντι σε αυτές τις άθλιες συνθήκες, με προσωπικό που να καλύπτει τα κενά, με έναν κόσμο που να μην αγωνιά για το αν, αύριο θα έχει να ταισεί τα παιδιά του.

Για όλους εμάς είναι καθαρό οι μνημονιακές πολιτικές σας δολοφονούν! Καλούμε τους συ-

ναδέλφους και τις συναδέλφισσες, να δυναμώσουμε την πάλη για εργασία με ανθρώπινους όρους στους χώρους δουλειάς, με αξιοπρεπείς αποδοχές και ασφάλιση, με εφαρμογή και τήρηση των μέτρων ασφαλείας. Να ξαναπιάσουμε το νήμα του δίκαιου αγώνα μας, για μόνιμη και σταθερή εργασία. Ενάντια, στις μνημονιακές πολιτικές, που απλώνουν μαζί με τις περικοπές, την εντατικοποίηση, τις ιδιωτικοποιήσεις, τις ελαστικές σχέσεις και τις επικίνδυνες για τις ζωές μας, συνθήκες εργασίας”.

Ο λόγος στους συνάδελφους της Ντανιέλας

Κι εκεί που οι κυβερνητικοί πανηγύριζαν για τη λήξη της απεργίας στους ΟΤΑ και τα παπαγαλάκια συνέχιζαν να εκτοξεύουν λάσπη στους απεργούς, ήρθε ο θάνατος της Ντανιέλας Πρελορέντζου, να αποκαταστήσει με τραγικό τρόπο την αλήθεια, για τις συνθήκες εργασίας των εργατών καθαριότητας.

Η Ντανιέλα Πρελορέντζου ήταν 62 ετών, μητέρα 4 παιδιών. Εργαζόταν ως οδοκαθαρίστρια στο δήμο Ζωγράφου. Έπαθε ανακοπή καρδιάς μέσα στο αμαξοστάσιο του δήμου, τα μεσάνυχτα της Παρασκευής, που είχε πάει να αναλάβει βάρδια. Η κανονική της βάρδια ήταν πρωινή. Είχε δουλέψει και την προηγούμενη. Την θερμότερη μέρα του χρόνου, μια γυναίκα 62 ετών έπρεπε να δουλέψει πρωί βράδυ μαζεύοντας σκουπίδια “με αίσθημα ευθύνης προς την κοινωνία”, όπως καλούσαν δήμαρχοι, κυβερνητικοί και παπαγαλάκια, μετά την απεργία.

Η Ντανιέλα Πρελορέντζου κηδεύτηκε το πρωί της Τρίτης 4/7 στο νεκροταφείο Ζωγράφου. Εκατοντάδες έδωσαν το παρών. Συνάδελφοί της, συνδικαλιστές από δήμους όλης της Αττικής, συμμαθητές και συμμαθήτριες των παιδιών της, συγγενείς και φίλοι, μέσα σε ένα βουβό, ηλεκτρισμένο κλίμα, συνόδεψαν την Ντανιέλα στην τελευταία της κατοικία.

Μια μέρα πριν είχε κυκλοφορήσει η είδηση ότι ένας ακόμα εργάτης καθαριότητας, συμβασιούχος στο δήμο Θεσσαλονίκης, χαροπαλεύει στην εντατική του νοσοκομείου Παπαγεωργίου, μετά από σοβαρό ατύχημα εν ώρα εργασίας στο ΧΥΤΑ Μαυροράχης.

Μιλήσαμε με την **Ειρήνη Πυλαρινού**, μέλος του Δ.Σ του Σωματείου Εργαζομένων στο Δήμο Ζωγράφου για τις συνθήκες μέσα στις οποίες η εργαζόμενη έχασε τη ζωή της.

“Μετά το τέλος της απεργίας η διοίκηση του δήμου Ζωγράφου, κάλεσε όλους τους εργαζόμενους να πάνε στη δουλειά, άσχετα αν είχαν

Η νεοψαλιά του Ζωγράφου είχε μαζική παρουσία στη κηδεία της Ντανιέλας 49

βάρδια ή όχι. Μίλησε για αναστολή αδειών και απείλησε ότι όποιος δεν εμφανιστεί για δουλειά θα περάσει από πειθαρχικό.

Η Ντανιέλα καλέστηκε να κάνει συνοδεία απορριμματοφόρου. Να ηγαίνει δηλαδή με τη σκούπα και το φαράσι εκεί που μαζεύουν τους κάδους, να καθαρίζει το χώρο γύρω από αυτούς. Δέχτηκε τηλεφώνημα στο σπίτι της να πάει για δουλειά, ανέφερε ότι ήταν αδιάθετη και η απάντηση που πήρε από τον επόπτη είναι ότι είναι εντολή της διοίκησης να πάνε όλοι για δουλειά, αλλιώς θα γίνει αναφορά. Πήγε. Ήταν τριπλοβάρδια αν σκεφτείς ότι καθάρισε τη Λαϊκή της Πέμπτης, δούλεψε και το πρωί της Παρασκευής και πήγαινε ξανά για δουλειά τα μεσάνυχτα, με καύσωνα. Φυσιολογικό να νιώσει αδιαθεσία που μάλιστα τη δήλωσε. Και μιλάμε για μια συναδέλφισσα με φιλότιμο που ποτέ δεν είχε αρνηθεί να δουλέψει.

Ενώ είχε έρθει στις 29/7/2017 εγκύκλιος που έλεγε ότι λόγω της υπερβολικής θερμοκρασίας έπρεπε να ληφθούν μέτρα για τους εργαζόμενους στο δημόσιο που είχαν προβλήματα υγείας, δυστυχώς δεν πάρθηκε κανένα μέτρο αφού μια γυναίκα 62 χρονών (που όπως ακούστηκε έπαιρνε χάπια για την πίεση) στάλθηκε στη δουλειά.

Με δεδομένη την τραγική έλλειψη προσωπικού, την ειδικά καταπονητική εργασία που κάνουν οι εργάτες καθαριότητας, τις διπλοβάρδιες, την έλλειψη υποδομών την εντατικοποίηση και το άγχος της μνημονιακής καθημερινότητας πώς να μην συμβούν τα χειρότερα;

Σκληρές συνθήκες

Μιλάμε πάντα για ένα χώρο υποτιμημένο όπως αυτός της καθαριότητας που επικρατούν συνθήκες δουλειάς ιδιαίτερες σκληρές, που δουλεύουν και άνθρωποι μεγάλης ηλικίας κι όπου δεν υπάρχει κανένα δυστυχώς «προστατευτικό δίχτυ».

Η διοίκηση αναφέρει ότι δεν γνώριζε τα προβλήματα υγείας της συναδέλφου.

Υπάρχει όμως γιατρος εργασίας κι έχουν καταγραφεί τα δεδομένα υγείας πολλών συναδέλφων και της εκλιπούσας, όπως παραδέχεται και η ίδια η δήμαρχος στην ΕφΣυν.

Στην ίδια συνέντευξη η δήμαρχος λέει ότι τηρούνται όλα τα μέτρα ασφαλείας. Είναι τήρηση των μέτρων ασφαλείας οι τρεις βάρδιες για έναν άνθρωπο 62 ετών μέσα στον καύσωνα ενώ δηλώνει αδιάθετος; Αυτό προβλέπει η νομοθεσία για την υγεία και την ασφάλεια των εργαζομένων; Κι όταν μια διοίκηση καλεί όλους τους εργαζόμενους

ανεξαρτήτως προβλημάτων υγείας και μάλιστα με την επιβολή πειθαρχικού αυτό δεν σημαίνει αυτόματα ότι παραβιάζονται οι κανόνες ασφαλείας των εργαζομένων;

Είναι λοιπόν όλα μαζί... Τα προβλήματα των εργαζομένων στους δήμους είναι διογκωμένα από τις πολιτικές της κυβέρνησης και τα μνημό-

νια. Οι διοικήσεις ακολουθούν πιστά αυτές τις πολιτικές. Ήταν θέμα χρόνου να συμβεί κάτι τέτοιο. Άλλωστε δεν είναι το πρώτο περιστατικό. Δεκάδες συνάδελφοι και ειδικά στην καθαριότητα έχουν χάσει τη ζωή τους εν ώρα εργασίας τα τελευταία χρόνια. Και τώρα ένας ακόμα συνάδελφος χαροπαλεύει στη Θεσσαλονίκη.

Όλες αυτές τις μέρες των καταλήψεων των συμβασιούχων εκτοξεύτηκε τεράστια λάσπη και μένος ενάντια στους εργαζόμενους στην καθαριότητα. Φτιαχτήκε λοιπόν το κλίμα για να έρθει η διοίκηση και να επιβάλλει το “όλοι στη δουλειά” με καύσωνα. Οι εργαζόμενοι όμως δεν

μπορούμε να διακινδυνεύουμε τις ζωές μας για να μην έχουν πολιτικό κόστος οι Διοικήσεις του κάθε δήμου. Οι υπηρεσίες είναι υποστελεχωμένες, το προσωπικό γερασμένο, οι υποδομές χάλια, τα οχήματα κακοσυντηρημένα η προστασία για τους εργαζόμενους μηδενική. Οι συνάδελφοι έδωσαν αγώνα τον Φλεβάρη για τα Μέσα Ατομικής Προστασίας, γάντια, μάσκες κλπ. Είχε περάσει σχεδόν όλος ο βαρύς χειμώνας χωρίς αυτά. Και τους κατηγορούσε η διοίκηση ότι όλα γίνονται για αντιπολιτευτικούς λόγους. Δεν αποτελεί έκπληξη ο θάνατος της συναδέλφου. Γίνονται ατυχήματα καθημερινά που δεν αναφέρονται καν.

Ο θάνατος της εργαζόμενης όμως θέτει με τραγικό τρόπο και το θέμα των αυξημένων συνταξιοδοτικών ορίων. Πως γίνεται μια γυναίκα 62 χρονών να δουλεύει ακόμα και μάλιστα σε έναν τέτοιο τομέα. Θα έπρεπε να είναι ήδη συνταξιούχος.

Θα πρέπει ν’ αναλάβουν όλοι τις ευθύνες τους για το θάνατο της Ντανιέλας.

Κι εμείς πρέπει ν’ αγωνιστούμε για ν’ αποτρέψουμε κι άλλους τέτοιους θανάτους.

Πρέπει ν’ αγωνιστούμε για να δουλεύουμε με αξιοπρέπεια σε συνθήκες που δεν θα μας σκοτώνουν”.

Σ.Μ.

22/6, Εργαζόμενοι του δήμου Ζωγράφου στην απεργία της ΠΟΕ-ΟΤΑ

“Ο Μπόμπολας έκανε τον ιδρώτα μας φούσκα”

Κινητοποίηση έξω από τα κεντρικά κτήρια της εκδοτικής του Μπόμπολα Πήγασος Α.Ε. στην Αγ. Παρασκευή πραγματοποιήσαν την Δευτέρα 3/7 οι εργαζόμενοι της επιχείρησης ζητώντας την αποπληρωμή των δεδουλευμένων τους που ξεπερνάνε τους 6 μήνες. Οι εργαζόμενοι έβαλαν πανό και μοίρασαν εκατοντάδες προκηρύξεις στους περαστικούς.

Αμέσως μετά, οι εργαζόμενοι αποφάσισαν νέα κινητοποίηση για την Τετάρτη 5 Ιούλη στις 11πμ ξανά μπροστά στην πύλη της επιχείρησης.

Οι 430 εργαζόμενοι που βρίσκονται εδώ και ένα μήνα σε απεργία, ζητάνε τα δεδουλευμένα των τελευταίων πέντε μηνών ενώ παλεύουν ταυτόχρονα για να σώσουν τις δουλειές τους αφού φοβούνται πως θα μείνουν στο δρόμο μετά και την οριστική εκκαθάριση και τον πλειστηριασμό στα τέλη του Ιούλη.

Ήδη την Δευτέρα 4/7, πριν ξεκινήσει η συγκέντρωση, η διοίκηση έδωσε εντολή να κλείσουν οι πύλες της εταιρίας και οι εργαζόμενοι να μπαίνουν μέσα μόνο αφήνοντας το όνομά τους στην είσοδο.

Η προσπάθεια τρομοκράτησης

Κινητοποίηση των εργαζόμενων στον Πήγασο, 3/7

βρήκε μπροστά της την αντίδραση των εργαζόμενων που μερικές δεκάδες από αυτούς μπήκαν μέσα στο κτήριο και επέβαλαν πως θα συναντηθούν με τον Μπόμπολα αυτοπροσώπως.

Στη συνάντησή τους ο Μπόμπολας προσπάθησε να κατευνάσει τα πνεύματα λέγοντας πως και ο ίδιος είναι καταχρεωμένος και προσπαθεί με ίδια μέσα να βρει τους τρόπους να αποπληρώσει και να αποζημιώσει τους εργαζόμενους. Τους

κατηγόρησε μάλιστα πως αν δεν έκαναν απεργία αυτές τις 4 εβδομάδες θα είχαν μαζευτεί αρκετά χρήματα για να πληρωθεί τμήμα των δεδουλευμένων. Φυσικά ο ίδιος αδιαφόρησε να απαντήσει στις ερωτήσεις των εργαζόμενων για τα σφειλόμενα πριν από την έναρξη της απεργίας. Ο Μπόμπολας, όπως όλα τα λαμόγια του κλάδου, έχει κωνομήσει εκατομμύρια όλα αυτά τα χρόνια παίζοντας πολιτικά παιχνίδια στις πλάτες τους. Σήμερα

σαν φτωχός συγγενής προσπαθεί να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα. Πώς μετέτρεψε τον ιδρώτα των εργαζόμενων σε φούσκες και χρέη;

Οι εργαζόμενοι δεν έχουν παρά να συνεχίσουν τον αγώνα τους για την διεκδίκηση των δικαιωμάτων τους. Η κινητοποίηση της Τετάρτης 5 Ιούλη στις 11πμ είναι ένα ακόμα βήμα για να οργανώσουν την αντίσταση στην απληρωσιά και στις απολύσεις.

K.M.

Πότε θα κηρύξει απεργία η ΕΣΗΕΑ;

Νέο κλείσιμο ημερήσιας εφημερίδας, νέοι απολυμένοι και απλήρωτοι. Μετά από μόλις 2,5 μήνες λειτουργίας η εφημερίδα “Ειδήσεις” του Χατζηνικολάου -που θα ερχόταν να δημιουργήσει “μια ερωτική σχέση με τον αναγνώστη”, όπως τόνιζε ο ίδιος ο εκδότης της λίγες μέρες πριν κυκλοφορήσει- ανέστειλε την ημερήσια λειτουργία της. Όπως ανέφερε ο ίδιος ο Χατζηνικολάου στην ανακοίνωσή του “Δυστυχώς η αγορά αυτή έχει εκλείψει. Κάναμε την προσπάθειά μας, αλλά η αγορά των καθημερινών εφημερίδων δεν υπάρχει. Δυστυχώς η οικονομική κρίση την έχει οδηγήσει σε πλήρη εξαφάνιση και έτσι δεν μπορούμε να αντέξουμε άλλο την αιμορραγία της καθημερινής έκδοσης”.

Ο μεγαλοδημοσιογράφος, εκδότης-ιδιοκτήτης του ομίλου Μέσων Μαζικής Επικοινωνίας Real ανοίγει και κλείνει μαγαζιά σαν να ήταν ποκάμισα, παίζει πολιτικά παιχνίδια στις πλάτες του κοινού και κερδοφορεί χωρίς να υπολογίζει τις ζωές των δεκάδων και εκατοντάδων εργαζόμενων που δεν ξέρουν τι τους ξημερώνει.

Η ίδια εικόνα επαναλαμβάνεται σε δεκάδες εργασιακούς χώρους στα ΜΜΕ. Από τις γαλέρες του ίντερνετ, στις εφημερίδες, στα περιοδικά, στα ραδιόφωνα, στην τηλεόραση οι εργαζόμενοι βρίσκονται σε συνεχή απειλή για τους μισθούς και τις δουλειές τους. Υπολογίζεται ότι το 70% των εργαζόμενων στον κλάδο βρίσκεται σήμερα αντιμέτωπο με κάθε λογής εργοδοτική αυθαιρεσία. Η κατάσταση στην τηλεοπτική ζούγκλα με τους διαπλεκόμενους Μαρινάκηδες, Αλαφούζους και Σαββίδηδες να διεκδικούν ολόκληρα κανάλια είναι χαρακτηριστική της ασυδοσίας που επικρατεί.

Στο ΔΟΛ και στον Πήγασο, οι εργαζόμενοι παλεύουν για να σώσουν δεδουλευμένα, μισθούς και θέσεις εργασίας. Όμως είναι ανάγκη οι αγώνες αυτοί να γενικευτούν και να απλωθούν συντονισμένα σε όλο τον κλάδο. Αυτή είναι η στιγμή η ΕΣΗΕΑ να καλέσει σε γενική απεργία σε όλα τα ΜΜΕ, να αποφασίσει την έκδοση απεργιακού φύλλου, να συντονίσει και να οργανώσει τον κλάδο για να απαντήσει συλλογικά στις ακραίες επιθέσεις της διαπλοκής τόσο στα εργασιακά δικαιώματα, όσο και στην ίδια την ουσία της ενημέρωσης και της ελευθεροτυπίας.

ΕΔΟΕΑΠ Και ξαφνικά πέσαμε στα βράχια...

Το μοναδικό ταμείο που εδώ και δύο μήνες κήρυξε στάση πληρωμών είναι ο άλλοτε κραταιός ΕΔΟΕΑΠ (Ενιαίος Δημοσιογραφικός Οργανισμός Επικούρησης Ασφάλισης και Περίθαλψης.)

Σταμάτησε να πληρώνει επικουρικές σε 1800 συνταξιούχους, σε νοσήλια διαγνωστικά κέντρα, μισθούς γιατρών και διοικητικού προσωπικού.

Ο αυτόνομος ανεξάρτητος χωρίς κρατική χρηματοδότηση ασφαλιστικός φορέας καρκινοβατεί ελέω κυβέρνησης, εργοδοτών και συνδικαλιστικών -πολιτικών μεθοδεύσεων.

Από τον περασμένο Σεπτέμβριο το ταμείο των δημοσιογράφων σταμάτησε να έχει το θεσμοθετημένο έσοδο του αγγελιόσημου (οικονομική εισφορά), που είχε αντικαταστήσει πριν πολλά χρόνια το λαχείο συντακτών.

Ο πόρος αυτός, που του επέτρεπε να λειτουργεί ανεξάρτητα και αυτόνομα, με την αλλαγή του νόμου Βενιζέλου χαρακτηρίστηκε ως τρίτος πόρος με αποτέλεσμα, βάσει των μνημονίων να καταργηθεί (μαζί με άλλους 21), οδηγώντας σε θάνατο τον ασφαλιστικό φορέα των δημοσιογράφων καθώς δεν είχε κανένα πλέον έσοδο.

Μα μπορεί να πεθάνει το ταμείο των δημοσιογράφων;

Αυτών που συνομιλούν με την κυβέρνηση, που πολλές φορές συνομιλούν;

Ο ασφαλιστικός οργανισμός της τέταρτης εξουσίας;

Για δεκαετίες οι κυβερνήσεις καθισούχαζαν τις εκλεγμένες διοικήσεις, οι οποίες, με βάση τη σχέση με το εκάστοτε κυβερνητικό κατεστημένο έφευγαν από τη μια στην επόμενη παγίδα, με ανταλλάγματα διορισμούς κ.α γνωστά στους πα-

ρικούντες στην Ιερουσαλήμ.

Μέχρι που...

Έφτασε το σημείο μηδέν για τους ασφαλισμένους χωρίς επικούρηση και περίθαλψη που όμως ήταν η χαρά των εργοδοτών.

Οι οποίοι με το κενό του θεσμοθετημένου εσόδου, δεν ήταν αναγκασμένοι να πληρώνουν εισφορές.

Παγκόσμια πρωτοτυπία, αν αναλογισθεί κανείς, ότι και το πιο μικρό μπαράκι που απασχολεί νέα παιδιά, απειλείται με πρόστιμα και κλείσιμο από την έφοδο του ΙΚΑ.

Την ώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές, αναμένεται να εγκρίνει η επίτροπος το δάνειο που ζήτησαν οι δημοσιογραφικές ενώσεις από τον ΕΦΚΑ (Ενιαίο Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης) ύψους 10 δις ευρώ για την πληρωμή των επικουρικών συντάξεων, των μισθών γιατρών και υπαλλήλων και των συμβάσεων με τα νοσοκομεία και τα διαγνωστικά κέντρα.

Μια ανάσα που θα κρατήσει μέχρι το τέλος του χρόνου, καθώς το δάνειο θα πρέπει να αποπληρωθεί εντόκως, μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου.

Αφαίμαξη

Και επειδή ο σοφός λαός γνωρίζει πριν από μας για μας, «εκεί που μας χρωστούσαν μας πήραν και το βόδι» μετά την αφαίμαξη 1,5 δις ευρώ λόγω της ένταξης του κύριου ταμείου ETAM MME στον ΕΦΚΑ (που δίνει τις κύριες συντάξεις) και νωρίτερα με την αποψίλωση μέσω του PSI, αναγκάζεται ο ΕΔΟΕΑΠ να ζητήσει δανεικά από αυτά που του χρωστούν.

Και το δάνειο όπως όλα δείχνουν θα δοθεί. Λύεται όμως το πρόβλημα που αντιμετωπίζουν

18.000 ασφαλισμένοι δημοσιογράφοι και οι οικογένειές τους;

Φυσικά όχι.

Αν δεν θεσμοθετηθεί ο πόρος, η εισφορά που θα χρηματοδοτήσει τον ασφαλιστικό οργανισμό, ο ΕΔΟΕΑΠ δεν έχει έσοδα να λειτουργεί.

Η κυβέρνηση ρίχνει το μπαλάκι στους εργοδότες και εργαζομένους αναμένοντας μια συμφωνία η οποία εκ των προτέρων ναυαγεί, καθώς είναι ευνόητο ότι κανείς εργοδότης δεν προτίθεται να καταργήσει την ασυλία που του προσφέρει το υπάρχον ανεκτικό καθεστώς της μη πληρωμής εισφορών.

Έτσι λοιπόν, κυβέρνηση, εργοδότες και διοίκηση του ΕΔΟΕΑΠ (η οποία δεν επέμεινε δυναμικά στη διατήρηση του αγγελιόσημου, μέχρι τη θεσμοθέτηση νέου πόρου), αναλώθηκαν σε αναποτελεσματικές τριμερείς συναντήσεις με τον άλλοτε νομικό σύμβουλο της ΠΟΕΣΥ και σημερινό υφυπουργό Εργασίας Τάσο Πετρόπουλο, επιμένοντας στην κοντόφθαλμη εξασφάλιση του δανείου, που δίνει μόνο πρόσκαιρη ανάσα ζωής.

Με ορατό πλέον τον κίνδυνο δημιουργίας ενός επαγγελματικού ταμείου πετώντας έξω συνταξιούχους και ανέργους, οι μέτοχοι -ασφαλισμένοι τι κάνουν;

Θα φανεί στη Γενική συνέλευση που έχει προγραμματίσει ο ΕΔΟΕΑΠ τη Τρίτη στην οποία οφείλουν όλοι να είναι παρόντες για να εκλέξουν τους χειρισμούς της διοίκησης του Οργανισμού, και να απαιτήσουν τη μια και μοναδική λύση που είναι η θεσμοθέτηση πόρου με δυναμικό και απόλυτο τρόπο.

Άννα Κωνσταντακάκη

ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΟΛΜΕ Συμμαχίες παράλυσης

Από την υπονομευτική στάση των ΣΥΝΕΚ-ΔΑΚΕ-ΠΕΚ σηματοδοτήθηκε το 18ο Συνέδριο της ΟΛΜΕ που τέλειωσε την Τρίτη 4 Ιούλη. Στις διπλανές στήλες μπορείτε να διαβάσετε πως οδηγήθηκε στο να μην πάρει καμιά απόφαση με την αγαστή συνεργασία των τριών αυτών παρατάξεων.

Πολλές ήταν οι τοποθετήσεις καθ' όλη τη διάρκεια του συνεδρίου από τους αντιπροσώπους της πέρα από το ΣΥΡΙΖΑ αριστεράς που κατήγγειλαν την διαλυτική στάση της πλειοψηφίας της ΟΛΜΕ τα δύο τελευταία χρόνια. Οι μοναδικές κινηματικές κινήσεις των καθηγητών ήρθαν μετά από πρωτοβουλίες από τα κάτω, με αποφάσεις των ΕΛΜΕ μέσα από τις Γενικές τους Συνελεύσεις.

Η συνεργασία των ΣΥΝΕΚ-ΔΑΚΕ κορυφώθηκε μέσα στο Συνέδριο με τη μεθόδευσή τους να βγει ψήφισμα υπέρ της «αξιολόγησης» που όμως δεν πέρασε χάρη στον ξεσηκωμό όλων των δυνάμεων της αριστεράς. Παρόλα αυτά οδήγησε στην παντελή έλλειψη αποφάσεων για δράση.

Στο συνέδριο έγινε προσπάθεια να αναδειχτεί ότι το αγωνιστικό κομμάτι των εκπαιδευτικών μπορεί να προχωρήσει μαζί, να αλλάξει τα δεδομένα της παράλυσης της Ομοσπονδίας. Πάνω από 70 σύνεδροι ή συνδικαλιστές των ΕΛΜΕ υπέγραψαν κείμενο-κάλεσμα για «συμπόρευση των αριστερών αγωνιστικών δυνάμεων στο 18ο Συνέδριο» σε όλα τα ζητήματα από την κοινή δράση μέχρι το κοινό εκλογικό κατέβασμα στις εκλογές για το νέο ΔΣ. Αυτή η πρωτοβουλία δεν ολοκληρώθηκε, αλλά σίγουρα άνοιξε τη συζήτηση για τη συνέχεια, πατώντας πάνω και στην θετική εμπειρία κοινών σχημάτων σε διάφορες ΕΛΜΕ.

Ιδιαίτερη αξία είχαν και οι τοποθετήσεις που συνέδεαν την μάχη απέναντι σε παλιά και νέα Μνημόνια με τη μάχη ενάντια στο φασισμό και το ρατσισμό, καθώς και τον αγώνα για να μπουν όλα τα παιδιά των

προσφύγων μέσα στα σχολεία, στο πρωινό πρόγραμμα. Τέτοιες τοποθετήσεις έγιναν από συνέδρους όλων των παρατάξεων της αριστεράς.

Η **Ντίνα Γκαρανέ**, σύνεδρος από τη Γ' ΕΛΜΕ, κατέθεσε ψήφισμα της ΚΕΕΡΦΑ, το οποίο είχαν υπογράψει 26 σύνεδροι με τίτλο: «Στη φυλακή οι δολοφόνοι νεοναζί της Χρυσής Αυγής-Να βάλουμε τέλος στις ρατσιστικές επιθέσεις». Το ψήφισμα κατέληγε ως εξής: «Καλούμε σε τριήμερο πανελλαδικής δράσης στην τέταρτη επέτειο της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα στις 16-17-18 Σεπτέμβρη. Προχωράμε σε αντιφασιστική διαδήλωση στις 16 Σεπτέμβρη με πορεία από το Σύνταγμα στις 6μμ στα κεντρικά Γραφεία της Χρυσής Αυγής στη Μεσόγειο». Το ψήφισμα λόγω της εξέλιξης του Συνεδρίου θα συζητηθεί μετά τη συγκρότηση του νέου ΔΣ που θα προκύψει από τις εκλογές.

Νεκ.Δ.

Τα αποτελέσματα

Τα (ανεπίσημα) αποτελέσματα για το ΔΣ της ΟΛΜΕ (σε παρένθεση αυτά του 2015):

ΔΑΚΕ 119 ψήφους και 3 έδρες (84 και 3), ΣΥΝΕΚ (ΣΥΡΙΖΑ) 88 ψήφους και 3 έδρες (133 και 4),

Παρεμβάσεις 64 ψήφους και 2 έδρες (66 και 2),

ΠΑΜΕ 55 και 2 έδρες (51 και 2),

ΠΕΚ (πρώην ΠΑΣΚ) 35 ψήφους και 1 έδρα (27),

Αριστερή Ριζοσπαστική Ενότητα (ΑΡΕΝ) 14 ψήφους,

Ανεξάρτητες Ενωτικές Κινήσεις 9 ψήφους (13),

Αγωνιστικές Κινήσεις 2 ψήφους (1),

Αντεπίθεση Εκπαιδευτικών 1 ψήφος.

Οι εκλογές στην Ιντρακόμ

Ανακοινώθηκαν τα αποτελέσματα των εκλογών του Σωματείου των εργαζόμενων στην Ιντρακόμ που πραγματοποιήθηκαν την προηγούμενη εβδομάδα.

Για το ΔΣ του Σωματείου ψήφισαν 1113 (Λευκά-Άκυρα: 63 - έγκυρα 1050). Πήραν: ΑΚΕ: 537 (51,1%) 8 έδρες, ΑΕΕ: 302 (28,7%) 4 έδρες, ΓΕΝΟΒΑ: 161 (15,3%) 2 έδρες, ΕΚΕΙ: 51 (4,86%) 1 έδρα.

Στα αντίστοιχα αποτελέσματα του 2015 είχαν ψηφίσει 1169 (Λευκά-άκυρα 55, έγκυρα 1115 και είχαν πάρει ΑΚΕ: 568 (50,9%) 8 έδρες, ΑΕΕ: 314 (28,16%) 4 έδρες, ΓΕΝΟΒΑ: 198 (17,8%) 3 έδρες, ΕΚΕΙ: 35 (3,14%) 0 έδρες.

Για την ΠΟΕΜ: στους 11 αντιπροσώπους που προκίπτον από τους ψηφίσαντες, εκλέγουν ΑΚΕ 450 ψήφοι και 5 έδρες, ΑΕΕ 302 και 4 έδρες, ΓΕΝΟΒΑ 160 ψήφοι και 2 έδρες, ΕΚΕΙ 73 ψήφοι 0

έδρες.

Για ΕΚΑ: στους 11 αντιπροσώπους εκλέγουν ΑΚΕ 374 ψήφοι και 5 έδρες, ΑΕΕ 253 και 4 έδρες, ΓΕΝΟΒΑ 148 ψήφοι και 2 έδρες.

“Την επόμενη περίοδο σαν ΓΕΝΟΒΑ Ιντρακόμ, χρειάζεται να συνεχίσουμε τις δράσεις μας, να δώσουμε δυνατά τις μάχες στα μέτωπα που τυχόν θα ανοίξει η εργοδοσία, να δυναμώσουμε τις διεκδικήσεις μας, αλλά και να εντείνουμε και να συστηματοποιήσουμε την πολιτική συζήτηση μέσα στο χώρο σε σχέση με τις πολιτικές εξελίξεις και τις μάχες που η εργατική αντίσταση γεννάει. Να μην αφήνουμε κανένα να μένει μετέωρος όταν χρειάζεται να δοθεί η μάχη της Γ.Σ, των εκλογών, της κινητοποίησης μέσα στο χώρο, των πολιτικών απαντήσεων στα εκβιαστικά διλήμματα, των γενικών κινητοποιήσεων”, τονίζει ο Γιάννης Θεοχάρης.

Η πρόταση για απεργία το Σεπτέμβρη

Το 18ο Συνέδριο της ΟΛΜΕ έληξε το πρωί της Τρίτης 4 Ιούλη, στις 7πμ με τη μοναδική στα χρονικά εξέλιξη να μην αποφασίσει τίποτα. Με εξαίρεση μόνο ένα πολιτικό σχέδιο που αφορά το τρίωρο των εργαστηρίων για τους συναδέλφους της Πληροφορικής και των Θετικών Επιστημών. Δεν πάρθηκε καμιά άλλη απόφαση. Συναδέλφοι που είναι χρόνια σύνεδροι σε μια σειρά από Συνέδρια της ΟΛΜΕ, έλεγαν ότι δεν έχουν ξαναζήσει τέτοια διαδικασία. Ήταν πρωτοφανής για όλους.

Αυτή η κατάληξη ήρθε μέσα από μια προ-συνεννόηση της ΔΑΚΕ και των ΣΥΝΕΚ κατά βάση, ενώ έπαιξε ρόλο και η πρώην ΠΑΣΚ (νυν ΠΕΚ). Έκαναν μια μεθοδευμένη και υπόγεια προσπάθεια να ανατρέψουν προηγούμενες αποφάσεις συνεδρίων που θεωρούνται «κόκκινο πανί» για τον κλάδο, όπως είναι η απόφαση ενάντια στην «αξιολόγηση» που είναι πάρα πολύ βασική. Από εκεί και πέρα η διαδικασία είχε εκχυδαϊστεί πια τελείως μέχρι που έφτασαν τις πρώτες πρωινές ώρες να ζητήσουν ονομαστική ψηφοφορία επάνω σε συγκεκριμένα ψηφίσματα και εν τέλει να διαλύσουν λόγω μη απαρτίας το ίδιο το Συνέδριο.

Εμπειρία

Από τη δική μας την πλευρά ως Παρεμβάσεις πήραμε απόφαση μετά από συζήτηση ότι προτείνουμε απεργιακό αγώνα, επειδή έχουμε καυτά ανοιχτά ζητήματα από το Σεπτέμβρη όπως είναι η Τεχνική Εκπαίδευση και οι υπεραριθμίες εκεί, καθώς και το θέμα της «αξιολόγησης». Η πρόταση ήταν για μια 48ωρη απεργία τέλη Σεπτέμβρη-αρχές Οκτώβρη μετά από γύρο Γενικών Συνελεύσεων και μετά τη 48ωρη νέες ΓΣ για να αποφασίσουμε την κλιμάκωση του αγώνα. Πιστεύω ότι ήταν μια πρόταση προς θετική κατεύθυνση για αυτά που έχουμε να αντιμετωπίσουμε ως κλάδος, η οποία πατάει και στην εμπειρία του 2013. Προφανώς η πρόταση δεν πέρασε, όπως και καμιά άλλη άλλωστε. Θεωρώ ότι επειδή είμαστε ένας κλάδος που βρισκόμαστε εν βρασμώ ξανά, θα πάμε για αγώνες με την Τεχνική Εκπαίδευση, τους αναπληρωτές και την Ειδική Αγωγή στην αιχμή του δόρατος.

Δεν θεωρώ ότι είναι μια μάχη που χάθηκε. Αυτή η εξέλιξη δείχνει για μια ακόμα φορά την κατάντια των ΣΥΝΕΚ και του ΣΥΡΙΖΑ, το που μπορεί να οδηγηθεί ένα κόμμα που κάνει την επιλογή να διαχειριστεί το σύστημα και κάνει συνεργασίες με τον οποιονδήποτε. Δεν έχει ούτε ιερό, ούτε όσιο. Ο κλάδος όμως θα έχει να τα αντιμετωπίσει αυτά τα ζητήματα και άρα πια είναι στις δικές μας τις πλάτες να οργανώσουμε την αντεπίθεση, αν όχι μέσα στο καλοκαίρι, σίγουρα στις αρχές του Σεπτέμβρη.

Δώρα Κιντή

γραμματέας ΕΛΜΕ Χανίων,
σύνεδρος με τις Παρεμβάσεις

Μαζικό το «Καραβάνι της Υγείας» στην Αμαλιάδα, 28/6

Όλη η Αμαλιάδα στήριξε το «Καραβάνι της Υγείας»

Ολόκληρη η πόλη της Αμαλιάδας στήριξε το «Καραβάνι της Υγείας» που έγινε με μεγάλη επιτυχία την Τετάρτη 28 Ιούνη, αναδεικνύοντας τα αιτήματα των υγειονομικών για να σταματήσει η διάλυση των νοσοκομείων και των υπόλοιπων δομών υγείας. Στη διαδήλωση συμμετείχε μαζικά ο κόσμος της πόλης, καθώς και εργαζόμενοι από τα νοσοκομεία των γύρω περιοχών.

Ο Μιχάλης Ψάρρης, εργαζόμενος στο νοσοκομείο του Ρίο στην Πάτρα που συμμετείχε στην κινητοποίηση μας περιέγραψε: «Από το νοσοκομείο μας συμμετείχαμε 30 εργαζόμενοι, ενώ αντιπροσωπεία έφτασε και από το νοσοκομείο του Αγίου Ανδρέα, το άλλο νοσοκομείο της Πάτρας. Το πιο εντυπωσιακό ήταν ότι την ώρα της διαδήλωσης όλα τα μαγαζιά της πόλης ήταν κλειστά σε ένδειξη συμπαράστασης και αλληλεγγύης. Ούτε καφέ δεν μπορούσες να βρεις να πάρεις. Υπήρχε μεγάλη συμμετοχή από όλη την Αμαλιάδα, από το Εργατικό Κέντρο, από τον Πύργο, από την Πάτρα. Εκατοντάδες διαδήλωσαν, δεν ξέρω αν έχει γίνει τόσο μαζική διαδήλωση πρόσφατα. Ξεκινήσαμε την πορεία από το νοσοκομείο της πόλης, περάσαμε όλους τους κεντρικούς δρόμους, ενώ κάναμε συμβολική κατάληψη 15 λεπτά στην Εθνική Οδό Πατρών – Πύργου. Συνεχίζουμε με τη μάχη ενάντια στην «αξιολόγηση», έλεγαν ότι θα μας στείλουν τα χαρτιά αλλά δεν το έχουν κάνει ακόμα και δεν βλέπω να το κάνουν. Δεν θα αφήσουμε να περάσει με κανένα τρόπο».

Η Κατερίνα Αγγέλη, επίσης συνδικαλίστρια στο νοσοκομείο του Ρίο, μετέφερε την εικόνα από την κινητοποίηση στην εκδήλωση που οργάνωσε το περιοδικό Σοσιαλισμός από τα Κάτω στην Πάτρα δύο μέρες μετά το Καραβάνι (29/7) και εξήγησε πως δούλεψαν μέσα στο νοσοκομείο όλο το προηγούμενο

διάστημα οι δυνάμεις της αντικαπιταλιστικής αριστεράς.

«Εργαζόμενοι από το νοσοκομείο της Αμαλιάδας, αλλά και πλήθος κόσμου από άλλους κλάδους επαγγελματιών, ταξιτζήδες, αγρότες, έμποροι συμμετείχαν στην κινητοποίηση με αίτημα να μην περάσει το σχέδιο της κυβέρνησης για συγχώνευση των νοσοκομείων της περιοχής και η κατάρρευση νοσηλευτικών δομών. Είναι χαρακτηριστικό του μεγέθους της κινητοποίησης για τους κατοίκους της περιοχής ότι με απόφαση του εμπορικού συλλόγου όλα τα καταστήματα έμειναν κλειστά.

Πρωτοβουλία

Στο νοσοκομείο του Ρίο ξεκινήσαμε λίγο καιρό πριν μια συνδικαλιστική προσπάθεια (σ.σ. **Ενωτική Αριστερή Πρωτοβουλία-Νυστέρι**) κάτω από μια διακήρυξη που το περιεχόμενο της αναφέρεται στο χώρο της αντικαπιταλιστικής αριστεράς. Η αλήθεια είναι ότι η στήριξη και η βοήθεια που μας παρείχαν και μας παρέχουν οι δυνάμεις του ΣΕΚ είναι τεράστια. Με δική τους πρωτοβουλία φτιάχτηκε αυτό το ψηφιδέλιο και από την πρώτη στιγμή έθεσαν στη διάθεσή μας ό,τι μέσα διέθεταν ηλεκτρονικά ή έντυπα, ό,τι πληροφορήση είχαν αλλά το κυριότερο ήταν πάντα εκεί είτε στη μάχη των εκλογών, είτε στην όποια κινητοποίηση εξαγγελείται μαζί με όλους τους εργαζόμενους. Στο τρίμηνο αυτό που πέρασε από τη συγκρότηση του ψηφιδελλίου καταφέραμε να σηκώσουμε, παρασέρνοντας μαζί μας και άλλες δυνάμεις από το χώρο του νοσοκομείου, μια σειρά ζητημάτων που αφορούσαν όχι μόνο τον κλάδο μας.

Οργανώσαμε την αντίσταση στην πρώτη μορφή αξιολόγησης που αποπειράθηκε να κάνει η διοίκηση, πραγματοποιήσαμε παράσταση διαμαρτυρίας για τα απλήρωτα δεδουλευμένα

των εργαζόμενων στον τομέα της καθαριότητας, σηκώσαμε μεγάλο μερίδιο για τη μαζικοποίηση των κινητοποιήσεων, ανοίξαμε το ζήτημα για το νομοσχέδιο του ιατρικού ωραρίου και τι επιπτώσεις θα έχει. Μεταφέραμε στο χώρο μας ό,τι εμπειρία υπήρχε από άλλους εργασιακούς χώρους και θέσαμε ως πυξίδα στη δουλειά μας το σπάσιμο του συντεχνιασμού και την απαλοιφή του κατακερματισμού της τάξης μας. Υπάρχουν πολλά που πρέπει να γίνουν, όπως η προσέγγιση στους εργαζόμενους ιδιωτικών κλινικών. Το νοσοκομείο του Ρίο είναι ο μεγαλύτερος εργασιακός χώρος στη Δυτική Ελλάδα και το κομμάτι της υγείας πέρα από τα δύο νοσοκομεία περιλαμβάνει κι άλλες δομές, αυτές των Ψυχιαργών, όπου έχουμε κάνει ήδη μια πρώτη επαφή. Θα μπορούσαμε να πούμε ότι κάναμε άλματα μέσα σε 90 μέρες, από την ημέρα που συγκροτηθήκαμε. Κάναμε το Νυστέρι γνωστό σε όλη την Πάτρα».

Το επόμενο ραντεβού για το Καραβάνι της Υγείας θα είναι στη Θεσσαλονίκη, την παραμονή των εγκαινίων της ΔΕΘ. Η ΠΟΕΔΗΝ ήδη έχει αποφασίσει ότι εκείνη την ημέρα θα υπάρχει 4ωρη στάση εργασίας για τα νοσοκομεία της Θεσσαλονίκης και 8ωρη στάση εργασίας για τα όμορα νοσοκομεία. Η πορεία θα ξεκινήσει στις 8πμ από το Ιπποκράτειο νοσοκομείο.

Νεκτάριος Δαργάκης

Συγκεντρώσεις στο χώρο του νοσοκομείου συνεχίζουν να οργανώνουν οι εργαζόμενοι στο Σισμανόγλειο. Ήδη έχουν πραγματοποιήσει δύο κινητοποιήσεις, στις 23 και 29 Ιούνη.

Οι εργαζόμενοι «ζήτησαν να μπει ένα τέλος στις πολιτικές εγκατάλειψης του νοσοκομείου, να γίνουν άμεσα μαζικές προσλήψεις μόνιμου προσωπικού όλων των ειδικοτήτων, να εφαρμοστούν απαρέγκλιτα τα ερ-

Μόνιμη και σταθερή δουλειά τώρα! Απεργία και συγκέντρωση 12/7

Πανελλαδική συγκέντρωση «για την μονιμοποίηση του προσωπικού που υπηρετεί με ελαστικές μορφές απασχόλησης στο ΕΣΥ, την Πρόνοια, το ΕΚΑΒ (επικουρικό, κοινοτικά προγράμματα, εργολαβικοί ή πρώην εργολαβικοί εργαζόμενοι)» καλεί την Τετάρτη 12 Ιούλη η ΠΟΕΔΗΝ, στις 10 πμ έξω από το υπουργείο Υγείας.

Για την περιφέρεια έχει κηρύξει 24ωρη απεργία για όσους δουλεύουν με ελαστικές μορφές εργασίας, ενώ για την Αθήνα 5ωρη στάση εργασίας, 10πμ – 3μμ. Στην ανακοίνωσή της επισημαίνει ότι τα κατά τόπους σωματεία μπορούν να επεκτείνουν την απόφαση και στο μόνιμο προσωπικό. Είναι προφανές ότι αυτή η απόφαση είναι λειψή. Ο αγώνας για μόνιμη και σταθερή δουλειά είναι υπόθεση και των μόνιμων εργαζόμενων, γι' αυτό και η απεργιακή απόφαση θα έπρεπε να αφορούσε όλους τους εργαζόμενους των νοσοκομείων.

Στην ανακοίνωσή της, η Ομοσπονδία τονίζει ότι στήριζει τον αγώνα που δίνουν και οι υπόλοιπες Ομοσπονδίες του δημοσίου για μονιμοποίηση των συμβασιούχων, ενώ προαναγγέλλει σειρά κινητοποιήσεων, αφού στις 31 Σεπτεμβρίου του 2017 λήγουν οι πρώτες συμβάσεις.

«Έχουμε πολλές ταχύτητες εργαζομένων στις υπηρεσίες στήριξης (συμβάσεις εργασίας, συμβάσεις έργου, εργολαβικοί εργαζόμενοι). Πολλοί από τους εν λόγω εργαζόμενους παραμένουν επί πολλούς μήνες απλήρωτοι. Οι αλλαγές στο διαγωνισμό που πετύχαμε για την σύναψη συμβάσεων εργασίας (συμμετοχή σε διαγωνισμό ανεξαρτήτου ορίου ηλικίας, συμμετοχή στο διαγωνισμό και των αλλοδαπών, αύξηση της μοριοδότησης στους ήδη απασχολούμενους κ.α.) καλύπτουν περισσότερους εργαζόμενους αλλά όχι όλους. Διεκδικούμε την μονιμοποίηση όλων» αναφέρεται συγκεκριμένα στην ανακοίνωση.

Ενάντια στην Αξιολόγηση

Όσον αφορά την «αξιολόγηση», συνεχίζεται η απεργία-αποχή από όλες τις διαδικασίες, ενώ τα σωματεία συγκεντρώνουν όσα τέτοια «φύλλα» έχουν φτάσει.

Ο Κώστας Καταραχιάς, πρόεδρος του σωματείου εργαζομένων στον Άγιο Σάββα που ήταν από τα πρώτα νοσοκομεία που στοχοποιήθηκαν με την «αξιολόγηση» δήλωσε στην ΕΑ: «Τα ποσοστά συμμετοχής στην απεργία-αποχή από τις διαδικασίες της «αξιολόγησης» είναι συντριπτικά. Στο νοσοκομείο μας φτάνουν στο 90-95%. Είναι ένα αποτέλεσμα που δίνει το μήνυμα σε όλα τα υπόλοιπα νοσοκομεία. Δεν ήταν αυτόματη αυτή η εξέλιξη. Τα καταφέραμε με ενημερώσεις, Γενικές Συνελεύσεις, αποδόμηση των επιχειρημάτων που έμπαιναν από όσους στήριζαν την «αξιολόγηση». Εξηγήσαμε στους συναδέλφους ότι είμαστε ενάντια σε κάθε «αξιολόγηση» γιατί είναι ένα αντιδραστικό πλαίσιο λειτουργίας που αφορά όλο το δημόσιο τομέα. Εμείς ζητάμε μαζικές προσλήψεις, χρηματοδότηση της δημόσιας υγείας, μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους. Για αυτό θα είμαστε ως σωματείο στην κινητοποίηση στο υπουργείο Υγείας στις 12 Ιούλη, να παλέψουμε μαζί με τους εργαζόμενους που έχουν ελαστικές μορφές εργασίας».

ΣΙΣΜΑΝΟΓΛΕΙΟ

Επίσης, ζήτησαν να φύγουν οι εργολάβοι από το νοσοκομείο και καθολική δημόσια δωρεάν υγεία για όλους και όλες». Από τη μεριά της διοίκησης υπήρξε υπόσχεση ότι θα γίνουν κινήσεις για προσλήψεις, καθώς και ότι όλο το προσωπικό του νοσοκομείου θα καταφέρει να πάρει την καλοκαιρινή του άδεια.

γασιακά δικαιώματα των εργαζομένων και να μην υπάρξει καμία αναστολή αδειών.

Εκλογές στο Σύλλογο τ.ΥΠΑΝ Ενισχυμένη η αριστερά

Την απόλυτη πλειοψηφία στο ΔΣ του Συλλόγου τ. ΥΠΑΝ (Γραμματείες Βιομηχανίας και Ενέργειας & Ορυκτών Πηγών) κέρδισαν οι δυνάμεις της Αριστεράς στις εκλογές που πραγματοποιήθηκαν στις 29 Ιούνη. Η Αγωνιστική Συνδικαλιστική Ενότητα (ΑΣΕ, πρόσκειται στο ΠΑΜΕ) και η Συσπείρωση Εργαζομένων (ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ΛΑΕ, ανένταχτοι αγωνιστές/στρίες) κέρδισαν τις πέντε από τις επτά έδρες. Τις υπόλοιπες δύο πήρε η Ανεξάρτητη Ενωτική Κίνηση (ΑΕΚ), μια εκλογική συνεργασία της τελευταίας στιγμής που συγκρότησε ψηφοδέλτιο από πρώην μέλη της ΠΑΣΚ και της ΔΑΚΕ αλλά και από τον ΣΥΡΙΖΑ. Είναι χαρακτηριστικό του κλίματος ότι είναι η πρώτη φορά που η ΔΑΚΕ δεν μπόρεσε να κατέβει αυτόνομα στις εκλογές τους Συλλόγου τα τελευταία 40 χρόνια.

Ένα από τα πιο κρίσιμα ζητήματα που καθόρισαν το κλίμα των εκλογών ήταν η απόπειρα συντεχνιακής διάσπασης του Συλλόγου σε δυο κομμάτια (Βιομηχανία και Ενέργεια) που προβλήθηκε σαν βασικό αίτημα από τις δυνάμεις της ΑΕΚ με τη δικαιολογία ότι «ανήκουν σε διαφορετικά υπουργεία». (Στην ίδια λογική επιχείρησαν να σαμποτάρουν και τις εκλογές για αντιπροσώπους στην Ομοσπονδία, μην κατεβάζοντας ψηφοδέλτιο). Μια τέτοια διάσπαση θα ήταν εντελώς διαλυτική μέσα σε μια περίοδο που έχουμε μπροστά μας μεγάλες μάχες σαν την «αξιολόγηση». Τα αποτελέσματα των εκλογών δείχνουν προς το παρόν ότι αυτές οι φωνές απομονώθηκαν. Τώρα, το κρίσιμο είναι το πώς θα αξιοποιηθούν οι δυνάμεις της Αριστεράς την εμπιστοσύνη που τους έδειξαν οι συνάδελφοι για να δυναμώσουν το Σύλλογο σε αγωνιστική κατεύθυνση.

Κώστας Πίττας, γραμματέας Ομοσπονδίας τ. ΥΠΑΝ

Τα αποτελέσματα των εκλογών (σε παρένθεση τα αποτελέσματα πριν δυο χρόνια):

Για το ΔΣ του Συλλόγου:

Ψήφισαν 164 (174)

Λευκά/άκυρα 15

ΑΣΕ 53 (50), έδρες 3 (2)

ΑΕΚ 50 (-), έδρες 2 (-)

Συσπείρωση 46 (28), έδρες 2 (1)

Για αντιπροσώπους στην Ομοσπονδία:

Ψήφισαν 164

Λευκά/άκυρα 31

ΑΣΕ 83 (46), αντιπρόσωποι 8

Συσπείρωση 50 (33), αντιπρόσωποι 6

(Η ΑΕΚ δεν κατέβασε ψηφοδέλτιο)

ΣΥΜΒΑΣΙΟΥΧΟΙ

“Ο δεύτερος γύρος να δοθεί με ενισχυμένους όρους και δυνάμεις”

Ο απεργιακός αγώνας των συμβασιούχων των Δήμων έκλεισε χωρίς να έχουν ικανοποιηθεί όλα τα αιτήματα των απεργών, όμως δεν έκλεισε με ήττα ούτε και λήγει εδώ. Οι εργαζόμενοι γυρνάνε στην δουλειά με ψηλά το κεφάλι.

Το βασικό αίτημα για την παράταση των συμβάσεων ικανοποιήθηκε, αφού αντί να απολυθούν άμεσα οι παρατασιούχοι (γεγονός που κυβέρνηση, αντιπολίτευση, δικαιοσύνη και ΜΜΕ εμφάνιζαν ως μονόδρομο) αντιθέτως κέρδισαν επιπλέον παράταση των συμβάσεων τους, ενώ η μακρά εμπειρία της απεργιακής δράσης και των καταλήψεων εργατικών χώρων είναι παρακαταθήκη για μία νέα σύγκρουση, η οποία και θα έρθει σύντομα όταν θα επίκειται η λήξη των συμβάσεων.

Ο αγώνας κατά την διάρκειά του ξέφυγε από το αμυντικό σύνθημα «να μην απολυθούν οι παρατασιούχοι» στην επιθετική διεκδίκηση της μετατροπής όλων των συμβάσεων σε αορίστου χρόνου. Αυτό άπλωσε των αγώνα και σε άλλα κομμάτια συμβασιούχων του Δημοσίου, που αγωνίζονται για αυτόν τον σκοπό. Ψηφίσματα αλληλεγγύης έβγαϊναν καθημερινά από σωματεία και συλλογικότητες συμβασιούχων, ενώ δεκάδες αγωνιστές επισκέφθηκαν εγκαταστάσεις των Δήμων ή διαδήλωσαν με τους απεργούς για συμπαράσταση.

Ακριβώς λόγω του αιτήματος της κατάργησης των ελαστικών σχέσεων εργασίας, ο αγώνας είχε ευρεία επίδραση και σε εργαζόμενους του ιδιωτικού τομέα και για αυτόν τον λόγο η κινδυνολογία κυβέρνησης και ΜΜΕ για «υγειονομικές βόμβες» δεν βρήκε καμία απήχηση στην κοινωνία.

Ο αγώνας των εργαζόμενων στους Δήμους έριξε μία πρώτη γερή γροθιά στους σχεδιασμούς των αφεντικών. Ο δεύτερος γύρος του αγώνα θα έρθει σύντομα και αυτή την φορά θα πρέπει να δοθεί με ενισχυμένους όρους και δυνάμεις.

Απαιτείται συντονισμός των ελαστικά εργαζόμενων στο Δημόσιο μεταξύ τους και με τους εργαζόμενους του ιδιωτικού τομέα. Συντονισμός των προηγούμενων με τους μόνιμους και αορίστου χρόνου εργαζόμενους Δημοσίου και ΔΕΚΟ. Και προετοιμασία από τώρα για απεργιακό αγώνα διαρκείας με διεκδικητικό πλαίσιο την κατάργηση όλων των αντεργατικών μνημονιακών νόμων, κατάργηση της ελαστικής εργασίας, προσλήψεις τώρα στο δημόσιο, συλλογικές συμβάσεις και μόνιμη και σταθερή εργασία για όλους.

Ένας αγώνας που θα δοθεί, γιατί η ζωή μας δεν είναι «ορισμένου χρόνου».

Αντώνης Σκαρπέλης,

γενικός γραμματέας Πανελληνίου Σωματείου Εκτάκτου Προσωπικού ΥΠ.Π.Ο.
(ολόκληρο το κείμενο στο ergatiki.gr)

Αλληλεγγύη στη Γάζα

Τραυματίας σε πρόσφατη επίθεση στη Ράφα

Με πυραύλους κατά τριών περιοχών της Λωρίδας της Γάζας επιτέθηκε το Ισραήλ την περασμένη βδομάδα. Το γεγονός επανέφερε για λίγο την κατάσταση της Γάζας στην επικαιρότητα, όμως όταν διαπιστώθηκε πως δεν υπήρξαν νεκροί η Γάζα εξαφανίστηκε ξανά από τις ειδήσεις. Ένα μαζικό έγκλημα εξελίσσεται στη Λωρίδα της Γάζας αυτό το καλοκαίρι.

Από τα μέσα Απρίλη, το μόνο εργοστάσιο παραγωγής ενέργειας στη Γάζα έχει μείνει χωρίς καύσιμα. Οι αντοχές των κατοίκων της Γάζας που βρίσκονταν ήδη υπό πολιορκία φτάνουν στα όριά τους. Στα σπίτια ο κόσμος περνάει μεγάλο μέρος της μέρας χωρίς ρεύμα, με υψηλές θερμοκρασίες. Το μεγαλύτερο ζήτημα όμως είναι τα νοσοκομεία. Ότι λειτουργεί, λειτουργεί πλέον κυρίως με γεννήτριες και το προσωπικό προσπαθεί να καλύψει μόνο τα επείγοντα περιστατικά. Στο 3ο μεγαλύτερο νοσοκομείο της Γάζας, δεν λειτουργεί ο μαγνητικός τομογράφος από το Μάη κι έτσι πολλές επεμβάσεις δεν μπορούν να γίνουν. Τα προβλήματα φτάνουν ως τη λειτουργία των πιο βασικών συσκευών που λειτουργούν με επαναφορτιζόμενες μπαταρίες. Μπαίνει σε κίνδυνο η αποστείρωση, η παροχή οξυγόνου, οι ακτινογραφίες. Στους θάλαμους φύλαξης και συντήρησης των φαρμάκων δεν μπορούν να εγυηθούν τις κατάλληλες θερμοκρασίες. Ούτε και τα ασανέρ δεν δουλεύουν και πρέπει να μπει μπροστά η γεννήτρια για να μεταφερθούν οι ασθενείς από τον έναν όροφο στον άλλο.

Θυμίζουμε ότι η Λωρίδα της Γά-

ζας βρίσκεται σε ολική απομόνωση από το 2007, όταν η Χαμάς, που είχε κερδίσει τις παλαιστινιακές εκλογές, σχημάτισε κυβέρνηση στην Λωρίδα της Γάζας, μιας και την είχαν πετάξει πραξικοπηματικά έξω από τη Δυτική Όχθη. Στη διάρκεια του μεσαιωνικού αποκλεισμού, το Ισραήλ έχει εξαπολύσει τρεις μεγάλους πολέμους, το 2008-9, το Νοέμβρη του 2012 και το καλοκαίρι του 2014. Στην τελευταία επίθεση σκοτώθηκαν σχεδόν 2000 Παλαιστίνιοι.

Χτύπημα

Ένα επιπλέον χτύπημα ήρθε από την Παλαιστινιακή Αρχή που έχει έδρα στη Δυτική Όχθη. Περίπου 55 χιλιάδες εργαζόμενοι της Παλαιστινιακής Αρχής που ζουν στη Γάζα έπαιρναν μέχρι πρόσφατα το μισθό τους. Το εξωφρενικό της κατάστασης ήταν ότι πληρώνονταν για να μην δουλεύουν, μιας και η Παλαιστινιακή Αρχή δεν αναγνωρίζει την νομιμότητα της κυβέρνησης της Χαμάς στη Λωρίδα της Γάζας. Τώρα ο Μαχμούντ Αμπάς, ο πρόεδρος της Παλαιστινιακής Αρχής αποφάσισε τη μείωση ως και 70% αυτών των μισθών για να πιέσει ακόμη περισσότερο την κυβέρνηση της Χαμάς.

Δεν πρόκειται για «παλαιστινιακό εμφύλιο» όπως αρέσει στα ΜΜΕ να το παρουσιάζουν, αλλά για κάτι μεγαλύτερο και χειρότερο. Οι ιμπεριαλιστές, η Σαουδική Αραβία και οι σύμμαχοι χώρες του Κόλπου στήριξαν και στηρίζουν οικονομικά και πολιτικά αυτόν τον εκβιασμό. Από την άλλη πλευρά, η παροχή καυσίμων για το εργοστάσιο ενέργειας στη Γάζα στηριζόταν μέχρι πρόσφατα στην Τουρκία και το Κατάρ. Κα-

θώς το Ισραήλ στραγγαλίζει τους Παλαιστίνιους της Γάζας, όλα τα αρπακτικά της περιοχής εκμεταλλεύονται την κατάσταση και επιβάλλουν τους δικούς τους εκβιασμούς.

Η μεγάλη χαράμαδα ελπίδας για τη Γάζα άνοιξε με την επανάσταση στην Αίγυπτο, το 2011. Ήταν τότε που άνοιξε μετά από καιρό το σύνορο της Ράφαχ με την Αίγυπτο, οι Παλαιστίνιοι της Γάζας μπορούσαν να μετακινηθούν και η οικονομία μπόρεσε να ανασάνει. Οι Αιγύπτιοι ακτιβιστές μπόρεσαν να φτάσουν μέχρι το κέντρο της Γάζας και να πανηγυρίζουν μαζί με τους Παλαιστίνιους, την ώρα που στο Κάιρο οι διαδηλωτές καταλάμβαναν και έκαναν καλοκαιρινή την ισραηλινή πρεσβεία.

Η δικτατορία του Σίσι ήρθε με ταξί άλλων και για να βάλει τέλος σε αυτή την πορεία. Το σύνορο ξανάκλεισε ακόμη πιο σκληρά από την εποχή του Μουμπάρακ. Πλέον τα δίκτυα των τούνελ που και στις πιο δύσκολες στιγμές παρείχαν παράτυπη σύνδεση μεταξύ Αιγύπτου και Γάζας έχουν κλείσει ή καταστραφεί. Τώρα ο Σίσι και το Ισραήλ λειτουργούν σαν δίδυμοι εκβιαστές. Με αυτό το δίδυμο έχουν δυστυχώς ευθυγραμμιστεί η ελληνική και η κυπριακή κυβέρνηση, που ονειρεύονται ρόλους σταθερότητας και φυσικά αέρια.

Με τον Τραμπ στο Λευκό Οίκο και την κρίση στον Κόλπο σε πλήρη εξέλιξη, τα δύο εκατομμύρια των κατοίκων της Λωρίδας της Γάζας, βρίσκονται στη χειρότερη πολιορκία. Είναι βασικό καθήκον να μην τους αφήσουμε μόνους.

Ν.Λ.

Για την απρόκλητη επίθεση σε φωτορεπόρτερ στο Εφετείο, κατά τη μεταγωγή των Μιχαλολιάκου, Παπά και Λαγού τον Ιούλιο του 2014 κατέθεσε ο Ιωάννης Λιάκος στην 166η δικάσιμο της δίκης της Χρυσής Αυγής (28/6).

Ο μάρτυρας, φωτορεπόρτερ που βρέθηκε στο Εφετείο για να καλύψει τη μεταγωγή, περιέγραψε ότι, εν μέσω επεισοδίων μεταξύ συγκεντρωμένων χρυσαυγιτών και αστυνομίας, «εμφανίστηκαν μπροστά μας κάποιοι διαδηλωτές, επτά με δέκα άτομα. Είπαν απειλητικά 'αλήτες ρουφιάνοι δημοσιογράφοι'. Φορούσαν μαύρα μπλουζάκια και σε έναν ή δύο είδα το διακριτικό της οργάνωσης.

Κατέθεσαν οι φωτορεπόρτερ

Ήμουν με τις συναδέλφισσες **Συμέλα Παντζαρτζή** από το ΑΠΕ και **Λουίζα Γκουλιαμάκη** από το Γαλλικό Πρακτορείο. Αμέσως μετά τις απειλές οι χρυσαυγίτες χειροδίκησαν στη Συμέλα και τη Λουίζα. Μάλιστα τη Συμέλα τη χτύπησαν στη λεκάνη όπου ήταν πρόσφατα εγχειρισμένη».

Ο μάρτυρας, απαντώντας στις ερωτήσεις της έδρας και της πολιτικής αγωγής τόνισε ότι η αστυνομία ήταν και σε αυτό το περιστατικό αδρανής, με αποτέλεσμα το σοβαρό τραυματισμό της Σ. Παντζαρτζή. Η υπεράσπιση επιχείρησε να σχετικο-

ποιήσει το γεγονός ότι οι χρυσαυγίτες θέλουν να έχουν τον απόλυτο έλεγχο της προβολής τους από τα ΜΜΕ χρησιμοποιώντας τη βία και ρωτούσε επίμονα σε ποιο χώρο ανήκει το σύνθημα «αλήτες ρουφιάνοι δημοσιογράφοι». Ο μάρτυρας ξεκαθάρισε ότι αυτή η συμπεριφορά είναι αποκλειστικότητα της Χρυσής Αυγής. «Ήταν μια απειλή που έγινε πράξη», είπε.

Στις 30/6 κατέθεσε ο πρόεδρος της Ένωσης Φωτορεπόρτερ, Μάριος Λώλος, μιλώντας για το ίδιο περιστατικό όπως και για άλλα, που

δείχνουν την αντιμετώπιση της Χρυσής Αυγής για την ενημέρωση. Ο μάρτυρας ξεκίνησε τονίζοντας ότι «εμείς οι φωτορεπόρτερ δεν έχουμε αντιπαράθεση. Δεν επεμβαίνουμε στο γεγονός, απλά το καλύπτουμε. Προφανώς η αντίδραση των χρυσαυγιτών έγινε γιατί επρόκειτο για φωτορεπόρτερ». Ανέφερε ότι στην εκπομπή της οργάνωσης που έγινε αμέσως μετά τα επεισόδια στη μεταγωγή, ο Κασιδιάρης όχι μόνο αρνήθηκε ότι έγινε το γεγονός, αλλά απείλησε ότι θα μηνύσει τους φωτορεπόρτερ. Ωστόσο στην πραγματικότητα η εγκληματική οργάνωση ομολόγησε, αφού «ο διπλανός του Κασιδιάρη [στην εκπομπή] είπε 'πού να ξέρουμε ότι έχει κάνει εγχείριση;',» εννώντας τη Συμέλα Παντζαρτζή, θύμα της επίθεσης.

Για το αν οι χρυσαυγίτες επιτίθενται σε δημοσιογράφους σε όλες τις περιπτώσεις ο μάρτυρας απάντησε «ανάλογα αν θέλουν να προβάλουν το γεγονός [...] κρίνουν αν θέλουν να φωτογραφηθούν ή όχι. [...] Για παράδειγμα όταν το 2014 έμπαινε ο αρχηγός στην Ολομέλεια και χρυσαυγίτες φώναζαν συνθήματα δε δεχτήκαμε καμία επίθεση. Ήθελαν το κεντρικό γεγονός να είναι ότι ο αρχηγός πίσω του έχει ένα μπλοκ που φωνάζει συνθήματα. Το ίδιο και με τις διανομές τροφίμων, ήθελαν να προβληθεί».

Ο μάρτυρας ανέφερε και άλλα πε-

ριστατικά βίαιης αντιμετώπισης δημοσιογράφων, όπως στον Άγιο Παντελεήμονα: «Από την πλευρά των 'κατοίκων' δεν ήμασταν αρεστοί. Η Σκορδέλη τραβούσε φωτογραφίες με το κινητό. Ήθελε να θυμάται, να ξέρει ποιος είμαι. Και άλλους συναδέλφους, για να δημιουργήσουν ένα αρχείο, να ξέρουν σε επόμενη συγκέντρωση ποιοι είμαστε». Επίσης μίλησε για την παραλίγο δολοφονική επίθεση χρυσαυγίτη σε καμεραμάν του «Ε» στον Πειραιά με λουστού, κατά τη διάρκεια επεισοδίων: το θύμα γλίτωσε επειδή μετακινήθηκε τελευταία στιγμή, αλλιώς σύμφωνα με το μάρτυρα μπορούσε να του σπάσει το κεφάλι. Τέλος, αναφέρθηκε στην επίθεση Κασιδιάρη σε φωτορεπόρτερ και καμεραμάν του Reuters στην Ευελπίδων, επίσης απρόκλητη.

Ως αυτόπτης μάρτυρας τέλος περιέγραψε και τον ξυλοδαρμό ενός πρόσφυγα. «Είδα ομάδα 'κατοίκων', αποτελούμενη από άνδρες, να δέρνει ανηλεώς Αφγανό πρόσφυγα, όταν αντιλήφθηκαν ότι δεν ξέρει τη γλώσσα. Ένας συνάδελφος τον είχε φωτογραφίσει λίγους μήνες πριν, όταν έφτασε στη Μυτιλήνη».

Οι επόμενες δικάσιμοι

5/7, 11/7, 17/7 και 19/7
στον Κορυδαλλό.
6/7, 10/7 και 13/7
στο Εφετείο.

Ο δημοσιογράφος Γιάννης Μπασκάκης καταθέτει στη δίκη της Χρυσής Αυγής.

«Πολυκατοικία του τρόμου»

Εκίνησε την κατάθεσή του ο δημοσιογράφος της ΕφΣυν **Ιωάννης Μπασκάκης**, ο οποίος έχει στο ενεργητικό του μεγάλο όγκο έρευνας για την εγκληματική δράση της Χρυσής Αυγής από το 2012 και μετά, ενώ έχει παρακολουθήσει δημοσιογραφικά και υποθέσεις όπως η επίθεση στο Αντίπνοια, έχει μιλήσει με θύματα επιθέσεων κλπ.

Λόγω του επαγγέλματος αλλά και του έργου του συνολικά σε ό, τι αφορά στις υποθέσεις της δίκης, ο μάρτυρας ήταν σε θέση να δώσει ακόμα μια εικόνα που ενώνει τις επιμέρους καταθέσεις που έχουν ειπεί οι αυτόπτες μάρτυρες.

Έτσι, ξεκίνησε την κατάθεσή του θυμίζοντας τα κεντρικά σημεία της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα: το κριτήριο με το οποίο στοχοποιήθηκε, το σχεδιασμό της συγκρότησης του τάγματος εφόδου, τη γνώση και την παρακολούθηση της εξέλιξης της επίθεσης απ' τη μεριά της ηγεσίας και τέλος τη σημαντική θέση του Ρουπακιά στη Χρυσή Αυγή. Επιπλέον περιέγραψε με πολύ αναλυτικό τρόπο πώς από τη διαδοχή των μηνυμάτων και των τηλεφωνημάτων προκύπτει η κάθετη ιεραρχία που συνδέει τους δράστες της επίθεσης

με τον υπόδικο βουλευτή Λαγό.

Ο μάρτυρας ανέδειξε με την κατάθεσή του τη λεγόμενη υπόθεση της «πολυκατοικίας του τρόμου», μια σειρά ρατσιστικών επιθέσεων που είχε ερευνήσει ο ίδιος λίγο μετά τη δίωξη της Χρυσής Αυγής (Οκτώβρης 2013) και στην οποία πρωταγωνιστούσε η τότε υποψήφια βουλευτής της ΧΑ στην Α' Αθηνών, **Γεωργία Δημοπούλου**.

Με «δύο φουσκωτούς»

Η Δημοπούλου, μαζί με «δύο φουσκωτούς» όπως περιέγραψε το θύμα της, Αφγανός μετανάστης, τον χτύπησε και τον απείλησε ότι «θα σκοτώσει αυτόν και τα παιδιά του αν δεν φύγει» από την πολυκατοικία. Επίσης μπήκε στο σπίτι Κινέζας μετανάστριας και, σύμφωνα με δήλωση της ίδιας στον μάρτυρα, επιχείρησε να την πνίξει. Και τα δύο θύματα τρομοκρατήθηκαν από τις επιθέσεις.

Στις πόρτες σπιτιών μεταναστών στην «πολυκατοικία του τρόμου» βρέθηκαν ζωγραφισμένοι κέλτικοι σταυροί (σύμβολο της «λευκής υπεροχής» και, πλέον, κατεξοχήν σύμβολο των χρυσαυγιτών), κάτι που θυμίζει την πρακτική των ναζί να μαρκά-

ρουν τα σπίτια των Εβραίων. Το περιστατικό είχε καταθέσει και η μάρτυρας **Β. Κατριβάνου**, καθώς και η ίδια είχε ενημερωθεί από τον ιδιοκτήτη των διαμερισμάτων. Συνολικά, η έρευνα του Γ. Μπασκάκη έδειξε ότι η Δημοπούλου συνήθιζε να περιπολεί και να τρομοκρατεί τους μετανάστες της Ομόνοιας, γύρω δηλαδή από την πολυκατοικία αυτή στην οδό Βερανζέρου.

Ο μάρτυρας είχε διερευνήσει, επιπλέον, την επίθεση τάγματος εφόδου σε Αφγανό μετανάστη στον Άγιο Παντελεήμονα, υπόθεση για την οποία δικάζεται μεταξύ άλλων η Θέμις Σκορδέλη στις 7 Ιουλίου (βλ. σελ. 15). Το θύμα μίλησε στο μάρτυρα ένα χρόνο μετά την επίθεση (που έγινε το Σεπτέμβριο του 2011) και κάνει λόγο για μια ομάδα 15 ατόμων με χαρακτηριστικά τάγματος εφόδου, ενώ δηλώνει βέβαιο ότι ήταν χρυσαυγίτες. Τον χτύπησαν αρχικά στο κεφάλι με ένα μπουκάλι μπύρας και, ενώ ήταν ζαλισμένος, τον μαχαίρωσαν 3-4 φορές, η μία πολύ κοντά στην καρδιά. Το θύμα νοσηλεύτηκε για κάποιες ημέρες.

Η κατάθεση του μάρτυρα συνεχίζεται την Τετάρτη 5/7 στον Κορυδαλλό.

Αφροδίτη Φράγκου

Την 167η δικάσιμο παρακολούθησαν δύο ευρωβουλευτές του κόμματος της Ευρωπαϊκής Αριστεράς, η **Άνχελα Βαγίνα** (Ισπανία) και ο **Χέλμουτ Σολτς** (Γερμανία).

Κατά τη διάρκεια της δώωρης στάσης εργασίας των δικαστικών υπαλλήλων, οι ευρωβουλευτές παραχώρησαν συνέντευξη τύπου, σχολιάζοντας τη σημασία της δίκης για όλη την Ευρώπη, τις άθλιες συνθήκες διεξαγωγής της στις φυλακές Κορυδαλλού, την επιτακτικότητα να μεταφερθεί στο κέντρο της πόλης και να επιτραπεί η ηχογράφιση ή η βιντεοσκόπησή της. Μάλιστα, ο Σολτς ανέφερε και τη μακρόχρονη δίκη της εγκληματικής νεοναζιστικής οργάνωσης NSU η οποία παρουσιάζει κοινά χαρακτηριστικά με τη δίκη της Χρυσής Αυγής σε σημασία και (χαμηλή) δημοσιότητα.

Οι δύο ευρωβουλευτές επισήμαναν την αναγκαιότητα να «αναλάβει δράση η Ευρωπαϊκή Ένωση» ενάντια στην άνοδο της ακροδεξιάς και του φασισμού αλλά απέφυγαν να απαντήσουν ξεκάθαρα στις ερωτήσεις των δημοσιογράφων για τις ευθύνες της ΕΕ. Να θυμίσουμε εδώ ότι η κοινοβουλευτική ομάδα της Χρυσής Αυγής στο Ευρωκοινοβούλιο συμμετέχει κανονικά στις επιτροπές του.

Είναι οι μάχες του αντιφασιστικού κινήματος στην Ελλάδα, καθώς και η μάχη που δίνουν καθημερινά η πολιτική αγωγή, οι μάρτυρες κατηγορίας και το κοινό μέσα στο δικαστήριο, που έφεραν τους συγκεκριμένους ευρωβουλευτές να παρακολουθήσουν τη δίκη.

Τα επόμενα βήματα της Καμπάνιας

Συνέντευξη του Πέτρου Κωνσταντίνου, συντονιστή της ΚΕΕΡΦΑ στον Κυριάκο Μπάνο για τα επόμενα βήματα του αντιφασιστικού και αντιρατσιστικού κινήματος.

«Η μάχη ενάντια στους φασίστες είναι μεγάλη και δεν έχει τελειώσει επειδή εξελίσσεται η δίκη. Ίσα, ίσα αυτά που γίνανε στον Ασπρόπυργο τους τελευταίους μήνες ήταν ένα μεγάλο καμπανάκι. Το επόμενο διάστημα, πηγαίνοντας για τις μεγάλες κινητοποιήσεις του Σεπτεμβρίου πρέπει να οργανώσουμε τη μάχη με όρους μαζικού κινήματος. Με τα συνδικάτα, τους φοιτητικούς συλλόγους, τις κοινότητες των μεταναστών, τη νεολαία.

Χρειάζεται οι πάντες να στείλουν ένα σαφές μήνυμα ότι δεν δεχόμαστε την παραμικρή ασυλία στη ΧΑ. Δεν θέλουμε ναζιστικά γραφεία πουθενά. Δεν δεχόμαστε την παραμικρή προβολή τους από τα ΜΜΕ. Δεν θέλουμε να υπάρχουν πουθενά. Αυτό είναι το μήνυμα που θα στείλουν οι διαδηλώσεις της επετείου των τεσσάρων χρόνων από τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα. Στις 16 Σεπτεμβρίου προτείνουμε μια μεγάλη διαδήλωση στο κέντρο της Αθήνας που να βαδίζει προς τα γραφεία της ΧΑ.

Βήμα αυτής της σημαντικής πρωτοβουλίας για να κλείσουν τα γραφεία της ΧΑ είναι η μεγάλη εκδήλωση στις 5 Ιούλη στην Πανόρμου. Και είναι ανοιχτό κάλεσμα προς κάθε αντιφασίστα/στρια, να μπορούμε μπροστά και να οργανώσουμε ότι θα κλείσουν τα γραφεία των ναζί. Απόφαση για συμμετοχή μετά το Σωματείο Εργαζόμενων στον Αγ. Σάββα και την ΠΟΣΠΕΡΤ πήρε και η Γ' ΕΛΜΕ Αθήνας.

Προφανώς έχουμε και πολλές άλλες μάχες. Έχουμε τη μάχη αλληλεγγύης στους Ρομά. Δεν θα αφήσουμε τις λύσεις για το Μενίδι και για όλες τις φτωχογειονιές που έχουν ρημάξει από τη φτώχεια, την απελπισία και την απόγνωση να τις δώσει η αστυνομία. Μα λένε ότι υπάρχει εγκληματικότητα και η λύση είναι η αστυνόμευση. Δεν είναι έτσι.

Ρατσιστική πολιτική

Δεν θα αφήσουμε το λύκο να φυλάει τα πρόβατα. Αντί να βγουν και να μιλήσουν για κοινωνικές πολιτικές, αντί να ξηλωθούν οι δεξιοί δήμαρχοι που είναι τα στηρίγματα της ρατσιστικής πολιτικής, μας λένε πως η λύση είναι οι μπάτσοι. Δεν είναι λύση οι μπάτσοι. Η λύση είναι το κίνημα που αντιστέκεται, είναι η αλληλεγγύη στους Ρομά, είναι η κόντρα με όλη

την απελπισία που οι φασίστες προσπαθούν να την χρησιμοποιήσουν ξανά και ξανά. Και εκεί, όπως και στον Ασπρόπυργο, υπάρχουν οι συνδέσεις της δεξιάς με την ακροδεξιά. Άρα και εκεί είναι μια πολυεπίπεδη μάχη που έχουμε να δώσουμε.

Θέλουμε να αναγκάσουμε την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ να σταματήσει να χρησιμοποιεί το χαρτί του ρατσισμού, να κλείσει τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, να δώσει χαρτιά σε πρόσφυγες και μετανάστες, να ακυρωθεί η συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας. Έχουμε μεγάλες μάχες μπροστά μας αλλά οι νίκες που πετύχαμε, όπως αυτές οι τελευταίες στον Ασπρόπυργο όπου έχουν διακοπεί οι επιθέσεις και στην εταιρία «Κ. Γεωργίου ΑΕ» που οι μετανάστες εργάτες νίκησαν, δείχνουν το δρόμο.

Θα ακολουθήσει η Διεθνής συνάντηση και η Πανελλαδική συνέλευση της ΚΕΕΡΦΑ τον Οκτώβριο που κάθε φορά είναι ένας σταθμός για το σχεδιασμό της δράσης του κινήματος και στην Ελλάδα και Πανευρωπαϊκά. Το είδαμε από τις κινητοποιήσεις των προηγούμενων ετών, είτε ήταν η 18 Μάρτη, είτε οι μεγάλες κινητοποιήσεις ενάντια στους φράχτες από τον Έβρο μέχρι το Καλαί. Αυτή τη στιγμή με όλη την πορεία ανάπτυξης του κινήματος, με τις μάχες που δώσαμε από τον Ασπρόπυργο μέχρι τα σχολεία, τα καμπ και τις μάχες για να κλείσουν τα γραφεία της ΧΑ, έχουμε να συζητήσουμε πώς αυτή την πρωτοβουλία θα την πάμε πιο οργανωμένα σε όλη την Ελλάδα και παντού. Και φυσικά έχουμε να συζητήσουμε ποιο θα είναι το επόμενο διεθνές βήμα συντονισμού».

ΜΑΛΑΚΑΣΑ

Έκοψαν τα λεωφορεία για τους πρόσφυγες!

Αλλη μια πράξη απάνθρωπης απομόνωσης των προσφύγων έγινε αυτές τις μέρες με το κόψιμο των λεωφορείων που μεταφέρουν τους πρόσφυγες από και προς το στρατόπεδο της Μαλακάσας.

Όπως καταγγέλλουν οι ίδιοι οι πρόσφυγες, η κυβέρνηση ανακοίνωσε την διακοπή της μετακίνησης με λεωφορείο προς Αθήνα. Το λεωφορείο μίσθωνε ο Διεθνής Οργανισμός Μετανάστευσης και μετέφερε καθημερινά τους πρόσφυγες στην Αθήνα.

Οι πρόσφυγες διαμαρτυρήθηκαν άμεσα διεκδικώντας να μιλήσουν με τον υπεύθυνο του ΔΟΜ.

«Πρόκειται για ένα απάνθρωπο μέτρο γκετοποίησης με τον αποκλεισμό της πρόσβασης των προσφύγων στην Αθήνα. Αυτό θα σημαίνει ότι έγκυες γυναίκες, άρρωστα παιδιά, πάσχοντες δεν θα έχουν εύκολη πρόσβαση στα νοσοκομεία όπου πήγαιναν μέχρι τώρα και είχαν τακτική παρακολούθηση. Η μετακίνηση μέσω τρένου είναι πολυ-

δάπανη και δυσκολότερη» τονίζεται στην ανακοίνωση της ΚΕΕΡΦΑ.

«Την ίδια ώρα, στο στρατόπεδο εξ αιτίας χαλασμένων σωλήνων δεν υπάρχει επαρκές νερό στις εγκαταστάσεις. Εξ αιτίας της αφόρητης ζέστης, μία γυναίκα έπαθε κρίση πανικού μην μπορώντας να αναπνεύσει και ένα παιδί ανέβασε πυρετό.

Τα στρατόπεδα προσφύγων μετατρέπονται σε αποθήκες ανθρώπων και γκέτο με ευθύνη του υπουργού Μουζάλα. Είναι ώρα να διεκδικήσουμε να μπει τέλος στην πολιτική που στοιβάξει τους πρόσφυγες σε στρατόπεδα και τους πετάει έξω από τις πόλεις και τις γειτονιές, όπου υπάρχει η δυνατότητα πρόσβασης σε υπηρεσίες. Όχι μόνο δεν πρέπει να κοπεί το λεωφορείο του ΔΟΜ αλλά το κράτος να φροντίσει για την δωρεάν μετακίνηση, για να υπάρξει σύνδεση μόνιμη μέχρι να μετακινηθούν όλοι οι πρόσφυγες στις πόλεις», αναφέρει η ανακοίνωση.

20ο Αντιρατσιστικό Φεστιβάλ

20 χρόνια συμπλήρωσε φέτος το Αντιρατσιστικό Φεστιβάλ Αθήνας, που έγινε στις 30 Ιουνίου και 1-2 Ιουλίου στο πάρκο Γουδή, με τη συμμετοχή χιλιάδων αντιρατσιστών/στριών, μεταναστών από δεκάδες κοινότητες, αριστερών οργανώσεων και πολλών συλλογικοτήτων.

Μία από τις πιο επιτυχημένες συζητήσεις που έγιναν στα πλαίσια του φεστιβάλ, ήταν η συζήτηση «Από τη δίκη της Χρυσής Αυγής στα πογκρόμ του Ασπροπύργου» με ομιλητές την **Ελευθερία Κουμάντου** δημοσιογράφο από το Golden Dawn Watch, τον **Θανάση Καμπαγιάννη** δικηγόρο της Πολιτικής Αγωγής στη δίκη της Χρυσής Αυγής, και τον **Τζαβέντ Ασλάμ** πρόεδρο της Πακιστανικής Κοινότητας ενώ τη συζήτηση συντόνισε η **Αγγελική Βαλασαμάκη** από τον Αντιφασιστικό Συντονισμό.

Η Ελευθερία Κουμάντου αναφέρθηκε στα προβλήματα διεξαγωγής της δίκης, την απάθεια της αστυνομίας μπροστά στις προκλήσεις των Χρυσουαυγίτων, καθώς επίσης και στην επιλεκτική προβολή της δίκης από τα ΜΜΕ μόνο όταν γίνονται επεισόδια. Τέλος, αναφέρθηκε στην πολύ σημαντική απόφαση των εργαζόμενων της ΕΡΤ που ανάγκασε τη δημόσια τηλεόραση να σταματήσει να προβάλλει τους φασίστες της Χρυσής Αυγής.

Ο Θανάσης Καμπαγιάννης τόνισε ότι στη διαδικασία της δίκης το κατηγορητήριο έχει επιβεβαιωθεί, αφού έχει αποδειχτεί ότι οι ομάδες κρούσης της Χρυσής Αυγής δρουν οργανωμένα και μόνο κατόπιν καθοδήγησης της ηγεσίας. Τόνισε επίσης ότι οι βασικοί στόχοι της Πολιτικής Αγωγής έχουν κερδηθεί, όπως το να έχει λόγο για όλες τις υποθέσεις και για την κατηγορία της εγκληματικής οργάνωσης και να γίνουν οι καταθέσεις όλων των μαρτύρων. Σιγά σιγά ολοκληρώνεται αυτός ο κύκλος και ξεκινά η φάση των αναγνωστών εγγράφων όπου θα διαβαστεί όλο το υλικό που έχει συγκεντρωθεί, δημοσιεύματα, μηνύματα κινητών, βίντεο. Κάλεσε σε κλιμάκωση του αντιφασιστικού κινήματος για να μην αφήσει περιθώρια για μία αθωωτική απόφαση που θα σημαίνει την επαναφορά των ταγμάτων εφόδου στους δρόμους.

Ο Τζαβέντ Ασλάμ αφού ευχαρίστησε όλο το αντιρατσιστικό κίνημα για την αλληλεγγύη του στους μετανάστες, μίλησε για την εμπειρία του Ασπροπύργου, όπου χάρη στην κινητοποίηση του αντιρατσιστικού κινήματος η αστυνομία προχώρησε για πρώτη φορά σε συλλήψεις. Τόνισε ότι η μάχη χρειάζεται να συνεχιστεί στο Μενίδι όπου έχουν γίνει 5 επιθέσεις μέχρι στιγμής.

Στη συνέχεια η συζήτηση επικεντρώθηκε στην ανάγκη να δοθεί συγκεκριμένη μάχη ενάντια στα κεντρικά γραφεία ορμητήρια στη Μεσογείων. Έγινε ενημέρωση για την τοπική πρωτοβουλία που ξεκίνησε αμέσως μετά την παρ' ολίγο δολοφονική επίθεση στον **Αλέξη Λάζαρη**, ενώ έγινε και από το προεδρείο κάλεσμα για τη συγκέντρωση στις 5 Ιούλη στην πλατεία Πανόρμου και για την ανάγκη να πάρει αυτή η μάχη κεντρικά χαρακτηριστικά τον Σεπτέμβριο, με τη συμπλήρωση 4 χρόνων από τη δολοφονία του Π. Φύσσα.

Ζωντανή παρέμβαση με μάζεμα υπογραφών έκανε στη διάρκεια του αντιρατσιστικού φεστιβάλ με δικό της σταντ η Πρωτοβουλία για το κλείσιμο των γραφείων των νεοναζί της Χρυσής Αυγής.

Κατερίνα Θωίδου

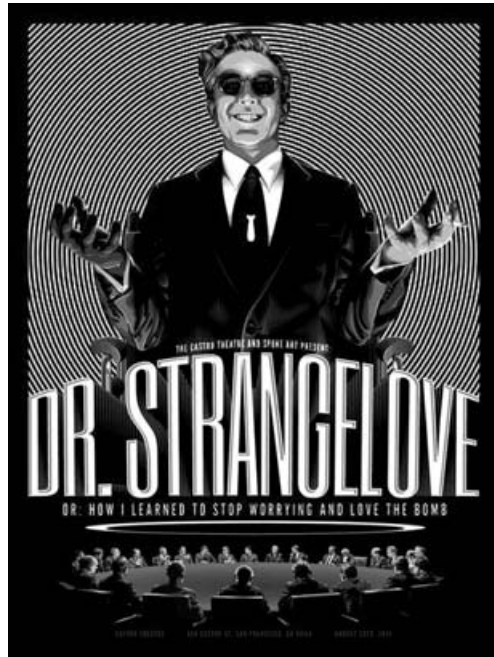
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

SOS - Πεντάγωνο καλεί Μόσχα

Η ταινία του Στάνλεϊ Κιούμπρικ είναι μια σπουδαία μαύρη σάτιρα της εποχής του ψυχρού πολέμου και από τις 29 Ιούλη βρίσκεται ξανά στις κινηματογραφικές αίθουσες.

Γυρίστηκε το 1963, σε μια περίοδο που, ο ανταγωνισμός ΗΠΑ-ΕΣΣΔ κλιμακωνόταν γεωπολιτικά και σε επίπεδο εξοπλισμών που περιλάμβαναν τη χρήση πυρηνικής ενέργειας. Οι δυο ιμπεριαλιστικές υπερδυνάμεις συνέχιζαν να εξοπλίζονται και να αναπτύσσουν τεχνολογίες μαζικής καταστροφής. Επίκαιρα της εποχής διαφήμιζαν την αγορά και εφεύρεση νέων όπλων, βαπτίζοντάς τα «αναγκαία» για την ασφάλεια του λαού της κάθε πλευράς, πυρηνικά καταφύγια χτιζόνταν σε διάφορες περιοχές των δυο υπερδυνάμεων, ενώ είχε διατυπωθεί καθαρά και η θεωρία της «Αμοιβαίας Ατομικής Καταστροφής» (MAD) από «γεράκια» που θεωρούσαν ότι μόνο η εξισορρόπηση των εξοπλισμών μπορούσε να εγγυηθεί την μη χρησιμοποίησή τους! Στην πραγματικότητα ήταν μια καταστροφική κούρσα με ανεξέλεγκτους κινδύνους. Η κρίση στον κόλπο των Χοίρων το 1961 έφερε την πολεμική αναμέτρηση ΗΠΑ-Κούβας (και πρώην ανατολικού μπλοκ) ακόμα πιο κοντά και τσαλάκωσε το μέχρι τότε «φιλειρηνικό» προφίλ του Αμερικανού προέδρου **Τζ.Φ.Κένεντι**.

Παρά την πολιτική λογοκρισίας και την αντικομμουνιστική προπαγάνδα στη βιομηχανία του σινεμά, αρκετά έργα εμπνεύστηκαν από τον φόβο που γεννούσε η ψυχροπολεμική συγκυρία και η πιθανότητα ενός πυρηνικού ολέθρου. Ένα απ'αυτά ήταν η νουβέλα «Red Alert» (1958), τα δικαιώματα της οποίας αγόρασε ο τότε ανερχόμενος σκηνοθέτης, **Στάνλεϊ Κιούμπρικ**, για να τη μεταφέρει στον κινηματογράφο. Έτσι γυρίστηκε το «Δόκτορ

Strangelove, ή πώς έμαθα να πάψω να ανησυχώ και να αγαπήσω τη βόμβα» (πρωτότυπος τίτλος).

Όλα ξεκινούν όταν ο στρατηγός Ρίππερ, διοικητής σε μια Αμερικανική βάση δίνει εντολή να ενεργοποιηθεί ένα σχέδιο επίθεσης με πυρηνικά κατά της ΕΣΣΔ, που προβλεπόταν από το Πεντάγωνο και την κυβέρνηση των ΗΠΑ σε ειδικές περιπτώσεις. Σύντομα αποδεικνύεται ότι ο στρατηγός έχει παραφρονήσει και πιστεύει ότι οι Σοβιετικοί έχουν μολύνει το πόσιμο νερό των ΗΠΑ για να καταστρέψουν τα «πολύτιμα σωματικά υγρά των Αμερικανών πολιτών» (!), όμως ήδη αεροπλάνα B-52 οδεύουν προς διάφορους στόχους στην ΕΣΣΔ. Την ίδια στιγμή στο Πεντάγωνο, οι στρατηγοί μαζί με τον πρόεδρο των ΗΠΑ και

τον Ρώσο πρέσβη προσπαθούν να διαλευκάνουν την κατάσταση, και μετά από επικοινωνία με το Κρεμλίνο διαπιστώνουν ότι λόγω της επιχείρησης αυτής, έχει ενεργοποιηθεί αυτόματα ένα αντίστοιχο σχέδιο επίθεσης των Σοβιετικών, το οποίο θα αφανίσει κάθε ζωή επί γης για τα επόμενα 93 χρόνια! Σε ένα από τα αμερικανικά αεροπλάνα, το πλήρωμα προσπαθεί να διαχειριστεί την εντολή βομβαρδισμού. Πίσω στο δωμάτιο Πολέμου, ο πρώην ναζί προσωπικός σύμβουλος του προέδρου, δόκτωρ Strangelove, από το αναπνηρικό του αμαξίδιο κάνει συστάσεις για την αναπαραγωγή και επιβίωση του ανθρώπινου είδους μέσα στα υπόγεια μπούνκερ.

Ο Κιούμπρικ και οι συνεργάτες του μετάτρεψαν ένα τραγικό θέμα σε μαύρη κωμωδία, καταπατώντας κάθε πρόσχημα και κάθε είδους «πολιτική ορθότητα». Το αποτέλεσμα είναι ένα σουρεαλιστικό θέαμα με καταστάσεις ντελίριου, που κατόρθωσε να δείξει πόσο παράλογες και καταστροφικές υπήρξαν οι πολιτικές του ψυχροπολεμικού ανταγωνισμού. Ο **Πίτερ Σέλερς** έδωσε ρεσιτάλ στον τριπλό ρόλο του λοχαγού Μαντρέικ, του αμερικανού προέδρου και του ναζιστή δόκτορα Strangelove. Όταν πρωτοπαίχτηκε το 1964 (καθυστέρησε να βγει στην οθόνη λόγω της δολοφονίας του JFK), η εταιρία παραγωγής έσπευσε να δηλώσει στους τίτλους αρχής ότι «καμιά σχέση δεν υπάρχει με αληθινά πρόσωπα και καταστάσεις». Τα κυρίαρχα δυτικά ΜΜΕ διαμαρτυρήθηκαν για «φιλοσοβιετικό δάκτυλο», όμως εκατομμύρια αγκάλιασαν το μήνυμα και την έκαναν μια από τις μεγαλύτερες κωμωδίες όλων των εποχών. Σε αντιπαράσταση με τους σημερινούς παγκόσμιους γεωπολιτικούς ανταγωνισμούς, η ομοιότητα με το τότε την κάνει δυστυχώς επίκαιρη.

Δήμητρα Κυρίλλου

Η γυναίκα του ζωολογικού κήπου

Η ταινία της Νίκι Κάρο («Ανιση μάχη») είναι βασισμένη στην πραγματική ιστορία της Αντονίας και του Γιαν Ζαμπίνσκι, που ζούσαν μια ήσυχη ζωή κρατώντας τον ζωολογικό κήπο της Βαρσοβίας, στις εγκαταστάσεις του οποίου ζούσαν με τον μικρό τους γιό.

Η κατάσταση ανατράπηκε πλήρως με την εισβολή της ναζιστικής Γερμανίας την 1η Σεπτεμβρίου 1939 λίγες μέρες μετά την υπογραφή του συμφώνου Ρίμπεντροπ-Μολότοφ. Οι Ζαμπίνσκι έζησαν τον βομβαρδισμό της Βαρσοβίας, τον θάνατο και την απώλεια των ζώων που φρόντιζαν και σύντομα είδαν τους Εβραίους φίλους τους να εκτοπίζονται αρχικά στο Γκέτο της πόλης και στη συνέχεια να φορτώνονται σε τρένα με προορισμό τα γνωστά σήμερα στρατόπεδα εξόντωσης. Την ίδια περίοδο, ο ζωολόγος **Λουτζ Χεκ**, προσωπικός φίλος του Χίτλερ φορτώνει ζώα από ράτσες που θεωρεί «ανώτερες» για να τα χρησιμοποιήσει σε γενετικά πειράματα.

Αντίσταση

Αποφασίζουν να κρύψουν στη σοφίτα την Εβραία φίλη τους Μάγδα, και παρά τον θανάσιμο κίνδυνο που συνεπαγόταν κάτι τέτοιο, σύντομα συνδέθηκαν με την Πολωνική Αντίσταση και προχώρησαν σε συστηματική φυγάδευση Εβραίων από το γκέτο μέσα από τις εγκαταστάσεις του ζωολογικού κήπου. Σύμφωνα με στοιχεία από το βιβλίο της Ντ. Άκερμαν «Η γυναίκα του Ζωολογικού κήπου», μέχρι το τέλος του πολέμου κατάφεραν να γλυτώσουν πάνω από 300 ανθρώπους. Η ταινία στηρίχτηκε στο βιβλίο και παρά την συμβατική «τηλεοπτική» αισθητική της έχει αρετές όπως οι σκηνές των βομβαρδισμών με τα «άγρια» ζώα να τρέχουν κυνηγημένα στους δρόμους της Βαρσοβίας, η εξέγερση του Εβραϊκού γκέτο το 1943 και η προβολή μιας λιγότερο γνωστής σελίδας για την Πολωνία του Β' Παγκόσμιου Πολέμου, αυτής των απλών ανθρώπων που αντιστάθηκαν έμπρακτα στον ναζισμό.

Στάσεις εργασίας στο Φεστιβάλ Αθηνών

Μια μικρή νίκη πέτυχαν από την πρώτη κιάλας στάση εργασίας τους το Σάββατο 1η Ιούλη οι εργαζόμενοι στο Φεστιβάλ Αθηνών αναγκάζοντας το ΥΠ.ΠΟ. να υποσχεθεί πως θα φέρει στη Βουλή τροπολογία που θα ρυθμίζει τα ζητήματα μισθολογίας τους. Παρόλα αυτά οι εργαζόμενοι έχουν ανακοινώσει πως θα συνεχίσουν τις κινητοποιήσεις τους μέχρι να λυθούν τα ζητήματα και θα πραγματοποιήσουν τελικά και αυτή την Τετάρτη 5 Ιούλη την προγραμματισμένη στάση εργασίας τους.

Η σαιζόν στο Φεστιβάλ Αθηνών και Επιδαύρου ξεκίνησε με στάσεις εργασίας για τη μη πληρωμή υπερωριών και νυχτερινών αμοιβών από τον οργανισμό. Παρά τις προσπάθειες της διοίκησης να υπεκφύγει τις υποχρεώσεις της οι εργαζόμενοι πραγματοποίησαν την πρώτη στάση εργασίας τους το Σάββατο 1η Ιούλη μπλοκάροντας τις παραστάσεις εκείνης της μέρας.

Η διοίκηση του Φεστιβάλ δεν ενημέρωσε το κοινό και τους συντελεστές των παραστάσεων για την στάση εργασίας των εργαζόμενων στο Φεστιβάλ, θέλοντας με αυτό τον τρόπο να τους φέρει αντιμέτωπους. Ωστόσο μέσα στα θέατρα του Εργοστασίου Τέχνης

του Φεστιβάλ Αθηνών στην Πειραιώς 260 τόσο από την μεριά των ηθοποιών, όσο και από την μεριά των τεχνικών στις παραγωγές έγιναν προς το κοινό ανακοινώσεις συμπαράστασης στον αγώνα των εργαζόμενων στο Φεστιβάλ για την διεκδίκηση των δίκαιων αιτημάτων τους.

Σε κοινή ανακοίνωση που εξέδωσε το **Σωματείο Εργαζόμενων της Εθνικής Λυρικής Σκηνής**, το **Σωματείο Ελλήνων Ηθοποιών** και ο **Πανελλήνιος Μουσικός Σύλλογος** αναφέρεται πως «Η διοίκηση του Φεστιβάλ Αθηνών παίρνει πάνω της την υλοποίηση των μνημόνιων, αφαιρεί από εργαζόμενους που δουλεύουν για λίγους μήνες και με σχέσεις μερικής απασχόλησης ακόμα και τα ελάχιστα εργασιακά δικαιώματα και τους αντιμετωπίζει σαν κόστος. (...) Πίσω από το χορό εκατομμυρίων που διευθύνουν μεγιστάνες του χρήματος κρύβονται οι βάρβαρες εργασιακές σχέσεις των εργολαβικών, τα χαμηλά μεροκάματα, η απλήρωτη δουλειά, η εθελοντική εργασία. Ο πολιτισμός του επιχειρηματικού κέρδους πρέπει να απορριφθεί από τους εργαζόμενους. Καλούμε το κοινό των παραστάσεων να εκφράσει την συμπαράστασή του».

24ωρη απεργία στον Επισιτισμό-Τουρισμό

Σε 24ωρη απεργία προχωρούν στις Ιούλη οι εργαζόμενοι στον επισιτισμό-τουρισμό μετά από απόφαση της Ομοσπονδίας τους.

Στην ανακοίνωση της αναφέρει: «Καλούμε όλους τους εργαζόμενους του κλάδου, όλα τα επιχειρησιακά σωματεία, τα παραρτήματα του Συνδικάτου να μπου από σήμερα ακόμα πιο δυναμικά στην μάχη για τη προετοιμασία της απεργίας και της Γενικής Συνέλευσης του Συνδικάτου που θα γίνει 3 Ιούλη 2017.

Καλούμε κάθε συνάδελφο ανεξάρτητα την ειδικότητα, τη σχέση εργασίας, τη χώρα που κατάγεται, να κάνει το βήμα, να σπάσει το φόβο, να μπει μπροστά στη μάχη για την υπεράσπιση της αξιοπρέπειας μας, για τη διεκδίκηση των σύγχρονων αναγκών μας.

Να βάλουμε τα δυνατά μας για να βγει στο προσκήνιο η αλήθεια για το τουρισμό και την ανάπτυξη που τάχα ωφελεί τους εργαζόμενους. Να βγει στο προσκήνιο ότι πίσω από τα ρεκόρ αφίξεων και τζίρου, πίσω από τη χλιδή των υπερσύγχρονων ξενοδοχείων και κέτερινγκ, κρύβεται η άγρια εκμετάλλευση που δεχόμαστε. Κρύβεται η σύγχρονη σκλαβιά των συμβάσεων μιας μέρας και των δουλεμπορικών γραφείων, κρύβονται οι μισθοί των 500 και 400 ευρώ, η απλήρωτη και ανασφάλιστη δουλειά.

Ήρθε η ώρα να καταλάβουν ότι χωρίς εμάς δε δουλεύει κανένα ξενοδοχείο, κανένα κέτερινγκ, καμιά επιχείρηση».

Εν όψει της απεργίας, η Καμαριέρα, το αντικαπιταλιστικό δίκτυο εργαζόμενων στον επισιτισμό-τουρισμό, καλεί ανοιχτή σύσκεψη την Πέμπτη 6 Ιούλη στις 12 το μεσημέρι στο ΕΚΑ.

24/6, Πορεία συμπαραστάσης στον Τ. Θεοφίλου και την Ηριάννα

Δικάζεται η χρυσαυγίτισσα Σκορδέλη

Την Παρασκευή 7 Ιούλη συνεχίζεται στην αίθουσα 3 του κτηρίου 13 των δικαστηρίων στην Ευελπίδων η δίκη της χρυσαυγίτισσας Θ. Σκορδέλη και των Ιωάννη Λουκιανού και Γεωργίου Μαρκουλάκη, όλοι μέλη του τάγματος εφόδου του Αγ. Παντελεήμονα που τον Σεπτέμβριο του 2011 έκαναν δολοφονική επίθεση και μαχαίρωσαν τρεις φορές στο στήθος, δίπλα στην καρδιά και στον πνεύμονα τον Αφγανό μετανάστη Αλί Ραχμί.

Η εκδίκαση της υπόθεσης ξεκίνησε πριν δυο βδομάδες μετά από 18 αναβολές και διακόπηκε για να έρθει μεταφραστής με την επιμέλεια της εισαγγελίας. Την Παρασκευή η δίκη θα συνεχιστεί με την κατάθεση του Πέτρου Κωνσταντίνου, της Ελένης Πορτάλιου και του σκηνοθέτη Γιώργου Κόρρα, ενώ θα εξεταστεί και το θύμα της υπόθεσης.

Θεοφίλου-Ηριάννα Στη φυλακή χωρίς στοιχεία

Την Παρασκευή 7 Ιούλη αναμένεται να ανακοινωθεί η απόφαση στη δίκη του Τάσου Θεοφίλου που κατηγορείται χωρίς πραγματικά στοιχεία για συμμετοχή στη ληστεία στην Alpha Bank της Νάουσας Πάρου. Είναι χαρακτηριστικό πως από τους 19 μάρτυρες κατηγορίας που κατέθεσαν σε πρώτο βαθμό, μεταξύ αυτών αυτόπτες μάρτυρες της ληστείας και στελέχη της αντιπρομοκρατικής υπηρεσίας, κανένας δεν αναγνώρισε τον κατηγορούμενο.

"Πρόκειται για μια δίκη με βαρύνουσα σημασία αφού η καταδίκη του Θεοφίλου ανοίγει τον δρόμο για να βρεθεί ο οποιοσδήποτε στην φυλακή χωρίς στοιχεία", τόνισε ο συνήγορος υπεράσπισης του Τ.

Θεοφίλου, Κώστας Παπαδάκης.

Χιλιάδες διαδήλωσαν το μεσημέρι του Σαββάτου 24/6 από το Μοναστηράκι και σε όλο το κέντρο της Αθήνας στο πλευρό του Τάσου Θεοφίλου αλλά και της Ηριάννας, και συνολικά ενάντια στην δικαστική εξουσία και στην κρατική καταστολή.

Ακόμα πιο ακραία είναι η περίπτωση της Ηριάννας που καταδικάστηκε σε 13 χρόνια φυλάκιση για συμμετοχή στους Πυρήνες της Φωτιάς με φτιαχτά στοιχεία. Η εκδικητική καταδίκη της Ηριάννας είναι ξεκάθαρη απόδειξη της κατασταλτικής μανίας της δικαστικής εξουσίας και του κρατικού μηχανισμού. Η αίτηση αποφυλάκισής της εκδικάζεται στις 17 Ιούλη.

Συνέχεια από τη σελίδα 2

Αλλά και η ίδια η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα έχει επίγνωση των κινδύνων. Όπως έγραφε η εφημερίδα Financial Times πριν από ενάμιση περίπου μήνα: "Ανώτατοι αξιωματούχοι της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας έχουν έρθει σε σύγκρουση για το πως θα ενημερώσουν τις αγορές για τα σχέδιά τους να περιορίσουν το αξίας 2,3 τρις Ευρώ πρόγραμμα ποσοτικής χαλάρωσης... Κάποιοι ανησυχούν ότι αν πουν πολλά πολύ νωρίς αυτό θα οδηγήσει σε ένα δραματικό κύμα πωλήσεων σαν αυτό που συντάρραξε τις αγορές όταν η FED ανακοίνωσε για πρώτη φορά τα δικά της σχέδια για το τέλος της ποσοτικής χαλάρωσης το 2013... Άλλοι πάλι φοβούνται ότι αν δεν πουν τίποτα η τράπεζα θα ξεπεραστεί από τα γεγονότα...".

Το πραγματικό πρόβλημα δεν είναι βέβαια "πως θα το πουν στις αγορές". Το πραγματικό πρόβλημα είναι ότι ο Ντράγκι πιέζεται να τερματίσει την πολιτική των μηδενικών επιτοκίων και να περικόψει το πρόγραμμα ποσοτικής χαλάρωσης -δηλαδή τη διασώληνση της "πραγματικής οικονομίας" με τα πιεστήρια της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας- ενώ ο ασθενής δεν έχει συνέλθει ακόμα. Για την ακρίβεια ενώ ο ασθενής εξακολουθεί να βρίσκεται σε κώμα.

Η ΕΚΤ "έχει νεύρα"

Η αμερικανική κεντρική τράπεζα ανέβασε τα επιτόκια της για πρώτη φορά από το 2007 τον Δεκέμβριο του 2015. Η πρόθεσή της είναι να τα ανεβάσει δυο ακόμα φορές μέσα στο 2017. Ο Ντράγκι πιέζεται αφόρητα από την αύξηση των επιτοκίων και την αποκλιμάκωση της ποσοτικής χαλάρωσης στην Αμερική. Η Τράπεζα της Αγγλίας και η Τράπεζα του Καναδά ετοιμάζονται ήδη, κάτω από την αμερικανική πίεση, να ανεβάσουν και αυτές τα επιτόκια τους. Η Ευρωζώνη είναι αναγκασμένη να ακολουθήσει αν δεν θέλει να δει το Ευρώ να κλυδωνίζεται και τα κεφάλαια να φεύγουν από την Ευρώπη. Μπροσ γκρεμός και πίσω ρέμα, με απλά λόγια.

Αργά ή γρήγορα η ΕΚΤ θα αναγκαστεί θέλει-δε-θέλει να αρχίσει να κόβει την ποσοτική χαλάρωση. Οι αγορές το ξέρουν και προετοιμάζονται για αυτό. Μόνο ένα "μικρό γαλατικό χωριό" υπάρχει που δεν ξέρει τίποτα: η κυβέρνηση του Τσίπρα. Που λέει ότι θα βγει στις αγορές το 2018 βρέξει-χιονίσει. Τα επιτόκια των ελληνικών ομολόγων βρίσκονται ήδη σε απαγορευτικά επίπεδα. Το που θα πάνε αν τελικά επιβεβαιωθούν οι φόβοι για ένα νέο Taper Tantrum αυτό κανένας δεν το ξέρει. Το βέβαιο, όμως, είναι ότι θα πάνε προς τα πάνω. Όχι προς τα κάτω.

Σωτήρης Κοντογιάννης

Pride Κρήτης Ο σεχταρισμός βλάπτει

Στο φετινό Pride της Κρήτης υπήρχαν αποκλεισμοί πολιτικών οργανώσεων και LGBTQI+ ομάδων λόγω πολιτικών διαφωνιών.

"Το αν ήταν σωστό ή όχι σαν κίνηση φάνηκε από το γεγονός ότι το Pride αυτό ήταν το μοναδικό που είχε λιγότερο κόσμο απ' την προηγούμενη χρονιά" δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγυή ο Αλέξανδρος Παπαϊωάννου. "Και η συμμετοχή και το πολιτικό περιεχόμενο του φεστιβάλ έδειχναν ότι ο τρόπος διοργάνωσής του ήταν πολύ πιο κλειστός. Υπήρχε σεχταρισμός και περιχαράκωση από μια μερίδα του συντονιστικού. Οι περισσότερες οργανώσεις άλλωστε του κινήματος στην Κρήτη διαφώνησαν με αυτή την επιλογή. Φοιτήτριες και φοιτητές που βρέθηκαν φέτος για πρώτη φορά στο Pride έβλεπαν την αντίφαση να δίνουμε όλες τις μάχες μαζί όλη τη χρονιά και ξαφνικά να αποκλείεται μια συνεπής πολιτική δύναμη σαν την ΑΝΤΑΡΣΥΑ από το φεστιβάλ.

Εμείς σαν LGBTQI+ ΑΝΤΑΡΣΥΑ θέλουμε και στηρίζουμε τη διοργάνωση των Pride από τα κάτω, αλλά πιστεύουμε ότι χρειάζεται να οργανώνονται με τη σύνδεση όλων των κομματιών που δίνουν μάχες σήμερα. Μόνο ξεκαθαρίζοντας τις ιδέες και δίνοντας πολιτικές μάχες μπορούν να πάνε οι διεκδικήσεις μπροστά. Η στρατηγική που μπορεί να ενώνει και να ξεκαθαρίζει τα κινήματα είναι ο αντικαπιταλισμός, με τις απαντήσεις που δίνει σε κάθε συγκεκριμένη μάχη, ενάντια πχ στη λιτότητα, και όχι οι αφηρημένες θεωρίες των προνομίων που διαχωρίζουν τον κόσμο και θυμίζουν αναλύσεις που πριν 50 χρόνια κατέληγαν στο «γυναίκες εναντίον αντρών».

Από τη δική μας πλευρά οργανώσαμε παρέμβαση συνδέοντας τις μάχες του LGBTQI+ κινήματος με το εργατικό, καλώντας στη συζήτηση «Πώς προχωράμε μετά τις μεγάλες απεργίες των Δήμων». Οι συζητήσεις με τον κόσμο που ερχόταν ήταν πιο γόνιμες σε σχέση με πέρυσι, έχουν γίνει αυτά τα προχωρήματα".

Πεδίο διαλόγου

Για το ίδιο θέμα στην ανακοίνωση της **Conqueror**, (30/6, Ηράκλειο Κρήτης) αναφέρεται ανάμεσα σε άλλα: «Μας βρίσκει αντίθετα/ες/οι το γεγονός ότι πάρθηκε η απόφαση ομάδες ΛΟΑΤΚΙ, φεμινιστικές ή του συντροφικού κινηματικού χώρου να αποκλειστούν χωρίς επαρκή αιτιολόγηση και με ασαφή πολιτικά κριτήρια. Η ΛΟΑΤΚΙ+ κοινότητα είναι πολιτικά και κοινωνικά ανομοιογενής. Από τη δική μας πλευρά, πράγματι, αναγνωρίζουμε την αναγκαιότητα να πάρουμε μια ξεκάθαρη πολιτική θέση για τα διάφορα ζητήματα που προκύπτουν στη σημερινή συγκυρία. Η διοργάνωση ενός αυτοοργανωμένου, αντιεραρχικού φεστιβάλ δημιουργεί ένα πεδίο διαλόγου για τον χαρακτήρα που θέλουμε να έχει το φεμινιστικό και ΛΟΑΤΚΙ+ κίνημα, θέτοντας ριζοσπαστικά χαρακτηριστικά μακριά από φιλελεύθερες λογικές. Η επιλογή για τη συμμετοχή των φορέων πρέπει σίγουρα να γίνεται προσεκτικά. Εν τούτοις, ο αποκλεισμός ομάδων που μάχονται στο τώρα, έστω και με διαφορετικό τρόπο και πολιτικές αξίες (αλλά που δεν είναι ανταγωνιστικές προς τις δικές μας) δεν οδηγεί παρά μόνο σε ένα κλειστό και αντικοινωνικό φεστιβάλ...

Μ' αυτές τις συλλογικότητες, ως ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα και φεμινίστριες, έχουμε συνυπάρξει στο δρόμο, έχουμε αλληλεπιδράσει πολιτικά κι έχουμε βρει στήριξη στα 2 προηγούμενα Pride. Γι' αυτό δεν αντιλαμβανόμαστε το διαχωρισμό με τον οποίο ατομικότητες από τους χώρους αυτούς, είναι μεν ευπρόσδεκτες στο Pride αλλά χωρίς την πολιτική τους ταυτότητα».

Α.Φ.

Την πρώτη βδομάδα του Ιούλη του 1917 η πολιτική θερμοκρασία στην Πετρούπολη έφτασε σε σημείο βρασμού. Το επαναστατικό κύμα που είχε εξαπολύσει η ανατροπή του Τσάρου τον Φλεβάρη έμοιαζε να φτάνει στην κορύφωσή του και μετά να υποχωρεί με την αντεπανάσταση να θριαμβεύει.

Την άνοιξη του 1917 η Βρετανία και η Γαλλία κλιμάκωσαν τις πιέσεις τους στην Προσωρινή Κυβέρνηση να οργανώσει μια γενική επίθεση στο ανατολικό μέτωπο. Γνώριζαν καλά ότι ο ρωσικός στρατός δεν ήταν σε θέση να απειλήσει σοβαρά τον γερμανικό. Όμως, ήθελαν την επίθεση για να ανακουφίσουν την πίεση στα δικά τους μέτωπα στη δυτική Ευρώπη.

Η Προσωρινή Κυβέρνηση ήταν ένας συνασπισμός του αστικού κόμματος των καντέ («Συνταγματικοί Δημοκράτες») και της ρεφορμιστικής Αριστεράς, δηλαδή των μενσεβίκων και των εσέρων («σοσιαλιστικό-επαναστατικό» κόμμα). Για τους πρώτους η συμμετοχή της Ρωσίας στον πόλεμο ήταν αναγκαία επιλογή για να εκπληρωθούν οι ιμπεριαλιστικές φιλοδοξίες της ρωσικής αστικής τάξης.

Οι μενσεβίκοι και οι εσέροι τυπικά ήταν υπέρ μιας «δίκαιης ειρήνης». Η Εκτελεστική Επιτροπή των Σοβιέτ στην οποία είχαν τη μεγάλη πλειοψηφία είχε βγάλει πύρινες και λυρικές διακηρύξεις υπέρ της ειρήνης. Όμως, η επιλογή τους ήταν η συμμαχία με τους αστούς, γιατί θεωρούσαν την ανατροπή του καπιταλισμού «ουτοπική». Το αποτέλεσμα ήταν να τσαλαπατήσουν τις διακηρύξεις τους και να συναρπάζουν στην κλιμάκωση των πολεμικών επιχειρήσεων.

Η επίθεση ξεκίνησε στις 18 Ιούνη και μετά από κάποιες αρχικές επιτυχίες, ξεθύμανε και σταμάτησε με τρομακτικές απώλειες. Τα εργοστάσια και οι στρατώνες στην Πετρούπολη έβραζαν από θυμό. Γι' αυτό κάναμε την επανάσταση, σκέφτονταν οι εργάτες και οι εργάτριες, για να συνεχίζεται ο πόλεμος και οι καπιταλιστές να μας φορτώνουν τα σπασμένα; Τι να τις κάνουμε τις υποσχέσεις για γη και δημοκρατία, σκέφτονταν οι φαντάρους που ήταν αγρότες στη μεγάλη τους πλειοψηφία, αν είναι να σκοτωθούμε στο μέτωπο;

Διαδηλώσεις

Η κυβερνητική κρίση επιτάχυνε τις εξελίξεις. Στις 2 Ιούλη τέσσερις υπουργοί των καντέ παραιτήθηκαν από την κυβέρνηση, τυπικά για το ζήτημα της Ουκρανίας. Ουσιαστικά, πίεζαν τους «εταίρους» τους να περιθωριοποιήσουν τα σοβιέτ, δηλαδή να βάλουν τέρμα στην κατάσταση «δυσάδης εξουσίας» που είχε δημιουργήσει η Επανάσταση του Φλεβάρη. Ένα κρίσιμο βήμα γι' αυτό ήταν η αποστολή των συνταγματών της Φρουράς της Πετρούπολης, δηλαδή των συνταγματών που είχαν ενωθεί με τους εργάτες τον Φλεβάρη, στο μέτωπο.

Στις 3 Ιούλη το Πρώτο Σύνταγμα των Πολυβολητών αποφάσισε να πραγματοποιήσει ένοπλη διαδήλωση με αίτημα «όλη η εξουσία στα σοβιέτ» και άμεση ειρήνη. Αντιπρόσωποι στέλνονται στα άλλα συντάγματα, στα γειτονικά εργοστάσια. Πυρετώδεις προετοιμασίες αρχίζουν να γίνονται για το κατέβασμα στο κέντρο της Πετρούπολης, στις έδρες της Προσωρινής Κυβέρνησης και της Εκτελεστικής Επιτροπής των Σοβιέτ στο μέγαρο της Ταυρίδας. Το βράδυ ένα τεράστιο πλήθος εργατών και στρατιωτών, ολόκληρα συντάγματα και εργοστάσια είχαν βρεθεί έξω από το μέγαρο της Ταυρίδας.

Ο «ανυπόμονος» Ιούλης του 1917

Στη διαδρομή λοξοδρομούσαν για να περάσουν από το «Μέγαρο της Κεσίνσκαγια», την έδρα της Κεντρικής Επιτροπής του μπολσεβίκου κόμματος. Η ένοπλη κάθοδος στο κέντρο δεν ήταν αναίμακτη, στη διαδρομή δεξιοί αξιωματικοί και Κοζάκοι συγκρούστηκαν με τους διαδηλωτές και υπήρξαν τα πρώτα θύματα.

Η διαδήλωση της 4 Ιούλη ήταν επιβλητική. Ο Τρότσκι στην «Ιστορία της Ρώσικης Επανάστασης» υπολογίζει σε πεντακάσιες χιλιάδες τον αριθμό των διαδηλωτών. Στη διάρκεια της έγιναν κάποιες σκληρές συγκρούσεις με δεκάδες θύματα. Αλλά φτάνοντας έξω από το ανάκτορο της Ταυρίδας, οι διαδηλωτές βρέθηκαν μπροστά σε ένα αδιέξοδο. Είχαν κατέβει απαιτώντας να περάσει όλη η εξουσία στα σοβιέτ. Όμως, η ηγεσία των σοβιέτ αρνιόταν να κάνει αυτό το βήμα.

Η πλειοψηφία αυτών που διαδήλωναν, στην πραγματικότητα ζητούσε από τα κόμματα των εσέρων και των μενσεβίκων –τα κόμματα του συμβιβασμού- να ακολουθήσουν μια επαναστατική πολιτική. Υπάρχει ένα χαρακτηριστικό επεισόδιο που διηγείται ένας άλλος ιστορικός της επανάστασης, ο αριστερός μενσεβίκος Σουχάνοβ. Ένας εργάτης που άκουγε τον Τσερετέλι, τον μενσεβίκο πρόεδρο της ΕΕ των Σοβιέτ, να τους μιλάει έξω από το Ανάκτορο της Ταυρίδας, πετάχτηκε μπροστά του κουνώντας οργισμένος τη γροθιά και λέγοντας: «Ε, τότε σκύλας γιε, πάρε την εξουσία όταν σου τη δίνουμε!»

Το βράδυ της 4 Ιούλη η διαδήλωση άρχισε να φυλλοροεί. Οι φάλαγγες των εργατών και των στρατιωτών άρχισαν να επιστρέφουν κουρασμένες στις εργατικές συνοικίες και τους στρατώνες χωρίς να έχουν φέρει το αποτέλεσμα που θέλανε με την παρέμβασή τους. Την επόμενη μέρα, οι Εκτελεστικές Επιτροπές των Σοβιέτ κατάφεραν να συγκεντρώσουν πιστά στρατιωτικά τμήματα για να «υπερασπίσουν την επαναστατική δημοκρατία από τους τυχοδιώκτες». Ήταν κάποια τμήματα από το μέτωπο, αλλά στην πλειοψηφία τους ήταν μονάδες που είχαν κρατήσει ουδέτερη στάση στις προηγούμενες μέρες των κινητοποιήσεων.

Το κόμμα των μπολσεβίκων έπαιξε κεντρικό ρόλο στο κίνημα των Ιουλιανών. Η παρέμβαση

του εξασφάλισε ότι το κίνημα βγήκε με τις λιγότερες δυνατές απώλειες από αυτή την αναμέτρηση. Αυτό δεν ήταν ούτε εύκολο ούτε αυτονόητο.

Οργάνωση

Η πίεση για την ένοπλη διαδήλωση ήρθε από τα «κάτω» αλλά αυτή δεν πραγματοποιήθηκε αυθόρμητα. Το Πρώτο Σύνταγμα Πολυβολητών ήταν προύργιο της Στρατιωτικής Οργάνωσης των Μπολσεβίκων που είχε γνωρίσει μεγάλη ανάπτυξη τους προηγούμενους μήνες. Η Επιτροπή Πόλης του κόμματος ενίσχυσε με τον μηχανισμό της την κινητοποίηση. Οι 10 χιλιάδες ένοπλοι ναύτες που κατέφτασαν από την Κρονστάνδη για να πάρουν μέρος στη διαδήλωση, δεν έφτασαν μόνοι τους έξω από το Μέγαρο της Κεσίνσκαγια: τους κινητοποίησε η κομματική οργάνωση των μπολσεβίκων.

Έχουμε ξεκαθαρίσει, λέγανε, από τον Απρίλη την προοπτική του κόμματος. Καμιά στήριξη στην Προσωρινή Κυβέρνηση, αντίθετα, όλη η εξουσία πρέπει να περάσει στα εργατικά συμβούλια, στα σοβιέτ. Και τώρα, στα εργοστάσια, στις γειτονίες και τις μονάδες μας οι συνάδελφοί μας μας λένε, τι περιμένετε;

Ο Λένιν επέμενε, ωστόσο, ότι δεν είχε έρθει η ώρα για την ένοπλη ανατροπή της Προσωρινής Κυβέρνησης. Ο βασικός λόγος: οι μπολσεβίκοι δεν είχαν την πλειοψηφία στα σοβιέτ. Ακόμα κι αν κατάφεραν να καταλάβουν στρατιωτικά την εξουσία, θα βρίσκονταν απομονωμένοι στην Πετρούπολη και θα συντρίβονταν. Στις 21 Ιούνη επεσήμεινε: «Αυτό που καθορίζει τη στάση και τη συμπεριφορά του κόμματός μας είναι το βασικό και γενικό γεγονός ότι η πλειοψηφία δείχνει ακόμα εμπιστοσύνη στη μικροαστική πολιτική των μενσεβίκων και των εσέρων που εξαρτώνται από τους καπιταλιστές».

Επειδή οι μπολσεβίκοι ήταν ένα κόμμα που συσπείρωνε τα πιο μαχητικά τμήματα των εργατών και των φαντάρων, χρειαζόταν να συγκρατούν τις ίδιες τους τις δυνάμεις. Ο Μάρτιν Λάτσις, αντιπρόσωπος της πανίσχυρης οργάνωσης του Βίμποργκ, παραπονιόταν από τον Ιούνη κιόλας ότι «το κόμμα παίζει το ρόλο του πυροσβέστη».

Το βράδυ της 3 Ιούλη η Κεντρική Επιτροπή των μπολσεβίκων πρότεινε στη σύσκεψη των στελεχών του κόμματος να μην γίνει η ένοπλη διαδήλωση της επόμενης μέρας. Όμως, μετά από πολύωρες συζητήσεις η απόφαση αυτή άλλαξε. Κανείς δεν θα μπορούσε να συγκρατήσει τους εργάτες και τους στρατιώτες να βαδίσουν και την επόμενη μέρα, και υπήρχε περίπτωση αυτή τη φορά η διαδήλωση να καταλήξει σε μια αιματοβαμμένη, χαοτική αναμέτρηση.

Ο Κάμενεφ ένα από τα πιο γνωστά στελέχη των μπολσεβίκων δήλωσε στην συνεδρίαση των εκτελεστικών επιτροπών των Σοβιέτ: «Δεν καλέσαμε σε διαδήλωση, μα οι λαϊκές μάζες κατέβηκαν από μόνες τους στο δρόμο... Και από την στιγμή που βγήκαν έξω οι μάζες, η θέση μας είναι ανάμεσα σε αυτές. Το καθήκον μας είναι τώρα να δώσουμε στο κίνημα χαρακτήρα οργανωμένο».

Οι μπολσεβίκοι επέλεξαν να μπουν μπροστά στο κίνημα, να του δώσουν οργανωμένο χαρακτήρα και να μην το αφήσουν ανυπεράσπιστο απέναντι στις προβοκάτσιες και την καταστολή των αντεπαναστατών. Ταυτόχρονα, είχαν το κύρος να επιχειρηματολογήσουν ότι αυτό που ήταν στην ατζέντα ήταν η συστηματική κατάκτηση της πλειοψηφίας στα σοβιέτ κι όχι η άμεση ανατροπή της κυβέρνησης με τα όπλα.

Οι εργάτες και οι φαντάρους της Πετρούπολης, όμως, έπρεπε πρώτα «να κάψουν τα δάχτυλά τους» δοκιμάζοντας να εκβιάσουν την ηγεσία των σοβιέτ να «μπει στο σωστό δρόμο». Όπως γράφει ο Τρότσκι στην Ιστορία της Ρώσικης Επανάστασης:

«Προτού βρουν το δρόμο για την ανανέωση των σοβιέτ, οι εργάτες και οι στρατιώτες δοκίμασαν να τα υποτάξουν στη θέλησή τους με τη μέθοδο της άμεσης δράσης... Υπήρχαν ακόμα όχι λίγες αυταπάτες ότι με το λόγο και τη διαδήλωση μπορούσε κανείς να καταφέρει τα πάντα, ότι φοβερίζοντας τους μενσεβίκοις και τους σοσιαλεπαναστάτες θα μπορούσε κανείς να τους παρακινήσει ν' ακολουθήσουν μια πολιτική κοινή μαζί με τους μπολσεβίκοις».

Οι μπολσεβίκοι δεν έμειναν στη γωνία να δασκαλεύουν κατά των «αυταπατών» το κίνημα ούτε, όμως, καθορίστηκαν από την ανυπομονησία του. Κατάφεραν να φέρουν σε πέρας αυτό το δύσκολο ελιγμό, γιατί ήταν ένα κόμμα με ρίζες στην πρωτοπορία της τάξης, «ανέπνεαν» μαζί της. Ταυτόχρονα ένα κόμμα πειθαρχημένο και οργανωμένο για συγκεντρωτική δράση.

Το άμεσο αποτέλεσμα των Ιουλιανών, ήταν μια αντεπίθεση του στρατοπέδου της αντεπανάστασης. Οι μπολσεβίκικες εφημερίδες απαγορεύτηκαν, τα τυπογραφεία και τα κομματικά γραφεία έγιναν στόχος επιθέσεων και βανδαλισμών. Η Προσωρινή Κυβέρνηση έβγαλε εντάλματα σύλληψης για την ηγεσία των μπολσεβίκων και του ίδιου του Λένιν που τον κατηγορούσαν για «πράκτορα της Γερμανίας».

Όμως, το κόμμα άντεξε την επίθεση με σχετικά λίγες απώλειες. Ενάμισι μήνα μετά, το αντεπαναστατικό κύμα θα έφτανε στο απόγειό του με την απόπειρα πραξικοπήματος του στρατηγού Κορνύλοφ. Το πραξικόπημα απέτυχε ύστερα από την εντυπωσιακή κινητοποίηση των σοβιέτ με τους μπολσεβίκους να είναι στην πρωτοπορία αυτής της ενωμένης απάντησης. Η συνέχεια ήταν η κατάκτηση της πλειοψηφίας στα σοβιέτ. Ο «κόκκινος Οκτώβρης» πλησίαζε.

Λεάνδρος Μπόλαρης

Πώς οργανώνουμε τη Δύναμη της ανατροπής

Ένα τεύχος αφιερωμένο στο φετινό καυτό καλοκαίρι των αγώνων είναι το No 123 του περιοδικού "Σοσιαλισμός από τα κάτω", που κυκλοφορεί αυτή την εβδομάδα. Από την αρχή μέχρι το τέλος δίνει τις απαντήσεις για το ποια είναι "η δύναμη που μπορεί να σταματήσει τα μνημόνια".

Το τέταρτο μνημόνιο αντί για την περιβόητη οικονομική ανάκαμψη που ελπίζει ο Τσίπρας έφερε μια νέα ανάκαμψη στο εργατικό κίνημα, με κορυφαία μάχη τον αγώνα των εργαζόμενων στους δήμους ενάντια στις απολύσεις των συμβασιούχων, αλλά και τις μάχες ενάντια στο ρατσισμό και τους φασίστες.

Αυτή την εικόνα φέρνουν και τα άρθρα του καινούργιου περιοδικού, ξεκινώντας από το άρθρο της **Μαρίας Στύλλου**, που εξηγεί πώς η αριστερά και το εργατικό κίνημα έχουν τη δύναμη να επιβάλλουν ότι το 4ο μνημόνιο θα μείνει στα χαρτιά και να ανοίξουν την εναλλακτική προοπτική. Ξεκινώντας από το ότι τα σενάρια ανάκαμψης της ελληνικής οικονομίας από την κρίση μοιάζουν με σενάρια επιστημονικής φαντασίας, η νέα συμφωνία βαθαίνει ακόμα περισσότερο και την οικονομική και την πολιτική κρίση, καταγράφοντας τεράστιες απώλειες στο ΣΥΡΙΖΑ και ταυτόχρονα αδυναμία της ΝΔ να ανεβάσει τα ποσοστά της. Μέσα σε αυτές τις συνθήκες οι απεργίες ξεσπάνε αυθόρμητα αλλά στο ξέσπασμα συμβάλει η πέρα από το ΣΥΡΙΖΑ αριστερά που έχει δυναμώσει μέσα στα συνδικάτα, ακριβώς γιατί σήμερα η διάκριση ανάμεσα στη ρεφορμιστική και την επαναστατική αριστερά είναι πιο επίκαιρη από ποτέ.

Το πανόραμα της κρίσης και της αντίστασης συνεχίζεται με δυο άρθρα για τις εκλογές στη Γαλλία και στη Βρετανία. Στο άρθρο «**Η Γαλλία μετά τις εκλογές. Μακρόν, ο σωτήρας;**», ο **Νίκος Λούντος** εξηγεί γιατί ο Μακρόν "έχει όλες τις προοπτικές να είναι ο πιο αδύναμος πρόεδρος των τελευταίων δεκαετιών". Οι εκλογές της Γαλλίας ανέδειξαν την τεράστια πολιτική κρίση που υπάρχει στην καρδιά της Ευρώπης, τη διάλυση των παραδοσιακών κομμάτων της σοσιαλδημοκρατίας και της δεξιάς και ταυτόχρονα την άνοδο της Αριστεράς, που δεν άφησε περιθώρια στη Λεπέν να κερδίσει από αυτή την κρίση. Ο Μακρόν έχει στόχο να κυβερνάει με διατάγματα και σκοπεύει να συνεχίσει την επίθεση στα συνδικάτα. Όμως η εργατική αντίσταση και οι μάχες ενάντια στην ισλαμοφοβία που είναι ξεκινημένες δημιουργούν νέες προκλήσεις για την αριστερά και το εργατικό κίνημα.

Στο άρθρο «**Εκλογές στη Βρετανία: Αριστερό σοκ**» ο **Κώστας Βλασόπουλος** περιγράφει πως διαμορφώθηκε μία ολόκληρη πολιτική διαδρομή, από τη νεοφιλελεύθερη διακυβέρνηση του Τόνι Μπλερ και την συμμετοχή του στις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις, που οδήγησε στην επάνοδο των Τόρουδων και την ανάδειξη του φασιστικού Ukip. Η ανάδειξη του εργατικού και αντιπολεμικού και αντιρατσιστικού κινήματος διαμόρφωσαν συνθήκες αναζήτησης αριστερής εναλλακτικής που εκφράστηκε με τη στήριξη της υποψηφιότητας Κόρμπιν και την ψήφο υπέρ του Brexit, που ήταν καθαρά ταξική ψήφος. Στις εκλογές του Ιούνη ο Κόρμπιν πέτυχε να κερδίσει εκατοντάδες χιλιάδες εργατών μέσα από μία προεκλογική καμπάνια ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις και την ισλαμοφοβία, δείχνοντας ότι "η αριστερά που δε φοβάται να συγκρουστεί με τις κυρίαρχες ιδέες μπορεί να κερδίζει μαζικά ακροατήρια".

Οι μάχες του αντιρατσιστικού και αντιφασιστικού

• Βρετανία: αριστερό ΣΟΚ • Μακρόν, ο σωτήρας;
• Αντιφασιστικός Ασπρόπυργος • Η Ελλάδα στη Μέση Ανατολή
• Ρώσικη Επανάσταση και ιμπεριαλιστική επέμβαση • ΚΚΕ-100 χρόνια απ' τον Οκτώβρη

κινήματος δε θα μπορούσαν να λείπουν από αυτό το τεύχος του περιοδικού. Η **Κατερίνα Θωίδου** στο άρθρο «**Ενάντια στο ρατσισμό και τους φασίστες, μπορούμε να νικάμε**» εξηγεί ότι οι νίκες στον Ασπρόπυργο και στον Αυλώνα προέκυψαν μέσα από την κοινή δράση πολλών κομματιών του κινήματος, ντόπιων και μεταναστών. Αυτές οι πολύτιμες παρακαταθήκες δίνουν τον αέρα να συνεχίσουμε μέχρι να ξεριζώσουμε τους χρυσαυγίτες σε κάθε γειτονιά, ακόμα και από τα κεντρικά τους γραφεία στη Μεσογείων, να κλείσουμε τα στρατόπεδα και να ανοίξουμε τις πόλεις για τους πρόσφυγες. Σε μία μικρή συνέντευξη ο Συνήγορος του Πολίτη, **Ανδρέας Ποττάκης** μιλά για τα συμπεράσματα πρόσφατης έκθεσης για τους μετανάστες και τους πρόσφυγες και το ρόλο του κινήματος στην υπεράσπιση των δικαιωμάτων τους.

Κοινή δράση

Μέσα στα στρατόπεδα συνεχίζονται οι πρωτοβουλίες κοινής δράσης εργαζόμενων στις ΜΚΟ και προσφύγων. Στο άρθρο εργαζόμενης σε camp με τίτλο «**Ο αγώνας των εργαζόμενων σε ΜΚΟ**», μπορεί κανείς να μοιραστεί μοναδικές εμπειρίες κοινών αγώνων, όπου οι εργαζόμενοι στις ΜΚΟ κόντραραν την ομηρία των ολιγόμηνων συμβάσεων και τις εργοδοτικές αυθαιρεσίες και έδειξαν ότι έχουν τη δύναμη να διεκδικήσουν σταθερές σχέσεις εργασίας και κατ' επέκταση σταθερή παροχή υπηρεσιών για τους πρόσφυγες που να καλύπτουν τις ανάγκες τους. Καθοριστικής σημασίας είναι η αντιμετώπιση των προσφύγων σαν κομμάτι της εργατικής τάξης και η κοινή δράση κόντρα στις άθλιες συνθήκες των στρατοπέδων, που ξεδιπλώθηκε με το κοινό κατέβασμα στις 18 Μάρτη, στην Πρωτομαγιά και με κάθε μορφής αντίσταση μέσα στα στρατόπεδα.

Στο άρθρο «**Ιδιωτικοποιήσεις κίνδυνος για την Υγεία. Κρατικοποιήσεις των κλινικών**», ο **Κώστας Πολύδωρος**, μέλος ΔΣ Σωματείου Προσωπικού Ιδιωτικών Κλινικών και Διαγνωστικών Κέντρων, περιγράφει το πάρτι εκατομμυρίων που γίνεται στην ιδιωτική υγεία, αποτέλεσμα των πολιτικών που ενθαρρύνουν

τους ιδιώτες να εισβάλουν στον τομέα της υγείας. Οι απολύσεις και οι σκληρές επιθέσεις απέναντι στους εργαζόμενους διαψεύδουν το μύθο ότι οι ιδιώτες φέρνουν την ανάπτυξη, αλλά η αντίσταση στο χώρο της ιδιωτικής και δημόσιας υγείας μπορεί να ανοίξει το δρόμο για κρατικοποίηση των κλινικών και το πέρασμά τους στο ΕΣΥ.

“Σε μία περίοδο που ολόκληρη η περιοχή από τη Λιβύη μέχρι τον Περσικό Κόλπο σπαράσσεται από συγκρούσεις και από ανταγωνισμούς, τα βήματα σταθερότητας του Τσίπρα και του Αναστασιάδη στην ανατολική Μεσόγειο και στη Μέση Ανατολή το μόνο που πετυχαίνουν είναι να μας φέρνουν πιο κοντά σε θερμά επεισόδια”, αναφέρει ο **Γιώργος Πίπτας** στο άρθρο «**Η Ελλάδα στη Μέση Ανατολή**». Η συνεργασία της ελληνικής κυβέρνησης σε στρατιωτικό, διπλωματικό, οικονομικό επίπεδο με το κράτος του Ισραήλ, γίνεται στο πλαίσιο της συνεργασίας με τον Τραμπ αλλά και για να εμφανιστεί η Ελλάδα ως γεφυρωτικός Μ. Ανατολής και ΕΕ, για χάρη του ελληνικού καπιταλισμού. Η απάντηση σε αυτά τα πολεμοκάπηλα παιχνίδια είναι η αλληλεγγύη των εργατών σε Τουρκία, Κύπρο και Ελλάδα.

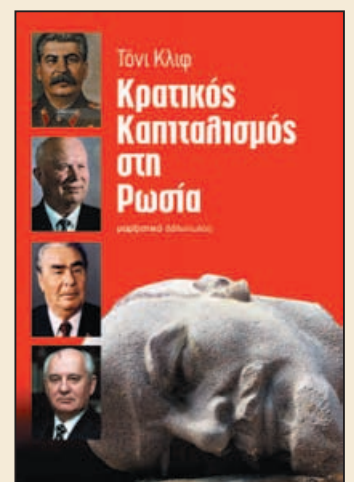
Μία συγκλονιστική ιστορική στιγμή διεθνιστικής αλληλεγγύης περιγράφει ο **Λέανδρος Μπόλαρης** στο άρθρο «**Η Ρώσικη Επανάσταση και ιμπεριαλιστική επέμβαση της Ελλάδας**», όπου θυμίζει ότι η Ελλάδα του Βενιζέλου έτρεξε να συμβάλει στην προσπάθεια των ιμπεριαλιστών να συντρίψουν το εργατικό κράτος της Ρωσίας του 1917, στέλνοντας το Ελληνικό Εκστρατευτικό Σώμα στην Ουκρανία κάτω από τις διαταγές των Γάλλων, με στόχο να αναβαθμίσει το ρόλο της Ελλάδας στη Μ. Ασία. Το κράτος των σοβιέτ απευθύνονταν σε όλη την εργατική τάξη καλώντας τους να ξεσηκωθούν ενάντια στον πόλεμο και στη δικιά τους άρχουσα τάξη. Το “μικρόβιο” τις διεθνιστικής αλληλεγγύης λειτούργησε σαν επιδημία μέσα στα ιμπεριαλιστικά στρατεύματα με αποτέλεσμα να έχουμε μαζικές λιποταξίες και ανταρσίες μέσα στο στρατό και στο γαλλικό ναυτικό.

Με την ίδια περίοδο ασχολείται το δεύτερο ιστορικό-πολιτικό άρθρο του περιοδικού «**Το ΚΚΕ και τα 100χρονα του Οκτώβρη**» του **Πάνου Γκαργκάνου**. Το άρθρο ασχολείται με τη διακήρυξη του ΚΚΕ για τα 100χρονα της ρώσικης επανάστασης που δημοσιεύτηκε ως ένθετο στο Ριζοσπάστη στις 21 Μάη, αναδεικνύοντας τις αντιφάσεις, τα προχωρήματα και τα λάθη της εκτίμησης της περιόδου της Ρώσικης Επανάστασης και της τακτικής των Μπολσεβίκων, από την πλευρά του ΚΚΕ. Το άρθρο αποτελεί μία πολύτιμη κριτική, που αναδεικνύει το ρόλο του ενιαίου μετώπου και του μεταβατικού προγράμματος των Μπολσεβίκων στη νίκη του Οκτώβρη αλλά και τα αδιέξοδα της υπεράσπισης του σταλινισμού μέχρι και τα χρόνια του Γκορμπατσόφ, από την πλευρά του ΚΚΕ, βγάζοντας κρίσιμα συμπεράσματα για την αριστερά που χρειαζόμαστε σήμερα.

Η πολιτική συζήτηση συνεχίζεται με βιβλιοπαρουσιάσεις του βιβλίου του **Δημήτρη Κοτσαρίδα** «**Εργατικός έλεγχος, κοινωνικοποίηση, αυτοδιαχείριση**», του βιβλίου του **Χρήστου Χατζηιωσήφ** «**Η ευρωπαϊκή Ενοποίηση, η Γερμανία, και η επιστροφή των εθνικισμών**», και το «**Η αναπηρία στην Ελλάδα της κρίσης**» της **Γιώτας Καραγιάννη**.

Κατερίνα Θωίδου

Διαβάστε επίσης

Θα τα βρείτε στο **μαρξιστικό βιβλιοπωλείο** Φειδίου 14

πίσω από Τιάνια-ΡΕΕ
τηλ. 2105247584

www.marxistiko.gr

Από την Κρήτη ως την Ξάνθη

Συνεχίστηκε την περασμένη εβδομάδα ο κύκλος των εκδηλώσεων για τα 25 χρόνια κυκλοφορίας του περιοδικού Σοσιαλισμός από τα Κάτω με κεντρικό τίτλο «Από το «τέλος της ιστορίας» στην κρίση του καπιταλισμού – Πού βαδίζει η Αριστερά σήμερα;».

«Με επιτυχία, παρά τον καύσωνα, πραγματοποιήθηκε η γιορτή στη Θεσσαλονίκη την Πέμπτη 29 Ιούνη», μας έγραψε στην ανταπόκρισή του ο Μπάμπης Κουρουνδής, «Τη συζήτηση άνοιξαν η Μαρία Στύλλου, υπεύθυνη σύνταξης του περιοδικού και ο Γιάννης Κούτρας, μέλος του ΔΣ της ΕΝΙΘ. Ακολούθησαν παρεμβάσεις, ανάμεσα στις οποίες ξεχώρισαν η τοποθέτηση της Κατερίνας Αβραμίδου από το Ψυχιατρικό Νοσοκομείο και ο μίλησε για το ρόλο του περιοδικού στο να οργανωθεί στο ΣΕΚ το 2012, του Νίκου Χατζάρα, εργαζόμενου στο Δήμο Αμπελοκήπων-Μενεμένης, ο οποίος αναφέρθηκε στην απεργία των Δήμων και η τοποθέτηση του Γιώργου Μπούλου από τον Παλαιστινιακό Σύνδεσμο Βόρειας Ελλάδας, που τόνισε τη σημασία των κοινών αγώνων ενάντια στη φτώχεια, τον πόλεμο και το ρατσισμό. Ακολούθησε γλέντι με μουσική, ποτό και φαγητό».

Την Παρασκευή 30 Ιούνη έγινε η γιορτή του ΣΑΚ στην Πάτρα με εισηγητές την Κατερίνα Αγγέλη, συνδικαλίστρια στο νοσοκομείο του Ρίο (απόσπασμα της ομιλίας της μπορείτε να διαβάσετε δίπλα) και τον Πάνο Γκαργκάνα από την Εργατική Αλληλεγγυή. Ακολούθησαν οι εκδηλώσεις στα Χανιά και το Ηράκλειο Κρήτης το Σάββατο 1 και την Κυριακή 2 Ιούλη αντίστοιχα.

«Στην εκδήλωση στα Χανιά», μας έγραψε ο Ειρηναίος Μαράκης, «μετά την εισήγηση του Τά-

σου Αναστασιάδη από το Συντονισμό Ενάντια στα Μνημόνια, μίλησαν ο Νίκος, ο Μιχάλης η Δώρα και ο Χρήστος. Ακολούθησε κρητικό γλέντι οικονομικής ενίσχυσης όπου έπαιξαν οι μουσικοί: Λευτέρης Παναγιωτάκης στο βιολί, Γιώργος Κατράκης στο λαούτο - φωνή και ο Πάνος Καλφάκης επίσης στο λαούτο, ξεσηκώνοντας τους συμμετέχοντες με τις μελωδίες τους».

«Τη συζήτηση στο πάρκο Υγειονομικού στο Ηράκλειο άνοιξε ο Οδυσσεύς Καλομοίρης, δικηγόρος που έδωσε μια εικόνα για τα πρώτα χρόνια της κυκλοφορίας του ΣΑΚ», μας έγραψε ο Γιάννης Βαλαής, «Οι ιδέες της Αριστεράς εκείνη την περίοδο ήταν σε άμυνα εξαιτίας της πτώσης των καθεστώτων στην ανατολική Ευ-

ρώπη. Γρήγορα όμως ξέσπασε ένα κίνημα ενάντια στα νεοφιλελεύθερα μέτρα του Μητσοτάκη με μπροστάρηδες τους απεργούς της ΕΑΣ αλλά και τη νεολαία ενάντια στα μέτρα του Κοντογιαννόπουλου. Το ΣΑΚ κατάφερε να καλύψει όλες εκείνες τις εξελίξεις, χωρίς ποτέ να γίνει ένα «στεγνό», θεωρητικό περιοδικό αλλά αντίθετα τα άρθρα του είχαν και έχουν άμεση σχέση με τις μάχες που έδιναν και δίνουν τα κινήματα.

Στη συνέχεια το λόγο πήρε ο Τάσος Αναστασιάδης και ακολούθησε πλούσια συζήτηση. Ο Μιχάλης Σαρχανιάκης, δικηγόρος και συνδρομητής του ΣΑΚ, τόνισε το σημαντικό ρόλο που έχει παίξει το περιοδικό στη μάχη ενάντια στο

ρατσισμό, αναγνωρίζοντας έγκαιρα τη φασιστική απειλή. Ο Λεωνίδας Μαρουλάσωβ, φοιτητής Βιολογικού, έδωσε την εικόνα από τις μάχες του τελευταίου διαστήματος με αποκορύφωμα τη μεγάλη απεργία των ΟΤΑ. Ο Αλέξανδρος Παπαϊωάννου, φοιτητής Φυσικού, μίλησε για τις αντιφασιστικές μάχες της εργατικής τάξης και το πώς αυτές μπορούν να νικάνε όπως στο εργοστάσιο του Γεωργίου και τον Ασπρόπυργο. Ο Μύρωνας Μαρκάκης, φοιτητής Ιατρικής, τόνισε ότι το ΣΑΚ είναι πηγή ιδεών που ενώνουν, ξεκαθαρίζουν και κερδίζουν, φέρνοντας σαν παράδειγμα την κοινή μάχη φοιτητικού κινήματος και καθηγητών. Η Αλίκη Δάκαρη, φοιτήτρια Βιολογικού αναφέρθηκε στο LGBTQ κίνημα και στη μάχη ενάντια στην καταπίεση που είναι κοινή. Ο Γιάννης Μακαρώνας, φοιτητής CSD, είπε για τη σπουδαιότητα των οικονομικών άρθρων του ΣΑΚ».

Στη σημερινή καπιταλιστική κρίση, στη σημασία της θεωρίας του κρατικού καπιταλισμού για τη Ρωσία και το ανατολικό μπλοκ, αλλά και στην ανάγκη συνεργασίας της πέρα από το ΣΥΡΙΖΑ αριστεράς στους αγώνες και τα μέτωπα της περιόδου, στάθηκε στην εισήγηση του ο Μουσταφά Τσολάκ, δημοσιογράφος, στην εκδήλωση που έγινε στη Ξάνθη το Σάββατο 1 Ιούλη. Ακολούθησε ο Κώστας Πίπτας από το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο ενώ κατά τη διάρκεια της συζήτησης άνοιξε καυβέντα για το ρόλο του ΣΑΚ από την περίοδο Μητσοτάκη μέχρι σήμερα, για την κόντρα με τον εθνικισμό και την καταπίεση της μειονότητας, για το ΣΥΡΙΖΑ και ποια πρέπει να είναι η απάντηση στους συμβιβασμούς του.

«Γυρίζοντας προς τα πίσω, θα δούμε ότι οι επιθέσεις που εξαπέλυσε η αστική τάξη και οι πολιτικοί της εκπρόσωποι ήταν με το σύνολο των μέσων που διέθετε, από τα πιο απλά μέχρι και τα πιο βίαια.

Την περίοδο της διακυβέρνησης Μητσοτάκη με το πέρασμα των πρώτων αντιδραστικών μεταρρυθμίσεων που αφορούσαν στο ξεπούλημα βιομηχανιών, αστικών συγκοινωνιών, μεταλλείων στην Εύβοια, την Πειραιϊκή Πατραϊκή εδώ, αλλά και την αντιασφαλιστική μεταρρύθμιση, τη μεταρρύθμιση στην παιδεία, εμείς ειδικά εδώ στην Πάτρα ζήσαμε το πόσο εύκολα ξέθαψαν οι αστοί και οι πολιτικοί τους εκπρόσωποι το παρακράτος, με τη δολοφονία του καθηγητή Τεμπονέρα.

Στον απόηχο των γεγονότων από την πτώση του ανατολικού μπλοκ και της συμφωνίας του Μάαστριχτ, στήθηκε ένα μεγάλο γαϊτανάκι θριαμβολογίας για την τελική νίκη του συστήματος. Παρά το γεγονός ότι μια μερίδα του κόσμου της Αριστεράς στην Ελλάδα φάνηκε αρχικά να υποχωρεί κάτω από την πίεση αυτών των γεγονότων αλλά και του ιδεολογικού πλήγματος που δέχτηκε από τη συγκυβέρνηση του Ενιαίου Συνασπισμού -που ηγεμόνευε στο χώρο της αριστεράς με ένα εκλογικό ποσοστό της τάξης του 13,2% περίπου- με τη Δεξιά κάτω από το αίτημα της κάθαρσης του αστικού συστήματος, υπήρξε ένα

«Το ρήγμα είναι ενεργό»

τεράστιο και ανυποχώρητο κύμα εργατικών και λαϊκών κινητοποιήσεων.

Από το 1990 καταγράφονται εργατικές κινητοποιήσεις σε όλους τους κλάδους στον Ιδιωτικό τομέα αλλά και στο δημόσιο με αιχμή τις ΔΕΚΟ, την παιδεία, την υγεία, τις τράπεζες. Καταγράφονται επίσης μεγαλειώδεις λαϊκές κινητοποιήσεις με αντιιμπεριαλιστικό χαρακτήρα και περιεχόμενο, απέναντι σε ΝΑΤΟ και ΕΕ με τον πόλεμο στη Σερβία.

Αυτή τη φορά η αστική τάξη βγάζει από τη φαρέτρα της τα βέλη της ενσωμάτωσης της εργατικής συνείδησης στην κυρίαρχη ιδεολογία μέσω των ίδιων των συνδικαλιστικών ηγεσιών. Οι αστοί χτυπώντας από τα μέσα τα συνδικάτα προσπαθούν να οδηγήσουν το κίνημα σε μια αδρανοποίηση. Και αποτυγχάνουν παταγωδώς όπως θα δείξει η Ιστορία.

Τον Απρίλιο και το Μάιο του 2001 με αφορμή το ασφαλιστικό νομοσχέδιο ξεσπούν μια σειρά μεγάλων κινητοποιήσεων σε όλους τους εργασιακούς χώρους που μετατρέπονται σε παλλαϊκό ξεσηκωμό. Αυτοί που βιάστηκαν να κάνουν το μνημόσυνο των εργατών και συνδικάτων, λυσσάνε. Παρά τον πόλεμο, όμως, οι κινητοποιήσεις παίρνουν τη μορφή χιονοστιβάδας. Τράπεζες, παιδεία, υγεία, ναυ-

τεργάτες, ΔΕΚΟ, Μέσα Μαζικής Μεταφοράς, Εργοστάσια, Πανεπιστήμια εναντιώνονται στη συνεχιζόμενη λιτότητα, στις ιδιωτικοποιήσεις, στο κλείσιμο και τη μεταφορά εργοστασιακών μονάδων στο εξωτερικό με κορύφωση τον παλλαϊκό ξεσηκωμό του 2010 ενάντια στο πρώτο μνημόνιο.

Λαϊκή οργή

Η αστική τάξη βλέποντας ότι δεν μπορεί να ανακόψει τη λαϊκή οργή καταφεύγει στη λύση του δοτού πρωθυπουργού, τα αστικά κόμματα αδυνατούν να συγκρατήσουν τον κόσμο, περνάνε στη λογική των συγκυβερνήσεων. Ακόμα και η εκλογή του ΣΥΡΙΖΑ στο 2015, έγινε κάτω από τη αγωνία ενός λαού για αλλαγή στο κοινωνικό κατεστημένο, έγινε κάτω από την αριστερή φρασεολογία και τις φιλολαϊκές υποσχέσεις του ΣΥΡΙΖΑ και το γεγονός ότι τα δύο μεγάλα αστικά κόμματα καταποντίζονται αποτελεί την αντανάκλαση των σκληρών αγώνων που έδωσαν οι εργαζόμενοι με τα λαϊκά στρώματα όλο το προηγούμενο χρονικό διάστημα.

Το δημοψήφισμα του 2015 και οι χιλιάδες λαού στο Σύνταγμα, έδειξαν ότι παρά το γεγονός ότι οι αστοί και τα παπαγαλάκια τους που επιδίδονται σε ένα ανελέητο πόλεμο εκφοβισμού,

αυτός ο λαός ήταν αποφασισμένος να αντισταθεί με όλες του τις δυνάμεις. Εκείνες τις μέρες όποιος ζούσε με την καταστροφολογία και τον εκβιασμό από το πρωί μέχρι στο βράδυ, δεν μπορούσε να μην σκέφτεται τους στίχους του Γ. Ρίτσου «Μικρός ο λαός και πολεμά δίχως σπαθιά και βόλια, για όλου του κόσμου το ψωμί, το φως και το τραγούδι». Και είναι οι δυνάμεις της αντικαπιταλιστικής αριστεράς που σηκώνουν στους ώμους τους το βάρος του ΟΧΙ, που θέτουν την προοπτική του εδώ και τώρα αποδέσμευση από το σφαγείο της ΕΕ.

Παρά τη διάψευση των προσδοκιών από την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ οι κινητοποιήσεις που ακολουθούν, ο αναβρασμός που επικρατεί έως και σήμερα στους εργασιακούς χώρους αποδεικνύει ότι το ρήγμα είναι ενεργό, ότι οι τεκτονικοί σεισμοί είναι μπροστά μας.

Αυτό θέτει αυτόματα σε όλους μας μια σειρά καθήκοντα. Στον εργασιακό μας χώρο χρειάζεται σήμερα να αναδείξουμε περισσότερο από ποτέ την ανάγκη ενότητας της εργατικής τάξης στην πάλη πέρα από κλάδους και μορφές εργασίας, να αναδείξουμε την αναγκαιότητα της διεθνιστικής πάλης γιατί η επίθεση του κεφαλαίου είναι διεθνής, να αναδείξουμε την

αναγκαιότητα να πάρει ο αγώνας μας χαρακτηριστικά αντιφασιστικού μετώπου απέναντι σε κάθε μορφή πολιτικού ή κοινωνικού φασισμού.

Και αυτά μία αριστερά μπορεί να τα κάνει. Μια αριστερά που βρίσκεται, εντάσσεται και δρα στο χώρο της αντικαπιταλιστικής πάλης, που είναι ανοιχτή και ενωτική με όλες τις άλλες δυνάμεις που έχουν αναφορά στο μαζικό κίνημα και την αντιφασιστική πάλη, που ξέρει να συμπορεύεται στην τακτική της, αλλά δεν υποχωρεί ούτε βήμα από τον στρατηγικό της στόχο.

Μια αριστερά που η καθημερινή της δράση θα έχει ως σημείο αναφοράς τον σοσιαλισμό ως το σχέδιο για την μεταβολή της ιστορίας, ως το σχέδιο που θα μετατρέψει όλους εμάς που μέχρι σήμερα αποτελούμε το αντικείμενο της Ιστορίας σε υποκείμενο της...

Η σημερινή κατάσταση δε θα διαρκέσει αιώνια. Δεν χρειάστηκε πολύς καιρός από το μαύρο κλίμα που φαινόταν να διαμορφώνεται το '90 με την θριαμβολογία για την εδραίωση του καπιταλισμού μέχρι σήμερα την κρίση του που δεν μπορεί να ξεπεράσει. Δε θα χρειαστεί πολύς καιρός για να αντιληφθούμε όλοι την σκληρή αναγκαιότητα της ταξικής πάλης. Τότε θα ξέρουμε ακριβώς τι πρέπει να κάνουμε».

Κατερίνα Αγγέλη
συνδικαλίστρια νοσοκομείο Ρίο

Σάββατο 1/7, Αντικυβερνητική διαδήλωση στο Λονδίνο

Περίπου εκατό χιλιάδες διαδηλωτές βάδισαν στο κέντρο του Λονδίνου το περασμένο Σάββατο με κεντρικό σύνθημα “Ούτε μια μέρα παραπάνω” για την Τερέζα Μέι και την κυβέρνηση της. Ήταν μια διαδήλωση που καλέστηκε από την κίνηση “Λαϊκή Συνέλευση” και πολλά συνδικάτα και στηρίχτηκε από όλο το φάσμα της αριστεράς στη Βρετανία.

Η κινητοποίηση έπιασε τον παλμό του κόσμου αυτές τις μέρες, μετά τη φονική πυρκαγιά στις εργατικές κατοικίες Γκρένφελ και τη μαζική στροφή

100.000 στους δρόμους του Λονδίνου

αριστερά που έδειξαν οι πρόσφατες εκλογές. Η πορεία κατέληξε σε συγκέντρωση στην πλατεία του Κοινοβουλίου όπου εκτός από τον Τζέρεμι Κόρμπιν χαιρέτισαν το πλήθος πολλοί ομιλητές από τις καμπάνιες που βρίσκονται σε εξέλιξη, ανάμεσά τους και εκπρόσωπος της κίνησης **Stand Up to Racism**.

Όλοι βρίσκονται σε ετοιμότητα για νέο συλλαλητήριο άμεσα αν ο Τραμπ πάει αιφνιδιαστικά στη Βρετανία από το Αμβούργο όπου βρίσκεται για τη Σύνοδο των G20.

ΑΜΒΟΥΡΓΟ “Ανεπιθύμητοι οι G20”

Το Αμβούργο έχουν διαλέξει σαν τόπο συνάντησής τους αυτή τη χρονιά οι G-20, οι ηγέτες των 20 πιο αναπτυγμένων χωρών του κόσμου. Τολμάνε μετά από καιρό να συναντηθούν στο κέντρο μιας μεγάλης πόλης, αντί να πάνε στα όρη και τα βουνά όπως συνηθίζουν να κάνουν και οι G7 και οι G20 τα τελευταία χρόνια. Έτσι, τα κινήματα στη Γερμανία έχουν μεγάλες προσδοκίες για πολύ μαζικές διαδηλώσεις πριν και στη διάρκεια της Συνόδου. Οι οργανωτές λένε ότι θα είναι οι μεγαλύτερες κινητοποιήσεις κατά διεθνούς συνόδου τουλάχιστον μετά τις κινητοποιήσεις στο Χαϊλγκεντάμ κατά των G8 το 2007.

Η γερμανική αστυνομία παραπονιέται γιατί επιλέχτηκε το Αμβούργο ως τόπος συνάντησης. Ένας συνδικαλιστής αστυνομικός μιλώντας στην εφημερίδα Γκάρντιαν λέει: “πολλοί συνάδελφοί μου κι εγώ θεωρούμε ακατανόητο ότι επιλέχτηκε ξανά μια μεγάλη πόλη για τέτοιου είδους σύναξη μετά τα τρομερά γεγονότα της Γένοβας το 2001. Γιατί το Αμβούργο όταν θα μπορούσαν για παράδειγμα να κάνουν το G20 σε ένα δάσος στη Βαυαρία ή στα νησιά της Ελιγολάνδης;”

Χρησιμοποιούν αυτούς τους παραλληλισμούς για να τρομοκρατήσουν τους χιλιάδες διαδηλωτές που ήδη ετοιμάζονται να πάνε στο Αμβούργο με κάθε μέσο. Οι κινητοποιήσεις οργανώνονται από ένα φάσμα οργανώσεων και κινημάτων και έχουν τρεις διαστάσεις. Το Σάββατο 8 Ιουλίου ετοιμάζεται η μεγάλη διαδήλωση με τίτλο “Οι G-20 είναι ανεπιθύμητοι”. Παράλληλα οργανώνε-

ται αντι-σύνδοδος με συζητήσεις και εκδηλώσεις. Ενώ και στις 7 και στις 8 Ιουλίου, τις μέρες της Συνόδου του G8 προετοιμάζονται απόπειρες μπλοκαρίσματος της πρόσβασης των ηγετών και των κουστωδιών τους στον αποκλεισμένο και προστατευόμενο χώρο. Η αστυνομία έχει κηρύξει απαγόρευση συγκεντρώσεων σε μια περιοχή 38 τετραγωνικών χιλιομέτρων από το αεροδρόμιο ως το σημείο της Συνόδου.

Οργή

Η παρουσία του Τραμπ έχει εξοργίσει επιπλέον τους διαδηλωτές. Αλλά και για πολλές και μαζικές οργανώσεις Τούρκων και Κούρδων στη Γερμανία, η παρουσία του Ερντογάν γίνεται ο βασικός λόγος κινητοποίησης. Εργατικά συνδικάτα, κόμματα και οργανώσεις της Αριστεράς, αντιρατσιστικές και αντιφασιστικές οργανώσεις, δίκτυα κατά της κλιματικής αλλαγής, γυναικείες οργανώσεις και συλλογότητες μεταναστών, όλοι έχουν ραντεβού στο Αμβούργο αυτή τη βδομάδα.

Ο Φλόριαν Βλίντε, από το δίκτυο **Marx21** που συμμετέχει στην οργάνωση των κινητοποιήσεων εξηγεί το πλαίσιο “Στο μέσο μια βαθιά και πολλαπλής κρίσης του καπιταλιστικού συστήματος, οι παγκόσμιες ελίτ προσπαθούν να επανανομιμοποιηθούν δήθεν ενσωματώνοντας κομμάτια της κοινωνίας των πολιτών. Γι’αυτό κάνουν τη Σύνοδο στο κέντρο της πόλης.

Για την Αριστερά, η Σύνοδος προσφέρει τη δυνατότητα να σηκώσουμε τη σημαία του αντι-καπιταλισμού σε μια ιμπεριαλιστική μητρόπολη

στο μέσο αυτής της κρίσης και στα 100 χρόνια της Οκτωβριανής επανάστασης, και ταυτόχρονα να παρέμβουμε στην καμπάνια για τις κοινοβουλευτικές εκλογές.”

Οι G20 πηγαίνουν σε αυτή τη σύνοδο πιο διασπασμένοι και αβέβαιοι από ποτέ. Η Μέρκελ αποκαλεί τις ΗΠΑ “σύμμαχο αλλά όχι φίλο” και “απειλεί” ότι θα βάλει το ζήτημα της κλιματικής αλλαγής ψηλά στην ατζέντα, μετά την απόφαση του Τραμπ να βγάλει τις ΗΠΑ από τη συμφωνία του Παρισιού. Φυσικά όλα αυτά και με το βλέμμα στρεμμένο στις γερμανικές εκλογές το Σεπτέμβριο που έρχεται. Ο Τραμπ επιτίθεται κατά των υποτίθεται “μαλακών” μεταναστευτικών πολιτικών της Ευρώπης. Στο μεταξύ η σύνοδος θα ήταν υποτίθεται μια ευκαιρία για συνάντηση Τραμπ - Πούτιν για να βάλουν τάξη στις μοιρασιές τους στη Συρία και όχι μόνο, αλλά τις τελευταίες μέρες έχει εκραγεί η κατάσταση στις σχέσεις με την Κίνα. 100 μέρες μετά τη συνάντηση του “πλανητάρχη” με τον Κινέζο ηγέτη στις ΗΠΑ, ξανάνοιξαν οι κόντρες από τους δασμούς στο χάλυβα, μέχρι το 1,5 δισεκατομμύριο δολάρια σε καινούργια αμερικάνικα εξοπλιστικά προγράμματα προς την Ταϊβάν και από εκεί ως την κατασκευή πυραυλικών συστημάτων από την Κίνα στα νησιά της νότιας Σινικής Θάλασσας.

Σίγουρα έχουμε να περιμένουμε πολλά περισσότερα από τον κόσμο που διαδηλώνει έξω από τη Σύνοδο, παρά από τον καβγά που αναμένεται στο εσωτερικό.

Νίκος Λούντος

Νέα γενική απεργία στη Βραζιλία

Σε γενική απεργία βρέθηκε ξανά η Βραζιλία την περασμένη Τετάρτη 30 του Ιούνη, με την πίεση κατά της κυβέρνησης Τέμερ να φτάνει στο κατακόρυφο.

Η απεργία στις 30 είχε κηρυχθεί μετά την τεράστια επιτυχία της γενικής απεργίας στις 28 Απριλίου, που ήταν η μεγαλύτερη απεργία στη χώρα εδώ και πολλές δεκαετίες. Οι μεγάλες συνμοσπονδίες προσπάθησαν να βάλουν φρένο στη δυναμική της απεργίας την τελευταία βδομάδα, μιλώντας ακόμη και για ματαίωσή της, αλλά τελικά η δυναμική από τα κάτω μετέτρεψε τη μέρα σε πραγματική γενική απεργία σε πολλές πολιτείες της Βραζιλίας. Μαζικές διαδηλώσεις έγιναν και σε σημεία που οι γραφειοκράτες δεν είχαν οργανώσει απεργία. Ο τομέας του πετρελαίου, του ηλεκτρισμού, τα ταχυδρομεία, οι τράπεζες, το δημόσιο και η εκπαίδευση σε μεγάλο μέρος της χώρας παρέλυσαν. Το ίδιο έγινε και σε πολλά σημεία στο μέταλλο, τα αεροδρόμια, τη χημική βιομηχανία. Οι ταξιαρχίες της βραζιλιάνικης εργατικής τάξης, τα πιο δυνατά κομμάτια, βγήκαν οργανωμένα στην απεργία και έχουν ανοίξει δρόμο και για τη συνέχεια.

Παραιτήσεις

Στο μεταξύ ο Τέμερ κρατιέται από μια κλωστή. Την περασμένη βδομάδα οι δικαστικές διώξεις και οι παραιτήσεις έφτασαν ακόμη πιο κοντά του μέσα στο υπουργικό συμβούλιο. Ο Τέμερ ανέβηκε στην εξουσία με κοινοβουλευτικό και δικαστικό πραξικόπημα κατά της εκλεγμένης **Ντίλμα Ρουσέφ**, και τώρα ο ίδιος περιμένει πότε θα σημάνει η ώρα που θα κάτσει στο σκαμνί για τα δικά του σκάνδαλα που είναι ασύγκριτα περισσότερα. Η κυβέρνηση βρίσκεται σε ακινησία σε όλες τις επιθέσεις τις οποίες είχε δεσμευτεί προς την άρχουσα τάξη ότι θα επιβάλει. Αυτό είναι που έδωσε χώρο και στις συνδικαλιστικές ηγεσίες να ξαναμπούν στο διάλογο με την κυβέρνηση, έχοντας στο νου και την πιθανότητα νέων εκλογών στην περίπτωση που καταρρεύσει η κυβέρνηση. Όμως το μαζικό ταξικό μίσος για αυτή την κυβέρνηση φανατικών νεοφιλελεύθερων, ρατσιστών και νοσταλγών της χούντας ξαναβγήκε στους δρόμους στις 30 Ιούνη, και θα βγει ξανά πολύ σύντομα.